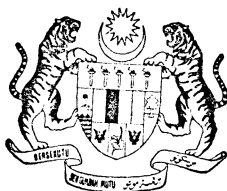

**Jilid II
Bil. 58**

**Hari Jumaat
5hb Disember, 1980**

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
House of Representatives

PARLIMEN KELIMA
Fifth Parliament

PENGGAL KEDUA
Second Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan 7069]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1980) [Ruangan 7096]

Jawatankuasa—

Jadual:

Maksud B. 1 hingga B. 8, B. 12, B. 49 dan B. 50 [Ruangan 7100]
Maksud B. 15 hingga B. 20 [Ruangan 7101]
Maksud B. 22 [Ruangan 7102]
Maksud B. 24 [Ruangan 7104]
Maksud B. 25 [Ruangan 7107]
Maksud B. 26 dan B. 27 [Ruangan 7115]
Maksud B. 29 [Ruangan 7126]
Maksud B. 31, B. 32, B. 34 dan B. 35 [Ruangan 7152]
Maksud B. 36 [Ruangan 7160]

USUL:

Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 2), 1980 [Ruangan 7096]

Jawatankuasa—

Maksud P. 8 [Ruangan 7100]
Maksud P. 15 dan P. 20 [Ruangan 7101]
Maksud P. 24 [Ruangan 7104]
Maksud P. 26 [Ruangan 7115]
Maksud P. 31 [Ruangan 7152]
Maksud P. 36 [Ruangan 7160]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KELIMA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KEDUA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO' (DR) SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N.
S.P.M.J., S.S.I.J., D.P.M.P., P.I.S., B.S.I.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATO' HUSSEIN ONN, D.K.
(Johor) (Sri Gading).

" Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian,
DATO' SERI DR MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.P.M.J., S.P.M.S.,
S.S.A.P. (Kubang Pasu).

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO' LEE SAN CHOON, S.P.M.J., S.S.I.J., K.M.N.
(Segamat).

" Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TAN SRI ONG KEE HUI,
P.M.N., P.N.B.S., P.G.D.K. (Bandar Kuching).

" Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI
BIN SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).

" Menteri Kebajikan Am, DATIN PADUKA HAJAH AISHAH BINTI HAJI ABDUL
GHANI, D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).

" Menteri Wilayah Persekutuan, DATO' AMAR HAJI ABDUL TAIB BIN
MAHMUD, D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).

" Menteri Luar Negeri, Y.M. TENGKU DATO' AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ
BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P., P.M.K. (Kota Bharu).

" Menteri Pelajaran, DATO' MUSA BIN HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J. (Labis).

" Menteri Kewangan, Y.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, D.K.,
P.S.M. S.P.M.K. (Ulu Kelantan).

" Menteri Kesihatan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., J.M.N. (Batu
Berendam).

" Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO' SHARIFF AHMAD,
D.S.A.P., D.I.M.P., J.M.N. (Jerantut).

" Menteri Penerangan, DATO' MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.S.I.J.,
D.P.M.J., K.M.N. (Pulai).

" Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' RICHARD HO UNG HUN,
D.P.M.P. (Lumut).

" Menteri Perusahaan Utama, DATO' PAUL LEONG KHEE SEONG, D.P.C.M.
(Taiping).

" Menteri Pertanian, DATO' ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T., P.P.T.
(Kuala Trengganu).

" Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK IROK,
P.N.B.S. (Kanowit).

Yang Berhormat Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' DR NEO YEE PAN, S.P.M.J., D.P.M.J. (Muar).

- " Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO' S. SAMY VELLU, D.P.M.S., A.M.N., S.M.S., P.C.M. (Sungei Siput).
- " Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO' MOKHTAR BIN HAJI HASHIM, D.S.N.S. (Tampin).
- " Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ, D.P.M.S., A.M.N. (Selayang).
- " Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, DATO' MANSOR BIN OTHMAN, K.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- " Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).
- " Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- " Timbalan Menteri Kesihatan, DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, J.B.S. (Santubong).
- " Timbalan Menteri Pengangkutan, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).
- " Timbalan Menteri Pertanian, TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- " Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).
- " Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N. (Shah Alam).
- " Timbalan Menteri Penerangan, DR LING LIONG SIK (Mata Kuching).
- " Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' HAJI ZAKARIAH BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., S.M.T., P.J.K. (Besut).
- " Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' ABDULLAH BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N. (Ulu Nerus).
- " Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN SANUSI BIN JUNID, S.M.K. (Jerlun-Langkawi).
- " Timbalan Menteri Kewangan, DATO' MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N. (Tanjong Malim).
- " Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' MOHD. NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL RAZAK, O.K.I.S., D.S.A.P. (Pekan).
- " Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' DR NIK HUSSEIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).
- " Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATUK CLARENCE E. MANSUL, P.G.D.K. (Penampang).
- " Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO' CHIN HON NGIAN, D.S.I.J. (Renggam).
- " Timbalan Menteri Penerangan, DATO' HAJI EMBONG BIN YAHYA, D.P.M.J., D.S.I.J., A.M.N., P.I.S. (Ledang).
- " Timbalan Menteri Kewangan, DATO' SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN ABDULLAH BIN HAJI AHMAD, K.M.N., D.J.N. (Kepala Batas).
- " Timbalan Menteri Pertahanan, TUAN ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, S.M.T., S.M.S., P.I.S. (Kuala Selangor).
- " Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN WILLIAM LYE CHEE HIEN, A.S.D.K. (Gaya).
- " Timbalan Menteri Pertanian, TUAN HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO' HAJI KAMARUDDIN, A.M.N., S.M.S. (Sepang).
- " Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN LUHAT WAN (Baram).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO' ABDUL JALAL BIN HAJI ABU BAKAR, D.P.M.J., S.M.J., A.M.N. (Batu Pahat).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN IDRIS BIN ABDUL RAUF, P.C.M., A.M.P., A.M.N. (Parit Buntar).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan dan Perindustrian, TUAN ABDUL RAHIM BIN DATUK THAMBY CHIK, A.M.N., P.J.K. (Alor Gajah).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMED (Machang).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, PUAN CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, S.M.S. (Ulu Langat).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).
- " TUAN ABBAH BIN MENGIMBAL *alias* GEORGE ABBAH (Bandau).
- " TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).
- " TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K. (Kinabatangan).
- " TUAN ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR (Kulim-Bandar Bahru).
- " TAN SRI DATO' HAJI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., S.P.D.K., S.P.M.J., S.S.I.J. (Tenggaroh).
- " TUAN ABDUL RAHMAN BIN DAUD (Pasir Mas).
- " DATUK PATINGGI TAN SRI (DR) HAJI ABDUL RAHMAN BIN YA'KUB, D.P., P.M.N., S.P.M.J., S.I.M.P., S.P.M.K., S.P.D.K., P.N.B.S. (Paloh).
- " DATO' ABDUL SAMAD BIN IDRIS, D.P.M.J., J.M.N., P.J.K. (Jelevu).
- " TUAN ABDUL SHUKUR BIN HAJI SIRAJ, A.M.N. (Tanjong Karang).
- " DATUK HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.K.D., S.D.K. (Kota Setar).
- " TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Trengganu).
- " TUAN A. K. ALIUDDIN BIN PENGIRAN HAJI MOHD. TAHIR, A.D.K. (Kimanis).
- " TUAN HAJI AMPONG BIN PUYON, A.S.D.K., A.D.K., J.P.U., J.P. (Labuk Sugut).

Yang Berhormat DATUK HAJI ASHKAR HASBOLLAH, P.G.D.K. (Marudu).

- " TUAN AU HOW CHEONG, P.M.P. (Telok Anson).
- " TUAN AWANG BIN JABAR, P.J.K. (Dungun).
- " TUAN AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P. (Batang Padang).
- " TUAN CHAN TECK CHAN (Kota Melaka).
- " TUAN CHAN KOK KIT *alias* CHAN KIT (Sungai Besi).
- " DR CHEN MAN HIN (Seremban).
- " DATO' MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Ulu Selangor).
- " TUAN CHIAN HENG KAI (Batu Gajah).
- " TUAN CHIENG TIONG KAI (Sarikei).
- " TUAN RICHARD DAMPING ANAK LAKI (Serian).
- " TUAN PETER PAUL DASON (Bukit Bendera).
- " TUAN V. DAVID (Damansara).
- " TUAN EDWARD ESNEN UNANG (Mukah).
- " DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S., A.B.S. (Batang Lupar).
- " DATUK STEPHEN ROBERT EVANS, P.G.D.K., J.P. (Keningau).
- " TUAN FUNG KET WING (Sandakan).
- " DATO' SERI HAJI HAMZAH BIN DATUK HAJI ABU SAMAH, S.S.A.P., S.I.M.P., S.M.K., S.P.D.K. (Temerloh).
- " DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Padas).
- " TUAN HAJI HASHIM BIN ENDUT, A.M.K. (Ulu Muda).
- " TUAN HAJI HASHIM BIN GHAZALI, A.M.N. (Matang).
- " TUAN HAJI HASSAN ADLI BIN HAJI ARSHAD, J.S.M. (Bagan Datoh).
- " DATO' DR HEE TIEN LAI, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Ayer Hitam).
- " TUAN HIEW NYUK YING (Tawau).
- " DATO' HISHAMUDDIN BIN HAJI YAHAYA, S.A.P. (Maran).
- " TUAN HUSSEIN BIN MAHMOOD (Tanah Merah).
- " TUAN IBRAHIM BIN MUHAMMAD, P.B., P.P.M., P.P.N. (Rantau Panjang).
- " TUAN HAJI IKHWAN BIN NASIR (Pontian).
- " TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).
- " TUAN ISMAIL *alias* MANSOR BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).
- " TUAN JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).
- " TUAN KAMALUDDIN BIN MAAMOR (Hilir Perak).
- " TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).
- " TUAN MARK KODING (Kinabalu).
- " DATUK LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).
- " TUAN LEE KAW (Kluang).

Yang Berhormat TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).

- " TUAN LIBEN ANAK KATO (Betong).
- " TUAN LIM CHO HOCK (Ipoh).
- " TUAN LIM KIAM HOON *alias* LIM AH YING, A.M.K. (Padang Serai).
- " TUAN LIM KIT SIANG (Petaling).
- " DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., J.B.S. (Kapit).
- " TUAN MOHAMAD TAJOL ROSLI BIN MOHAMED GHAZALI, A.M.P. (Gerik).
- " TUAN HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).
- " TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kuala Muda).
- " TAN SRI DATUK HAJI MOHAMED SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.DK., (Kota Belud).
- " TUAN HAJI MOHAMMAD TAUFEEK BIN O.K.K. HAJI ASNEH, D.S.K., B.K., P.P.M. (Hilir Padas).
- " TUAN MOHD. ALI BIN M. SHARIFF (Kuantan).
- " TUAN MOHD. BAKRI BIN ABDUL RAIS, P.M.P., A.M.P. (Parit).
- " TUAN HAJI MOHD. IDRIS BIN HAJI IBRAHIM, J.S.M. (Setapak).
- " TUAN MOHD. NAKHAIE BIN HAJI AHMAD (Baling).
- " TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
- " TUAN MUHYIDDIN BIN HAJI MOHAMED YASSIN, P.I.S., S.M.J. (Pagoh).
- " TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- " TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- " DATO' NIK HASSAN BIN WAN ABDUL RAHMAN, S.P.M.T., P.N.B.S., P.S.D., K.M.N. (Kuala Nerus).
- " DATUK JAMES PETER ONGKILI, D.I.M.P. (Tuaran).
- " TUAN OO GIN SUN, A.M.K., S.D.K., J.P. (Alor Setar).
- " TUAN PATRICK ANEK UREN (Mas Gading).
- " TUAN P. PATTO (Menglembu).
- " TUAN RACHA UMONG, P.B.S. (Bukit Mas).
- " DATO' HAJI RAMLI BIN OMAR, D.P.M.P., K.M.N., P.M.P. (Bagan Serai).
- " DATUK HAJI SAKARAN BIN DANDAI, S.P.D.K., J.P. (Silam).
- " DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.G.D.K. (Kuala Kedah).
- " TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- " TUAN SHAARI BIN JUSOH, J.M.N., A.M.P., P.P.N., P.P.M. (Kangar).
- " TUAN SHAMSURI BIN MD. SALLEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).
- " PUAN SHARIFFAH DORAH BINTI MOHAMMED, A.M.N., B.S.I., P.S.I. (Semerah).
- " TUAN SIBAT MIYUT ANAK TAGONG (Ulu Rajang).
- " TAN SRI DATO' SYED AHMAD SHAHABUDDIN AL-HAJ, P.S.M., S.P.M.K., S.S.D.K., P.N.B.S., P.G.D.K., J.M.N., J.P. (Padang Terap).

Yang Berhormat TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).

- " TUAN SYED HASSAN BIN SYED MOHAMED, A.M.P., P.J.K. (Arau).
- " TUAN RAYMOND SZETU MEI THONG (Lambir).
- " TUAN TAN KOON SWAN, A.M.P., J.P. (Raub).
- " DR TAN TIONG HONG (Kepong).
- " TENGKU NOOR ASIAH BINTI TENGKU AHMAD, A.M.N., P.B. (Tumpat).
- " TUAN TING CHEK MING (Bruas).
- " TUAN TING LING KIEW (Bintulu).
- " TUAN UMAR BIN HAJI ISMAIL, A.M.N., P.P.T. (Padang Rengas).
- " WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMAD (Pasir Puteh).
- " WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungei Petani).
- " TUAN WONG HOONG KEAT (Tanjong).
- " DATUK DR WONG SOON KAI, P.N.B.S., P.B.S. (Sibu).
- " TUAN YANG CHOONG FU, J.P. (Kinta).
- " PUAN YONG FATIMAH BINTI MOHD. RAZALI, A.M.N., P.J.K. (Kuala Kangsar).
- " DATUK STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- " DATO' HAJI YUSOF BIN MALIM KUNING *alias* ABDUL RAHMAN BIN MOHD. JANI, D.P.M.J., P.I.S., B.S.I. (Panti).
- " TUAN HAJI ZABIDI BIN HAJI ALI, P.J.K. (Permatang Pauh).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting: Yahya Manap.

Penolong Penyunting: P. B. Menon.

Penolong Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Ng Chong Kin.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Jumaat, 5hb Disember, 1980

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Datuk Haji Abu Bakar bin Umar.

Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali: Tuan Yang di-Pertua, soalan yang pertama.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan ini sekarang atas nama Ahli Yang Berhormat dari Permatang Pauh.

SISTEM KUPON DAN HARGA PADI

1. Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan adakah Kerajaan sedar bahawa penanam-penanam padi di seluruh negara tidak berpuas hati dengan sistem kupon dan harga padi yang diberi kepada mereka sekarang ini, jika sedar, adakah Kerajaan bercadang untuk menghapuskan sistem kupon tersebut dan menaikkan harga padi kepada sekurang-kurangnya \$40.00 sepikul supaya seimbang dengan kenaikan barang-barang keperluan harian yang semakin bertambah.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam (Tuan Idris bin Abdul Rauf): Tuan Yang di-Pertua, soalan yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu walaupun dilaksanakan oleh pihak Kerajaan. Maka cadangan Ahli Yang Berhormat itu tidak timbul lagi.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Haji Hashim bin Endut.

Tuan Lim Kiam Hoon: Tuan Yang di-Pertua, soalan No. 2.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan ini sekarang atas nama Ahli Yang Berhormat dari Padang Serai.

MESYUARAT TINDAKAN DAN PEMBANGUNAN NEGERI KEDAH

2. Tuan Lim Kiam Hoon (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan adakah beliau sedar bahawa pegawai-pegawai kanan Kementerian tidak pernah hadir lebih dari tiga kali berturut-turut bila dijemput oleh Kerajaan Negeri Kedah untuk memberi taklimat mengenai masalah-masalah Kementerian semasa mesyuarat-mesyuarat tindakan dan pembangunan negeri.

Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Tan Sri Ong Kee Hui): Tuan Yang di-Pertua, pada lazimnya pegawai-pegawai kanan Kementerian saya menghadiri Mesyuarat Tindakan Negeri Kedah dan Mesyuarat Pembangunan Negeri Kedah berdasarkan jemputan Kerajaan negeri Kedah. Setakat ini tidak ada berlaku sebarang penyelewengan seperti yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat.

Tuan Hussein bin Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, selain daripada pegawai-pegawai kanan Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menghadiri mesyuarat-mesyuarat di peringkat negeri Kedah, apakah juga pegawai-pegawai kanan daripada Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar hanya akan menghadiri mesyuarat-mesyuarat di peringkat Tindakan dan Pembangunan Negeri setelah mereka dijemput dahulu baru mereka datang.

Tan Sri Ong Kee Hui: Sebagaimana saya maklum, apabila kita dapat jemputan daripada Kerajaan Negeri Kedah kita telah

mengirimkan pegawai-pegawai kanan dari Kementerian ini untuk menghadiri mesyuarat-mesyuarat yang ada.

Tuan Haji Hashim bin Haji Ghazali: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Biasanya pegawai-pegawai kanan ini menghadiri Mesyuarat Tindakan Negeri sebagaimana yang disebutkan oleh Yang Berhormat Menteri tadi. Tetapi ada setengah-setengah daerah yang mengalami berbagai-bagai kecemaran, jika peringkat Jawatankuasa Tindakan Daerah memerlukan juga dihadiri oleh pegawai-pegawai dari Kementerian ini, adakah boleh pihak Jawatankuasa Tindakan Daerah menjemput pula pegawai-pegawai daripada Kementerian untuk menghadiri mesyuarat itu.

Tan Sri Ong Kee Hui: Tuan Yang di-Pertua, jika dijemput kita akan kirimkan pegawai-pegawai untuk menghadiri mesyuarat itu.

RAPAT UMUM—PENGHARAMAN

3. Tuan Karpal Singh minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan penguasaan yang digunakan untuk mengharamkan rapat umum-rapat umum.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Sanusi bin Junid): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin di bawah Peraturan 23 (1) (n), Peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat untuk tidak menjawab soalan ini.

Tuan Yang di-Pertua: Di bawah Peraturan Mesyuarat 23 (1) (n), maknanya perkara itu boleh dapat daripada surat-surat dan dokumen-dokumen yang boleh didapati. Begitukah Yang Berhormat?

Tuan Sanusi bin Junid: Betul, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Kerajaan oleh kerana masa itu apabila rapat umum diharamkan ialah atas sebab bahawa Parti Komunis Malaya akan merayakan ulang tahun ketiga puluh dan ada kemungkinan akan mengadakan peristiwa-peristiwa yang mengancam keselamatan dalam negeri, dan oleh kerana masalah itu tidak ada lagi sama

ada Kerajaan hendak membatalkan pengharaman rapat umum khasnya dalam masa pilihanraya kecil atau pilihanraya-pilihanraya atau di lain-lain masa.

Tuan Sanusi bin Junid: Tuan Yang di-Pertua, soalan Ahli Yang Berhormat tadi ialah kuasa penguasaan ataupun authority.

Maksud soalan itu ialah menyatakan authority yang digunakan authority yang mana dan authority ini sudahpun bertulis dalam Internal Security Regulations, 1966 dan di dalam Akta Polis, 1967.

Tuan Karpal Singh: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Maksud soalan saya ini adakah authority. Authority maknanya di bawah undang-undang manakah rapat umum diharamkan. Oleh itu, terlebih dahulu saya boleh jelaskan, dengan izin, saya bacakan Perkara 10 Perlembagaan:

(Dengan izin)

"10. Freedom of speech, assembly and association.

(1) Subject to Clauses (2), (3) and (4)—

(a) every citizen has the right to freedom of speech and expression;

(b) all citizens have the right to assemble peaceably and without arms;

(c) all citizens have the right to form associations.

Tuan Speaker, saya hendak mengulangi Fasal (1) (b)—"all citizens have the right to assemble peaceably and without arms;" saya memetik Fasal (2):

"(2) Parliament may by law impose—

(a) on the rights conferred by paragraph (a)....."—dalam soalan ini perenggan (b) adalah berkaitan,

"(b) on the right conferred by paragraph (b) of Clause (1), such restrictions as it deems necessary or expedient in the interest of the security of the Federation or any part thereof or public order;"

Tuan Speaker, apa yang dimaksudkan dalam perkara ini ialah Parliament may by law impose on the rights conferred by paragraph (b). Tuan Speaker, di bawah kuasa undang-undang manakah rapat umum telah diharamkan? It soalan saya.

Tuan Yang di-Pertua: Ini sudah dijawab oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi yang menyebutkan berkenaan dengan regulations; saya pun tidak ingat tadi.

Tuan Karpal Singh: Regulations itu di bawah Undang-undang apa?

Tuan Yang di-Pertua: Dengarlah dahulu. Kalau berdiri itu tidak dengar apa dia cakap. Duduk dahulu! Tidak boleh berdiri dua orang dalam satu masa.

Tuan Sanusi bin Junid: Walaupun saya bukan ahli undang-undang, Tuan Yang di-Pertua, saya nasihatkan Ahli Yang Berhormat itu seorang peguam supaya menyemak semua undang-undang dan membacanya, jangan sebahagian sahaja dari undang-undang atau peraturan itu. Soalan Ahli Yang Berhormat ditafsirkan sebagai pertanyaan dari mana datangnya authority, seolah-olah bertanya adakah kuasa yang ada pada kami. Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri sebagai Kementerian pelaksanaan undang-undang bertindak di bawah undang-undang dan undang-undang itu telah bertulis, iaitu Undang-undang Internal Security Regulations, 1966 dan Akta Polis, 1967. Di dalam kedua-dua undang-undang itu ada kuasa yang ditanya oleh Yang Berhormat tadi.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua, bolehkah dijawab iaitu tindakan Kerajaan untuk menggantung rapat umum adakah tetap atau sementara?

Tuan Yang di-Pertua: Macam mana soalnya, cuba ulang sekali lagi, saya pun tak faham.

Tuan V. David: Kerajaan telah mengambil tindakan atas rapat umum dan tidak mahu memberi lesen, adakah ini buat sementara atau tetap?

Tuan Sanusi bin Junid: Itu pendapat Ahli Yang Berhormat, bererti Ahli Yang Berhormat tidak faham soalan asal.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua, ini bukan faham atau tidak faham. Adakah perkara ini sementara atau tetap, itu sahaja soalan saya. Kalau tidak boleh jawab, cakaplah tidak boleh.

Tuan Sanusi bin Junid: Kita tidak boleh menjawab soalan orang yang tidak faham (*Ketawa*).

Tuan Yang di-Pertua: Soalan asasnya ialah, apa kuasa yang ada pada Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri melarang atau mengharamkan rapat umum itu sudah dijawab. Soalan yang kedua tadi daripada Yang Berhormat dari Damansara, bolehkah atau tidak boleh—relevant atau tidak relevant tetapi saya beri kepadanya benefit of the doubt.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri, dengan kuasa-kuasa yang ada itu apakah Kerajaan akan meneruskan pengharaman rapat umum ini apabila didapati pihak Pembangkang selalu menyalahgunakan perhimpunan itu untuk membangkitkan semangat bagi menentang Kerajaan terutama wakil daripada DAP.

Tuan Yang di-Pertua: Itu luar daripada soalan asal.

ROMBONGAN GALAKAN PELABURAN

4. Tuan Umar bin Haji Ismail minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan dalam tempoh tahun 1979-1980 bilangan rombongan penggalakan pelaburan asing melawat ke negara-negara perindustrian/kaya, berapakah jumlah syarikat atau Badan-badan Kewangan dari negara-negara yang dilawati itu telah bersetuju untuk melabur modal di negara ini, dari jumlah tersebut berapakah bilangannya yang telah bersetuju untuk melabur modal di Negeri Perak.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik): Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya ingin menjejaskan bahawa soalan ini telahpun dikemukakan di persidangan Dewan yang lepas. Walau bagaimanapun, untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat, suka saya memaklumkan bahawa kesemua rombongan-rombongan Galakan Pelaburan yang dianjurkan oleh Kerajaan melalui LKPM di tahun-tahun yang lepas telah dapat menarik para pengusaha lebih dari 30 buah negara untuk menubuhkan projek-projek perkilangan mereka di Malaysia.

Mengenai rombongan galakan pelaburan yang dihantar ke luar negeri di dalam tahun 1979-1980, terdapat 4 rombongan dalam tahun 1979 iaitu rombongan ke Eropah (Manchester, Munich dan Milan), Hongkong, Singapura dan Eropah (Amsterdam, Zurich dan Stockholm) dan 3 rombongan dalam tahun 1980 iaitu ke Eropah (Davos, Zurich dan Brussels), Australia dan New Zealand, Amerika Syarikat dan Kanada.

Hasil yang nyata daripada rombongan-rombongan ini dapatlah diukur dalam bentuk penglibatan oleh para pelabur asing lebih 15 buah negara dalam pelaburan ikui.i mereka di dalam 107 projek yang melibatkan pelaburan sejumlah M\$624 juta yang telah diluluskan dalam tahun 1979 dan 60 projek yang melibatkan M\$442 juta yang telah diluluskan dari bulan Januari hingga Ogos, tahun ini.

Mengenai projek-projek yang diluluskan bagi penempatan di negeri Perak, saya memaklumkan bahawa sebanyak 8 projek telah diluluskan dalam jangka masa tersebut sehingga bulan Ogos, 1980.

MALARIA DI SANDAKAN— BILANGAN KES

5. Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Kesihatan menyatakan bilangan kes-kes malaria di Sandakan yang dilaporkan pada tahun 1979 sehingga 1-9-1980 dan apakah langkah-langkah yang diambil untuk membasmi malaria di Sabah.

Timbalan Menteri Kesihatan (Dr Sulaiman bin Haji Daud): Tuan Yang di-Pertua, jumlah kes-kes malaria di daerah Sandakan dari tahun 1979 hingga 1-9-1980 ialah 1,550 (638 dalam tahun 1979 dan 912 dalam tahun 1980 hingga September, 1980).

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, aktiviti-aktiviti kawalan malaria telah lama berjalan di Sabah. Semenjak tahun 1971, satu rancangan kawalan telah dilaksanakan, termasuk semburan ubat serangga, mengesan dan mengubat kes (case detection and treatment) dan kajian khas.

Pengesanan kes melalui pemeriksaan darah dikalangan penduduk-penduduk telah dijalankan dan didapati kadar yang positif

dengan malaria telah menurun dalam tahun-tahun yang kebelakangan ini. Kes-kes malaria yang dirawat di hospital dan dispensari telah juga menurun dari 54,987 dalam tahun 1977 ke 48,597 dalam tahun 1979. Keadaan ini menunjukkan kesan kebaikan aktiviti-aktiviti kawalan yang dijalankan.

Pada keseluruhannya langkah-langkah yang diambil untuk membasmi malaria di Sabah ialah seperti berikut:

1. Semburan residual yang menggunakan DDT campuran (DDT emulsion (25%) atau serbok DDT (water disposable powder 75%).
2. Mengesan kes sama ada aktif atau pasif, dan pemeriksaan darah besar-besaran (Mass Blood Surveys).
3. Pengesanan makmal mengenai parasait malaria dari pihak Hospital/Dispensari/Pusat Rawatan Malaria.
4. Merawat malaria melalui salah satu daripada cara andaian, "presumptive" atau pencegahan/"prophylactic" atas radical dan cara suntikan beramai-ramai (Mass Drug Administration).
5. Menjalankan semboran focal, meneruskan tindakan terhadap kes-kes dan mengesan kes.
6. Penyelidikan Entomoloji sentiasa dibuat untuk mengkaji nyamuk malaria itu (vectors).
7. Kajian-kajian khas dengan kerjasama WHO mengenai dengan kekesan ubat-ubat yang digunakan (Drug Resistance Studies).
8. Menambah keupayaan kakitangan dengan mengadakan latihan dalam perkhidmatan untuk kakitangan dan kursus-kursus ulangkaji untuk paramedics berkenaan dengan Rancangan Mencegah Malaria; dan
9. Menyedari orang ramai mengenai malaria melalui pelajaran kesihatan.

Kesemua langkah-langkah ini akan terus diperhebatkan lagi jika perlu sehinggalah malaria tidak lagi menjadi masalah besar bagi rakyat di Sabah.

KAPALTERBANG TURBOPROP

6. Tuan Oo Gin Sun minta Menteri Pengangkutan menyatakan memandang kepada kenaikan harga-harga bahan api, sama ada kajian sedang dijalankan bagi mempertimbangkan pembelian kapalterbang-kapalterbang Turboprop untuk operasi perkhidmatan destinasi dekat supaya perbelanjaan operasi dapat dikurangkan oleh sebab lain-lain perkhidmatan udara sedang berbuat demikian.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Dr Goh Chen Teik): Tuan Yang di-Pertua, MAS sudahpun mempunyai kapalterbang jenis turboprop iaitu kapalterbang jenis F-27. MAS mempunyai 12 buah kapalterbang jenis itu, iaitu 9 buah kepunyaan sendiri dan 3 buah disewa.

MAS juga telahpun menempah dua buah kapalterbang F-27 yang baru dan kedua-dua kapalterbang akan dibawa masuk untuk perkhidmatan dalam negeri dalam tahun 1981. Pihak MAS sentiasa mengkaji jenis-jenis kapalterbang bagi maksud melaksanakan perkhidmatannya sesuai dengan infrastruktur yang ada dalam negeri dan buat masa ini kapalterbang jenis F-27 iaitu jenis turboprop adalah yang paling sesuai, baik dari segi kos dan juga operasi untuk perkhidmatan destinasi dekat.

Tuan Shamsuri bin Md. Salleh: Tuan Yang di-Pertua, mengikut jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi tambahan 2 buah lagi pesawat MAS F-27 yang akan dibeli tidak lama lagi. Dengan adanya tambahan itu adakah akan ditambah penerbangan dari Kuala Lumpur ke bandar-bandar yang terdekat, misalnya Kuala Trengganu ditambahkan lagi flightnya ke Pulau Pinang, ke Ipoh dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan ini sebenarnya di luar daripada soal asal, tetapi kalau Yang Berhormat Timbalan Menteri hendak menjawab, bolehlah.

Dr Goh Chen Teik: Tuan Yang di-Pertua, ini memanglah jadi tujuan MAS untuk menambahkan frequency perkhidmatannya mengikut tekanan (demand). Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, MAS merancang menambah perkhidmatannya di antara Kuala Lumpur dan Pulau Pinang yang mana Ahli Yang Berhormat itu berasal, dengan

menggunakan Airbus untuk penerbangan pagi dari Pulau Pinang ke Kuala Lumpur dan petang dari Kuala Lumpur ke Pulau Pinang. Tempat-tempat lain seperti Ipoh, Kuala Trengganu, tambahan perkhidmatan pun dirancangkan.

Tuan Haji Hashim bin Haji Ghazali: Tuan yang di-Pertua, soalan tambahan. Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri menyebut pesawat penerbangan MAS F-27 ini ada 3 buah yang disewa. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri daripada syarikat manakah yang disewa ketiga-tiga ini dan berapakah sewa dibayar dikira setahun.

Dr Goh Chen Teik: Tuan Yang di-Pertua, saya perlukan notis tetapi saya boleh hantar butir-butir secara bertulis kepada Ahli Yang Berhormat itu.

Tuan Haji Hashim bin Endut: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Daripada jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi nampaknya pihak MAS akan menambahkan F-23 dan saya ingin bertanya kepada Timbalan Menteri

Tuan Yang di-Pertua: F-27 Yang Berhormat.

Tuan Haji Hashim bin Endut: F-27, maaf. Saya hendak bertanya kepada Timbalan Menteri adakah beliau sedar bahawa perkhidmatan F-27 daripada Kota Bharu ke Alor Setar, ke Pulau Pinang, ke Ipoh dan ke Kuala Lumpur itu adalah satu perkhidmatan yang tidak berpatutan dan tak munasabah sebab bertolak pukul 1.00 dari Alor Setar dan sampai di Kuala Lumpur lebih kurang pukul 5 lebih. Adakah pihak Kementerian bercadang F-27 ini hanya akan digunakan untuk Kota Bharu, Alor Setar, Pulau Langkawi dan Pulau Pinang sahaja, bukan ke Kuala Lumpur.

Dr Goh Chen Teik: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya memang sedar bahawa perkhidmatan dari Kota Bharu ke Alor Setar, Pulau Pinang, Ipoh dan Kuala Lumpur dengan F-27 tidak begitu memuaskan. Walau bagaimanapun, dari Kuala Lumpur ke Kota Bharu dan dari Kuala Lumpur ke Alor Setar sekarang ada perkhidmatan Boeing dan jadual perkhidmatan inipun sekarang dikaji dan akan diubahsuaikan tahun hadapan.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, Fokker 27 ini digunakan sekarang dalam sektor Kuala Lumpur-Trengganu dan daripada pengalaman saya sudah 2 kali Fokker 27 ini berlepas 15 minit lebih awal daripada jadualnya. Apakah ini salah satu daripada cara untuk menjimatkan minyak ataupun satu kesilapan teknik. Kalau cara untuk menjimatkan minyak saya sokong, tetapi kalau cara kesilapan teknik saya bantah.

Dr Goh Chen Teik: Tuan Yang di-Pertua, semua pesawat MAS diperlukan meninggalkan mengikut jadual; tidak lambat dan tidak awal. Berkenaan dengan apa yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat, saya akan siasat kalau butir-butir diberi oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Tuan Yang di-Pertua: Hendak tanya? (*Ketawa*).

KENAIKAN INFLASI 7%

7. Dr Hee Tien Lai minta Menteri Kewangan menyatakan langkah-langkah yang akan diambil untuk menahan inflasi yang dijangka akan naik lebih tinggi daripada 7% bagi tahun ini.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Shahrir bin Abdul Samad): Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Menteri Kewangan telah pun menerangkan dengan panjang lebar langkah-langkah yang akan diambil untuk membendung inflasi dalam ucapan beliau apabila membentangkan Belanjawan Negara pada 7hb Oktober, 1980. Oleh itu saya berasa tidaklah payah perkara ini diulang lagi.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya hal Bank Buruh ini jarang ditimbulkan oleh wakil DAP. Maaf, Tuan Yang di-Pertua, silap soalan, saya ingat soalan No. 8. (*Ketawa*).

Tuan Yang di-Pertua: Mengapa baris sini silap sahaja hari ini? (*Ketawa*).

BANK BURUH—PENGURUSAN

8. Tuan Alias bin Md. Ali minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada beliau sedar tentang adanya hal-hal yang tidak

memuaskan di dalam hal ehwal Bank Buruh. Jika ya, nyatakan langkah-langkah yang diambil bagi membetulkan keadaan tersebut bagi melindungi kepentingan kaum pekerja yang menjadi ahli bank tersebut.

Dato' Shahrir bin Abdul Samad: Tuan Yang di-Pertua, memang sedar tentang perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu. Untuk Makluman Ahli Yang Berhormat, Bank Negara Malaysia sebagai agensi yang mengawasi perjalanan bank-bank perdagangan berlesen telahpun mengambil langkah-langkah sewajarnya bagi melindungi kepentingan penyimpanan-penyimpan di bank tersebut. Di antara langkah-langkah tersebut ialah penyusunan semula modal bank di samping memperbaiki dan memperkukuhkan pengurusan bank melalui bantuan teknik yang akan diberikan, sama ada oleh institusi kewangan di Malaysia ataupun dari luar negeri.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri sama ada usaha-usaha yang dibuat oleh Bank Negara itu melibatkan penambahan modal (injection of funds) kepada bank ini. Kalau ada berapa banyak yang terlibat, dan kalau tidak, sama ada pihak Pengarah Bank itu sendiri sedang berusaha untuk menambah modalnya.

Dato' Shahrir bin Abdul Samad: Tuan Yang di-Pertua, memanglah benar bahawa Bank Negara sebagai salah satu langkah ataupun arahan kepada Bank Buruh telah meminta Bank Buruh menaikkan modalnya yang dibayar dari \$10 juta kepada \$20 juta untuk meresapkan kerugian yang telah dialami oleh bank tersebut semenjak memulakan perniagaannya pada tahun 1975.

Sebagai langkah pertama bank itu telahpun menambahkan modal yang dibayarnya \$12,821,700, sementara baki \$7,178,300 itu akan diperuntukkan pada satu masa yang sesuai nanti. Dengan pertambahan sebanyak \$2,821,700 dalam modal yang dibayarnya itu bank tersebut telah mempunyai kumpulan modal yang lebih dari mencukupi untuk mematuhi seksyen 5 dalam Akta Bank, 1973 yang mengutamakan bahawa untuk menjalankan perniagaan sesebuah bank yang berlesen mestilah mengekalkan kumpulan modal yang tidak terjejas oleh kerugian atau sebaliknya sebanyak sekurang-kurangnya \$2 juta.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya tidak begitu minat pihak DAP untuk bertanya berkenaan dengan Bank Buruh ini. Saya hendak bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri adakah Pengarah Bank Buruh tersebut ini terdiri daripada Wakil dari Damansara atau mana-mana pemimpin DAP yang menjilat ludahnya yang telah diluuhkannya itu, seperti kata bidalan.

Dato' Shahrir bin Abdul Samad: Tuan Yang di-Pertua, di antara Ahli-ahli Lembaga Pengarah iaitu seramai 12 orang, salah seorang daripada wakil kesatuan sekerja yang menjadi Ahli Lembaga Pengarah itu juga menjadi Ahli Parlimen.

Tuan Muhyiddin bin Haji Mohamed Yassin: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin dapat penjelasan lebih lanjut apakah sebab-sebab utama Bank Buruh ini menghadapi kerugian.

Keduanya, sama ada pihak Bank Negara telahpun menentukan satu tarikh di mana pengurusan itu patut diperbaiki dan sekiranya ini tidak diperbaiki apakah Kerajaan bercadang untuk mengambil bahagian lebih aktif, umpamanya dengan mengambil sebahagian besar daripada saham Bank Buruh ini bagi menentukan supaya kepentingan pemegang-pemegang saham itu tidak akan terjejas.

Dato' Shahrir bin Abdul Samad: Tuan Yang di-Pertua, soalan bahagian pertama itu saya minta notis.

Bahagian kedua, ingat saya masih lagi dalam peringkat perundingan dan oleh itu tidaklah saya hendak memberikan jawapan yang boleh dikatakan sebagai bayangan sahaja.

Tuan Lee Kaw: Dari jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan, saya ingin mendapat tahu dalam 12 Pengarah (Director) itu, selain daripada seorang pengarah dari kesatuan sekerja ada lagi 11. Dalam 11 itu berapa yang dari Barisan Nasional seperti MCA (KSM) dan lain-lain?

Dato' Shahrir bin Abdul Samad: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya tadi semasa saya menjawab soalan tambahan daripada Ahli Yang Berhormat dari Tanah Merah, saya tidak menyatakan bahawa Ahli Lembaga

Pengarah itu juga datangnya daripada DAP. Saya hanya menyatakan bahawa ia mewakili satu kesatuan sekerja dan juga seorang Ahli Parlimen. Saya tidak menyatakan sama ada ia seorang ahli DAP tetapi kalau dia memakan lada terasa pedas, minta maaf. Adalah menjadi dasar Kementerian Kewangan dan juga Bank Negara Malaysia bahawa di dalam soal Ahli-ahli Lembaga Pengarah kita tidak tanya dari mana parti dia datang. Oleh itu daripada 12 Ahli Lembaga Pengarah itu tidak dapatlah saya hendak mengatakan sama ada seseorang itu datang daripada Barisan Nasional ataupun MCA ataupun MIC ataupun DAP. Tetapi tahu sama taulah.

PERBICARAAN TUAN GURU HAJI MUSTAFA DI MAHKAMAH SYARIAH

9. Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan bilangan anjing polis yang digunakan untuk mengawal keselamatan dalam perbicaraan kes Tuan Guru Haji Mustafa di Mahkamah Syariah Besut dan benarkah beberapa ekor dari anjing polis itu mati semasa bertugas di situ. Dapatkah Menteri berkenaan menyatakan sebab-sebab kematiannya itu.

Tuan Sanusi bin Junid: Tuan Yang di-Pertua, untuk maklumat Yang Berhormat, sehingga ini sebanyak 3 perbicaraan telah dibuat terhadap Tuan Guru Haji Mustafa di Mahkamah Syariah Besut. Dalam perbicaraan pada 6hb Jun, 1980 sebanyak 1 ekor anjing digunakan. Pada 22hb hingga 24hb Ogos, 1980 sebanyak 2 ekor anjing digunakan. Sementara perbicaraan pada 11hb hingga 12hb Oktober, 1980 hanya 1 ekor anjing digunakan untuk mengawal ketenteraman awam. Tidak ada seekor anjing pun yang digunakan dalam perbicaraan ini yang mendapat kecederaan ataupun mati. Berita mengenai anjing mati sengaja disebarkan dengan meluas untuk menunjukkan daulat Tok Guru yang menyokong PAS begitu hebat (*Ketawa*), sehingga anjing pun mati tetapi PAS kurang bernasib baik kerana anjing tidak mati (*Ketawa*).

Tuan Hussein bin Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Dalam tiga kali perbicaraan tersebut 4 ekor anjing telah digunakan—mungkin anjing-anjing yang sama. Soalan saya, apakah pihak polis atau pihak

Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri mendapat bantahan sama ada dari pihak-pihak yang terlibat dalam perbicaraan ataupun mana-mana pihak yang bersimpati dengan pihak-pihak yang terlibat dalam perbicaraan menentang penggunaan anjing-anjing polis sewaktu perbicaraan tersebut?

Tuan Sanusi bin Junid: Tidak ada penentang, Tuan Yang di-Pertua, kerana semua orang tahu ada jenis-jenis kerja yang anjing boleh buat dengan lebih baik dari manusia (*Ketawa*).

Tuan Shamsuri bin Md. Salleh: Tuan Yang di-Pertua, adakah menjadi satu amalan pihak Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri menggunakan anjing-anjing bila diadakan perbicaraan di Mahkamah Syariah?

Tuan Sanusi bin Junid: Tuan Yang di-Pertua, bukanlah satu amalan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri tetapi waktu perbicaraan Tok Guru itu kita ada gunakan Pasukan Polis Hutan dan Unit Simpanan Polis, tetapi di mana perlu kita gunakan anjing khusus untuk mengejar dan "mengokak" orang-orang yang cuba membuat kacau.

Tuan Haji Hashim bin Endut: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Daripada pertanyaan itu dan dijawabkan oleh Timbalan Menteri nampaknya ini adalah khabar-khabar angin dan menjadi kenyataan di dalam Dewan yang mulia ini. Bolehkah Kementerian berkenaan, kerana berita yang khabar-khabar angin ini memang jadi salah, tangkap orang yang membawa keluar berita-berita angin ini?

Tuan Yang di-Pertua: Hendak tangkap sahaja ini! Hendak jawab juga yang Berhormat?

Tuan Sanusi bin Junid: Tidak.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa ektrimis PAS ini cuba hendak mempengaruhi mahkamah dengan kekerasan dan mereka ini lebih takut kepada anjing daripada Tuhan? Jika sedar, apakah Kerajaan bercadang menghantar lebih banyak anjing untuk mencegah kegiatan ganas kumpulan

yang menyokong ajaran salah ini dan apakah sokongan PAS kepada Haji Mustafa merupakan terang-terang PAS menyokong ajaran salah?

Tuan Yang di-Pertua: Bahagian pertama penyertaan itu tidak payah dijawab. Bahagian yang kedua, kalau Yang Berhormat hendak jawab, sila.

Tuan Sanusi bin Junid: Tuan Yang di-Pertua, saya fikir lebih baiklah kita tunggu supaya kes ini selesai dahulu sebelum kita membuat satu-satu kesimpulan. Tetapi nyata-lah bagi kita bahawa pertelingkahan antara parti-parti politik sudah melewati batas sehinggakan ada parti politik yang sanggup menggunakan ugama untuk tujuan politik walaupun sepatutnya politik digunakan untuk tujuan ugama.

ARTIS BERAMPUT PANJANG DI TV

10. Tuan Lim Kiam Hoon minta Menteri Penerangan menyatakan berkaitan dengan syarat yang dikenakan oleh Kementerian ini dahulu yang memestikan bahawa kaki-tangan/artis RTM yang muncul di TV tidak menyimpan rambut panjang yang meliputi telinga, mengapakah syarat tersebut tidak lagi dilaksanakan sekarang, dan sama ada beliau sedar tentang pentingnya syarat ini diberi perhatian dengan tujuan memberikan contoh yang baik kepada para penonton TV terutama sekali penuntut-penuntut sekolah, belia dan masyarakat umum.

Timbalan Menteri Penerangan (Dr Ling Liong Sik): Tuan Yang di-Pertua, saya sedar bahawa syarat tidak menyimpan rambut panjang yang dikenakan kepada para artis-artis RTM yang muncul di TV adalah bertujuan untuk memberi contoh yang baik kepada penuntut-penuntut sekolah, belia dan masyarakat umum. Syarat ini masih dikenakan dan ianya akan terus dikuatkuasakan oleh pihak TV.

Tuan Mohd. Bakri bin Abdul Rais: soalan tambahan. Tuan Yang di-Pertua, saya hendak minta Yang Berhormat Timbalan Menteri Penerangan menyatakan apakah RTM berpuas hati dengan cara artis-artis lelaki yang berambut panjang diikat ke belakang untuk memenuhi syarat-syarat yang dikenakan oleh RTM?

Tuan Yang di-Pertua: Asal tidak nampak panjang sudahlah. Yang Berhormat, sila.

Dr Ling Liong Sik: Jika ada contoh seperti itu, tolong memberi tahu.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Haji Nik Mat.

Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali: Tuan Yang di-Pertua, soalan ke 11.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan ini sekarang atas nama Ahli Yang Berhormat dari Permatang Pauh.

LEMBAGA PADI DAN BERAS NEGARA

11. Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan sama ada beliau bercadang menjadikan LPN sebuah badan bersendirian yang bertanggungjawab di atas segala urusan padi dan beras dalam negara dan segala keuntungan perniagaan daripadanya dapat dinikmati terus oleh pak tani, dan kerugian darinya pula akan menyedarkan petani-petani kerana kesalahan mereka membiarkan sawah padi tidak diusahakan seperti keadaan di Kelantan sekarang dan sama ada beliau sedar bahawa dengan cara ini juga segala bentuk subsidi Kerajaan boleh disalurkan dengan licin tanpa diskriminasi mengikut politik, yang menjadi salah satu faktor besar atau mengapa petani-petani tidak mengusahakan sawah mereka.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam (Tuan Idris bin Abdul Rauf): Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan tidak bercadang menjadikan LPN sebagai sebuah badan persendirian yang bertanggungjawab di atas segala urusan padi dan beras negara ini. Pihak Kerajaan telah berpuas hati dengan peranan-peranan yang dilaksanakan oleh LPN sebagai sebuah agensi Kerajaan di dalam memperkembangkan industri padi dan beras di negara ini di samping membantu pesawah-pesawah meningkatkan lagi taraf hidup mereka melalui Skim Subsidi Harga Padi sebagaimana yang berjalan sekarang.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad.

Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali: Tuan Yang di-Pertua, soalan ke 12.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan ini sekarang atas nama Ahli Yang Berhormat dari Permatang Pauh.

PERUMAHAN AWAM KOS RENDAH

12. Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan sama ada beliau sedar tentang adanya kepincangan dalam melaksanakan rancangan Kerajaan membina rumah-rumah kos rendah. Di antaranya, kajian kemungkinan tidak dibuat terlebih dahulu sebelum sesuatu kawasan itu hendak dilaksanakan. Adakah beliau juga sedar bahawa tekanan politik yang memaksa sesuatu rancangan itu mesti dilaksanakan di sesuatu tempat tertentu menjadi sebab utama, kajian kemungkinan dikira tidak diperlukan lagi. Jika beliau sedar, apakah langkah yang akan diambil oleh beliau bagi mengatasinya.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato' Dr Neo Yee Pan): Tuan Yang di-Pertua, tuduhan Ahli Yang Berhormat mengenai adanya kepincangan dan tekanan politik dalam pelaksanaan rancangan perumahan awam kos rendah adalah tidak benar sama sekali. Apa yang telah berlaku ialah dalam pelaksanaan rancangan perumahan awam kos rendah di bawah Rancangan Malaysia Ketiga, Kerajaan menghadapi 6 masalah besar. Masalah-masalah ini adalah:

- (1) Kelambatan menentukan tapak;
- (2) Kelemahan agensi perancangan;
- (3) Kelambatan mengemukakan projek projek yang hendak dilaksanakan;
- (4) Kekurangan keupayaan untuk melaksanakan projek;
- (5) Kekurangan tanah untuk rancangan perumahan awam kos rendah; dan
- (6) Masalah kos infrastruktur.

Kementerian saya telah dan sedang berusaha untuk mengatasi masalah-masalah ini dan langkah-langkah yang sedang dan akan diambil bagi mengatasi masalah-masalah ini telahpun saya huraikan di Dewan semasa menjawab soalan Ahli-ahli Yang Berhormat.

Tuan Mohamad Tajol Rosli bin Mohamed Ghazali: Tuan Yang di-Pertua, kebiasaannya kajian kemungkinan ini dijalankan untuk menentukan sama ada satu-satu projek itu viable daripada segi ekonomi ataupun tidak. Tetapi daripada segi pembinaan rumah-rumah murah memandangkan bahawa Kerajaan memberi subsidi kepada pembinaanya maka pendapat saya masalah kajian kemungkinan ini tidaklah timbul. Tetapi yang menjadi masalah ialah sama ada apabila rumah-rumah murah ini dibina, sama ada kesemua rumah-rumah murah ini dapat dijual. Soalan saya kepada Yang Berhormat Menteri ialah sama ada dalam pembinaan rumah-rumah murah ini ada rumah-rumah murah yang tidak dapat dijual oleh Kementerian. Setahu saya di kawasan saya sendiri apabila 120 rumah murah dibina oleh Kerajaan, permohonan yang meminta rumah murah ini adalah sebanyak 1,200. Jadi saya ingin bertanya sama ada rumah-rumah murah yang dibina tetapi tidak dapat dijual oleh kerana tidak ada pembeli?

Dato' Dr Neo Yee Pan: Tuan Yang di-Pertua, tanggungjawab untuk menjadi rumah-rumah kos rendah itu adalah tanggungjawab Kerajaan Negeri. Memang ada di beberapa negeri yang rumah-rumah awam kos rendah tidak dapat dijual tetapi itu terpuhlanglah kepada Kerajaan Negeri untuk menjualkan semua rumah-rumah itu.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Menteri nampaknya tuduhan Wakil daripada Permatang Pauh tadi mengatakan kepincangan dalam melaksanakan rancangan pembinaan rumah kos rendah ini berdasarkan tekanan politik adalah tidak benar. Tuduhan seperti ini memanglah kerja PAS dan juga pembangkang yang lain. Apakah Kerajaan bercadang untuk membina lebih banyak dan mengutamakan rumah-rumah kos rendah ini di kawasan rakyat yang menyokong Kerajaan yang lebih ramai dan sekiranya projek itu dibuat rakyat di kawasan itu akan berterima kasih lebih kepada Kerajaan, bukan mencaci.

Dato' Dr Neo Yee Pan: Tuan Yang di-Pertua, pembinaan rumah awam kos rendah ini projek-projek yang dirancang oleh Kerajaan Negeri berasaskan kepada keperluan perumahan di kawasan masing-masing dan bukan berasaskan atas sebab-sebab politik.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Menteri berkenaan sama ada beliau bersetuju bahawa semua keputusan yang dibuat oleh Kerajaan untuk kepentingan dan kesejahteraan rakyat adalah keputusan politik yang didorong oleh tekanan politik dan kalau keputusan yang didorong oleh tekanan politik untuk memberi rumah kepada rakyat maka itu adalah satu keputusan yang betul menunjukkan bahawa parti kita Barisan Nasional tidak menggunakan tekanan politik untuk menindas rakyat tetapi sebaliknya memberi faedah, nikmat dan kemudahan untuk rakyat. Saya ingin tahu sama ada Yang Berhormat setuju dengan pendapat saya.

Dato' Dr Neo Yee Pan: Tuan Yang di-Pertua, saya bersetuju supaya kalau Ahli-ahli Yang Berhormat di kawasan masing-masing ada minta pembinaan rumah awam kos rendah dan kalau di kawasan masing-masing perlukan perumahan begitu tentulah Kerajaan akan menimbang dengan sewajarnya.

Tuan Hussein bin Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, daripada jumlah 6 faktor yang diberikan oleh Menteri waktu menjawab soalan asal nampaknya hampir keseluruhan adalah berkaitan dengan Kerajaan Negeri atau Kuasa Tempatan. Soalan saya sejauh manakah sebenarnya pihak Kementerian sendiri dapat menentukan atau mempengaruhi tentang berjaya atau pelaksanaan rumah kos rendah di tiap-tiap negeri?

Dato' Dr Neo Yee Pan: Tuan Yang di-Pertua, mengenai 6 sebab-sebab itu kita dapati melalui pengalaman daripada Rancangan Malaysia Ketiga iaitu berkaitan dengan masalah-masalah Negeri. Oleh sebab itu pada masa sekarang Kementerian telah seperti saya katakan tadi mengambil tindakan untuk merancang strategi baru kepada Kerajaan-kerajaan Negeri dan strategi baru ini sudahpun dipersetujui oleh Kerajaan Negeri dan tak payahlah saya ulangkan di sini oleh sebab saya sama ada diluar atau di dalam Dewan ini telahpun sebut strategi itu. Saya minta Ahli Yang Berhormat menunggu Rancangan Malaysia Keempat yang akan diumumkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri.

Puan Shariffah Dorah binti Mohamed Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Menteri berkenaan sedar bahawa rumah awam kos rendah yang telah siap adalah terlalu lambat untuk diberi kepada pemohon sehingga buruk, rosak dan diceroboh, adakah Kementerian bercadang akan mengarahkan Kerajaan Negeri untuk mempercepatkan pembahagian rumah itu sebaik sahaja ianya selesai dibina.

Dato' Dr Neo Yee Pan: Tuan Yang di-Pertua, perkara ini dalam perhatian.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim.

Tuan Mohd. Bakri bin Abdul Rais: Tuan Yang di-Pertua, soalan No. 13.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan ini sekarang atas nama Yang Berhormat dari Parit.

PONDAN-PONDAN SEBAGAI KUTURAYAU

13. Tuan Mohd. Bakri bin Abdul Rais (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Kebajikan Am menyatakan sama ada pondan-pondan diistilahkan sebagai kuturayau dan sama ada beliau sedar bahawa pondan-pondan ini telah berkeliaran di Taman Tasek Taiping.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am (Tuan Jawan anak Empaling): Tuan Yang di-Pertua, pondan-pondan tidak boleh diistilahkan sebagai kuturayau kerana mengikut Akta Orang Papa 1977, istilah "orang-orang papa" atau kuturayau ialah:

- (a) "seseorang yang didapati mengemis di sesuatu tempat awam dengan cara yang boleh menyebabkan atau mungkin menyebabkan kesusahan kepada orang-orang yang lazim mengunjungi tempat itu ataupun hingga mengadakan kacau-ganggu; atau
- (b) "seseorang peleser yang dijumpai di sesuatu tempat orang awam, sama ada atau tidak ia mengemis yang tidak mempunyai mata pencarian pada zahirnya atau tempat tinggal atau yang tidak dapat menyatakan hal dirinya dengan memuaskan."

Sekiranya didapati seseorang itu, sama ada pondan atau tidak berkenaan seperti yang dinyatakan di atas ini maka baharulah ia boleh dianggap sebagai kuturayau.

Mengikut penyiasatan Jabatan Kebajikan Masyarakat Negeri Perak ada didapati di antara 20 dan 30 orang pondan yang berkumpul di hadapan Hotel Lake View, Taman Tasek, Taiping. Seterusnya perkara ini telah dirujuk kepada pihak yang berkenaan dan saya percaya sekiranya ada bukti yang mereka itu "mengajak-ajak di tempat awam" untuk tujuan maksiat maka tindakan akan diambil di bawah Ordinan Kesalahan Kecil, Bilangan 3 Tahun 1955.

Tuan Haji Hashim bin Haji Ghazali: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Tadi Setiausaha Parlimen menyebut pondan itu di Taiping jadi Taiping dekat dengan Matang. Jadi perkara ini sudah begitu lama dan saya pun ada di sana biasa tengok pondan-pondan itu. Jadi didapati pada awal dahulu hanya seorang dua sahaja dan pada masa itu sudah diberitahu kepada Jabatan Kebajikan Masyarakat suruh ambil tindakan, tetapi tidak dibuat sebarang tindakan, sekarang sudah meningkat 30 orang seperti yang disebut oleh Setiausaha Parlimen. Mereka bukan sahaja ada di hadapan Lake View, saya takut orang silap pergi ke Lake View sahaja, jadi sebenarnya pondan itu sudah ada berhampiran dengan rumah Tuan Pegawai Daerah Larut Matang sendiri. Jadi saya ingin bertanya kepada Setiausaha Parlimen oleh kerana saya tak puas hati cara tindakan itu, apakah satu cara tindakan tegas perlu dihapuskan pondan yang ada dalam bandar Taiping itu dengan serta merta.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan ini telah dijawab tadi oleh Yang Berhormat Setiausaha Parlimen iaitu pada setakat ini dalam maklumannya belum lagi mengganggu, dia menggunakan perkataan "mengajak-ajak" tadi. Ada hendak tambah lagi Yang Berhormat?

Tuan Jawan anak Empaling: Tidak.

Tuan Alias bin Md. Ali: Adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen sedar bahawa pondan itu bukan sahaja terdapat di Taiping tetapi juga di Kuala Lumpur di sepanjang Jalan Tuanku Abdul Rahman. Kalau Setiausaha Parlimen rajin berjalan selepas pukul 10.00 malam dekat Tivoli Hotel beliau akan

menjumpai orang-orang ini dan ini sungguh memalukan kita. Apakah langkah-langkah yang dibuat oleh Kementerian berkenaan itu untuk menghapuskan mereka itu. Kalau tidak boleh diambil tindakan di bawah undang-undang yang disebabkan oleh beliau tadi, adakah lain-lain undang-undang yang membolehkan pihak Kementerian bertindak ke atas orang-orang itu?

Tuan Jawan anak Empaling: Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat itu. Saya kira kalau beliau ada masa bolehlah bersama dengan saya berjalan-jalan untuk melihat keadaan itu. Sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, kalau kita berjalan-jalan sahaja susahlah untuk kita tahu siapa yang pondan atau tidak dan saya sendiri pun tak tahu mana satu pondan itu.

Tuan Haji Hashim bin Haji Ghazali: Tadi Setiausaha Parlimen menyebut satu cara kesalahan jika sekiranya pihak pondan itu mengajak-ajak, jadi maksudnya biasanya mengajak pelanggan lelaki. Jadi apa yang saya hendak sebut di sini pondan-pondan yang ada di Taiping selalu mengajak orang lelaki, apakah tindakan pihak Kementerian ini sesudah saya sebut ini dan kita mengetahui mereka ini mengajak orang lelaki apakah tindakan segera patut diambil?

Tuan Jawan anak Empaling: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak sedar perkara ini dan saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat kerana memberitahu.

Tuan Mohd. Khir bin Johari: Tuan Yang di-Pertua, bolehkah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen memberitahu kepada kita dapatkah pihak Kementerian memindahkan pondan-pondan daripada Taiping itu ke Tapah misalnya? (*Ketawa*).

Tuan Jawan anak Empaling: Tidak ada rancangan seperti ini, Tuan Yang di-Pertua—belum ada.

Tuan Yang di-Pertua: Sudah cukuplah hal pondan ini. (*Ketawa*)

KEKURANGAN GULA DI SARAWAK

14. Tuan Chieng Tiong Kai minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan sama ada beliau sedar tentang kekurangan gula di Sarawak terutamanya semasa Hari Raya, jika benar, apakah tindakan yang telah diambil untuk mengatasi masalah ini.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Tuan Yang di-Pertua, soalan ini adalah hampir sama dengan soalan dari Ahli yang Berhormat dari Tanjong pada 14hb Oktober, 1980 di mana jawapannya telahpun diberi oleh pihak Kementerian saya. Saya tiada apa-apa tambahan kepada jawapan yang telah diberikan.

PENYOROKAN GULA DAN BERAS

15. Tuan Ampong bin Haji Puyon minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (a) sejauh manakah kejayaan Kementerian berkenaan dapat mengesan perbuatan menyorok bahan-bahan keperluan seperti gula, beras dan sebagainya;
- (b) berapa ramaikah telah ditangkap dan didenda disebabkan melakukan perbuatan tersebut;
- (c) mengapakah gula sukar didapati di setengah-setengah tempat terutama di kawasan luarbandar; dan
- (d) apakah benar harga gula akan dinaikkan dan jika benar mengapa dan bagaimana dengan kontrek kita dengan berapa syarikat antarabangsa.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Tuan Yang di-Pertua, soalan ini juga hampir sama dengan soalan dari Ahli Yang Berhormat dari Tanjong pada 14hb Oktober, 1980 dan Ahli Yang Berhormat dari Tumpat pada 23hb Oktober, 1980 dan saya tiada apa-apa tambahan kepada jawapan-jawapan yang telah diberikan.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah.

Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali: Tuan Yang di-Pertua, soalan No 16.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan ini sekarang atas nama Yang Berhormat dari Permatang Pauh.

PETANI—TINDASAN ORANG TENGAH

16. Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan sama ada beliau bercadang menghapuskan peranan orang tengah yang memeras dan menindas tenaga dan pendapatan kaum petani khususnya penanam padi di negara ini. Jika tidak mengapa dan apakah langkah-langkah Kerajaan bagi menyelamatkan kaum tani pemerasan dan penindasan orang tengah.

Tuan Idris bin Abdul Rauf: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan memang memandang berat terhadap orang tengah yang memeras dan menindas tenaga serta pendapatan kaum petani. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat beberapa langkah dan tindakan tegas telah dan akan terus diambil oleh Kerajaan bagi mengatasi masalah ini. Di antaranya ialah dengan melalui berbagai-bagai agensi Kerajaan yang ada, menyediakan kemudahan-kemudahan kredit/pinjaman, pengangkutan dan pemasaran, pengedaran dan pembekalan kemudahan, berbagai bentuk subsidi pertanian, membina kilang-kilang untuk memproses bahan pertanian dan sebagainya.

Di sini saya suka menyeru kepada kaum penanam-penanam padi supaya memberi sambutan dan kerjasama yang penuh terhadap langkah-langkah Kerajaan yang telah dan akan dilakukan itu, oleh kerana segala tindakan-tindakan yang diambil oleh Kerajaan ini tidak akan memberi kesan sekiranya pesawah-pesawah sendiri tidak bertindak tegas untuk melepaskan diri mereka dari tekanan orang tengah.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mahamad: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, adakah beliau sedar bahawa ramainya orang-orang tengah ini timbul disebabkan oleh pihak Kementerian tidak memberi cukup lesen untuk menjalankan pembelian padi atau sebagainya bagi menolong para-petani? Sekiranya sedar, apakah pihak Kementerian akan memberi penambahan atau memper-

banyakkan pengeluaran lesen pembelian padi atau sebarang lesen yang boleh membantu para petani supaya lebih mudah dapat menjual hasil-hasil pertanian mereka.

Tuan Idris bin Abdul Rauf: Tuan Yang di-Pertua, memang Kementerian sedar tentang perkara ini dan di peringkat ini memang ada permohonan-permohonan dari pihak-pihak yang berkenaan untuk mendapatkan lesen-lesen dan lesen-lesen ini memang dalam proses pertimbangan Kementerian.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Setiausaha Parlimen sama ada beliau bermaksud untuk meminta bantuan daripada Ahli-ahli Dewan Rakyat daripada PAS untuk menghapuskan orang-orang tengah ini oleh kerana saya mendapat tahu ada terdapat di Kelantan dan di Trengganu juga orang-orang yang menjadi orang tengah ini terdiri daripada ahli-ahli PAS.

Tuan Idris bin Abdul Rauf: Tuan Yang di-Pertua, kita memang berkehendakkan kerjasama dari semua pihak untuk menghapuskan orang tengah ini.

Dato' Yusof bin Malim Kuning: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen sedar bahawa wujudnya orang-orang tengah ini telah sedikit sebanyak memberi pertolongan kepada petani-petani dan dengan secara tidak langsung petani-petani tadi banyak telah terhutang dengan orang tengah ini. Jadi apakah langkah Kementerian ini sama ada Kerajaan boleh membantu petani-petani yang berhutang tadi untuk menyelesaikan hutangnya daripada orang tengah.

Tuan Idris bin Abdul Rauf: Tidak jelas.

Tuan Yang di-Pertua: Apa jawapannya?

Tuan Idris bin Abdul Rauf: Minta ulang, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Ulang sekali lagi.

Dato' Yusof bin Malim Kuning: Tuan Yang di-Pertua, orang tengah ini wujud di kalangan petani-petani ialah petani tadi mudah kerana mereka dapat berhutang pada orang tengah walaupun di luar musim dan

petani-petani ini telah terikat dengan orang tengah. Jadi adakah Kerajaan hendak menolong benar-benar perkara ini melepaskan diri daripada orang tengah ini dengan cara memberi subsidi dan sebagainya.

Tuan Idris bin Abdul Rauf: Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana yang saya katakan tadi kita mengharapkan kerjasama daripada Ahli-ahli Yang Berhormat untuk memainkan peranan dan tanggungjawab mereka bagi membuat kempen-kempen yang tertentu ia tu sama ada kempen kesedaran di kalangan ahli-ahli petani supaya mereka betul-betul dapat memainkan peranan mereka di dalam penjualan padi dan sebagainya dan juga sebagaimana yang saya kata tadi ini adalah juga terpulang kepada pihak petani untuk menyedarkan diri mereka sendiri.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mahamad: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya lagi kepada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, sebenarnya kita hendak menghapuskan orang tengah ini ialah orang-orang tengah yang memeras hasil-hasil para petani dan mendapat keuntungan yang berlebihan. Apakah pihak Kementerian mempunyai satu undang-undang yang boleh menangkap ataupun boleh mendakwa jika diketahui orang-orang tengah yang memeras dan juga mengambil keuntungan yang lebih daripada yang ada hubungan dengan Kementerian Perumahan Awam?

Tuan Idris bin Abdul Rauf: Tuan Yang di-Pertua, ini adalah satu masalah iaitu kita memang tidak mempunyai undang-undang yang khas untuk menangkap orang-orang tengah yang memeras, tetapi kita mempunyai peranan-peranan yang tertentu dari segi pegawai-pegawai LPN yang bertanggungjawab memberi penerangan-penerangan dan juga memperhati keadaan-keadaan penyelewengan yang berlaku di dalam masa pemasaran padi.

Tuan Mohamad Tajol Rosli bin Mohamed Ghazali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, memandangkan bahawa pada hari ini kita tidak mempunyai undang-undang yang khas untuk menyekat peranan orang tengah yang negatif, sama ada Kementerian ini di masa-masa yang akan datang bercadang untuk membentangkan satu undang-undang yang baru yang boleh memainkan

satu peranan yang positif dalam menyekat peranan-peranan negatif orang-orang tengah ini.

Tuan Idris bin Abdul Rauf: Tuan Yang di-Pertua, ini tertakluk kepada keadaan-keadaan di mana dapat kita lakukan setelah kajian-kajian yang teliti telah dibuat.

Tuan Yang di-Pertua: Selesai.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN TAMBAHAN (1980)

Bacaan Kali Yang Kedua

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang."

DAN

USUL

ANGGARAN PEMBANGUNAN (TAMBAHAN) (BIL. 2), 1980

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Usul yang berikut ini dirujuk kepada Jawatan-kuasa sebuah-buah Majlis:

Bahawa Dewan ini, menurut seksyen 4 (3) Akta Kumpulanwang Pembangunan 1966, membuat ketetapan bahawa sejumlah wang tambahan sebanyak tidak lebih daripada \$401,283,408 diperuntukkan daripada Kumpulanwang Pembangunan bagi tahun kewangan 1980, bagi Maksud-maksud dan Butiran-butiran (Projek) seperti yang dinyatakan dalam ruangan pertama dan kedua penyata yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 41 tahun 1980, dan yang disenaraikan di sebelah Maksud-maksud dan Butiran-butiran (Projek) dalam ruangan sepuluh dan sebelas."

Tuan Yang di-Pertua: Saya jemput Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan menjawab.

3.30 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Shahrir bin Abdul Samad): Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya sukaiah mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian membahaskan Rang Undang-undang ini serta Usul yang telah dikemukakan di atas nama Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan.

Kebanyakan daripada hujah-hujah yang telah diutarakan sepanjang petang hari Khamis semalam, jelaslah bahawa hujah-hujah ini boleh digunakan dan dipertimbangkan untuk dilaksanakan sekiranya didapati memuaskan. Lebih-lebih lagi saya mengucapkan berbanyak terima kasih di atas pandangan-pandangan yang telah dikeluarkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat daripada Barisan Nasional yang telah menunjukkan fahaman yang begitu mendalam di atas dasar-dasar Kerajaan dan telah juga memberikan cadangan-cadangan yang menasabah bagi membetulkan ataupun memperbaiki keadaan dari semasa ke semasa mengikut keadaan yang didapati di peringkat Kementerian dan Jabatan-jabatan Kerajaan.

Saya tidaklah bercadang untuk menjawab semua hujah-hujah dan pandangan-pandangan yang telah dikeluarkan itu tetapi untuk maksud membahaskan Rang Undang-undang ini, sukaiah saya memberi jawapan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar dan juga dari Baling.

Ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar telah pada petang semalam menimbulkan masalah Jabatan-jabatan Kerajaan yang tidak dapat menjalankan kerja-kerja mereka akibat daripada kehabisan wang peruntukan mereka terutamanya di penghujung tahun. Suka saya menerangkan bahawa Perbendaharaan tidak pernah menjadi penghalang kepada sesuatu projek yang boleh membawakan faedah dan nikmat kepada orang ramai. Tentu sekali di dalam masa membuat penentuan peruntukan bagi sesuatu Jabatan Kerajaan itu pertimbangan tidak dapat diberikan kepada semua projek dan pada peringkat ini pertimbangan diberi lebih kepada keupayaan Jabatan itu sendiri untuk menjalankan segala projek-projek yang telah ditetapkan itu. Sekiranya sesuatu

Jabatan itu masih lagi memerlukan peruntukan untuk menjalankan sesuatu kerja itu Perbendaharaan boleh memberi pendahuluan dari peruntukan Kumpulanwang Luar Jangka.

Oleh itu dalam konteks masalah banjir yang telah dialami di Kuala Lumpur, apa yang perlu dilakukan ialah bagi Jabatan yang berkenaan merujuk dan memohon kepada pihak Kementerian Kewangan bagi menambahkan peruntukan bagi maksud yang diperlukan oleh Jabatan itu. Saya tidak nampak sebarang masalah yang mungkin berlaku sekiranya peraturan ini dapat dipatuhi oleh sesuatu Jabatan.

Ahli Yang Berhormat dari Baling telah secara langsung mengakui kesan dan kejayaan Dasar Ekonomi Baru apabila Ahli Yang Berhormat itu menggesa Kerajaan supaya memindahkan syarikat-syarikat yang sederhana yang ditaja oleh Kerajaan kepada masyarakat Melayu dan bumiputra dan bagi Kerajaan hanya melibatkan diri dalam perusahaan-usahaan besar yang tidak mampu dikelolakan oleh orang-orang persendirian.

Saya percaya pada 10 ataupun 5 tahun dahulu Ahli Yang Berhormat itu tidak akan keberatan untuk merestui penglibatan Kerajaan di dalam penajaan syarikat-syarikat sederhana sesuai dengan kehendak Dasar Ekonomi Baru. Ahli Yang Berhormat itu sekarang ini mempunyai confidence pula di dalam tingkat perusahaan di kalangan masyarakat Melayu dan bumiputra pada masa ini. Sebenarnya ini adalah hasil dan kesan daripada Dasar Ekonomi Baru dan di atas setiap pujiannya itu terutama daripada Ahli Yang Berhormat itu, saya mengucapkan berbanyak terima kasih.

Mengenai pemindahan milik syarikat-syarikat amanah yang telah ditaja oleh Kerajaan, Kerajaan sedang menimbang dan mengkaji cara yang paling sesuai oleh kerana bukan sahaja syarikat-syarikat sederhana yang hendak dipindahmilik kepada masyarakat Melayu dan bumiputra tetapi juga syarikat-syarikat besar dan di dalam soal ini saya percaya bahawa Ahli Yang Berhormat itu tidak pula ingin melihat pembahagian yang tidak adil.

Walau bagaimanapun, untuk makluman Ahli Yang Berhormat dari Baling, sudahpun beberapa buah syarikat-syarikat yang ditaja oleh Kerajaan dan badan-badan Kerajaan

diserah dan dipindahmiliknyanya kepada masyarakat Melayu. Dukacita Ahli Yang Berhormat itu tidak mempunyai minat di dalam soal ini dan hanya membawa perkara ini kepada Dewan apabila berpeluang untuk membahaskan anggaran-anggaran ataupun Undang-undang yang memberikan peluang kepada Ahli Yang Berhormat itu hanya secara melepas geram dan tidak dengan niat yang benar-benar untuk membantu masyarakat bumiputra dan masyarakat Melayu memainkan peranan yang diperlukan di bawah Dasar Ekonomi Baru.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu suka saya juga menyentuh kepada dakwaan Ahli Yang Berhormat dari Baling yang telah menyatakan bahawa adanya rungutan dari pegawai-pegawai yang lain daripada pegawai-pegawai PTD. Sukalah saya menyatakan bahawa saya sendiri tidak sedar bahawa adanya rungutan pegawai-pegawai selain daripada pegawai-pegawai PTD oleh kerana tidak berpuas hati, menurut mereka yang merangka gaji adalah golongan pegawai-pegawai PTD sahaja. Sekiranya rungutan itu benar maka mereka sebenarnya tidak perlu merasa bimbang kerana semakan gaji itu adalah dikaji oleh Jawatankuasa Kabinet menurut prinsip-prinsip seperti berikut:

- (1) Rate for the job;
- (2) Qualification and training;
- (3) Clean wages,

yang mana mengemukakan perakuannya kepada Kerajaan untuk pertimbangan sewajarnya. Sekiranya mana-mana pihak merasa tidak puas hati di atas semakan gaji itu atau berpendapat adanya timbul anomali berkaitan dengan semakan gaji baru-baru ini maka mereka bolehlah mengemukakan perkara demikian kepada Tribunal Perkhidmatan Awam melalui Bahagian Perunding JPA menurut Akta Tribunal Perkhidmatan Awam, tahun 1977.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu saya tidak ada apa-apa yang lain bagi menjawab hujah-hujah yang telah diutarakan dalam perbahasan pada Rang Undang-undang serta Usul yang telah dikemukakan di Dewan ini dan oleh itu saya suka saya meminta bagi Rang Undang-undang ini dibacakan kali kedua dan Usul di atas nama Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan itu diedarkan kepada Jawatankuasa sebuah-buah Majlis. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah bagi diputuskan oleh Majlis ini bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Tuan Yang di-Pertua: Sekarang saya kemukakan soalnya bahawa Usul di atas nama Yang Berhormat Menteri Kewangan di dalam Aturan Urusan Mesyuarat hari ini diedarkan kepada Jawatankuasa sebuah-buah Majlis.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa Dewan ini, menurut seksyen 4 (3) Akta Kumpulanwang Pembangunan 1966 membuat ketetapan bahawa sejumlah wang tambahan sebanyak tidak lebih daripada \$401,283,408 diperuntukkan daripada Kumpulanwang Pembangunan bagi tahun kewangan 1980, bagi Maksud-maksud dan Butiran-butiran (Projek) seperti yang dinyatakan dalam ruangan pertama dan kedua penyata yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 41 tahun 1980, dan yang disenaraikan di sebelah Maksud-maksud dan Butiran-butiran (projek) dalam ruangan sepuluh dan sebelas.

Majlis bersidang dalam Jawatankuasa

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Maksud B. 1, B. 2, B. 3, B. 4, B. 5, B. 6, B. 7, B. 8, B. 12, B. 49 dan B. 50 (Jadual)—

Maksud P. 8 (Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 2) 1980)—

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang Maksud Bekalan B. 1 hingga B. 8 dan B. 12, Maksud B. 49 dan B. 50 dan juga Anggaran Pembangunan di bawah Maksud P. 8 di bawah Jabatan Perdana Menteri terbuka untuk perbahasan.

Kalau tidak ada sesiapa yang hendak mengambil bahagian dalam perbahasan ini, saya kemukakan bagi diputuskan bahawa wang berjumlah \$1,949,094 untuk Maksud B. 1; \$17,850 untuk Maksud B. 2; \$1,273,511

untuk Maksud B. 3; \$189,970 untuk Maksud B. 4; \$346,116 untuk Maksud B. 5; \$7,463 untuk Maksud B. 6; \$166,320 untuk Maksud B. 7; \$6,822,413 untuk Maksud B. 8; \$362,000 untuk Maksud B. 12; \$184,600 untuk Maksud B. 49 dan \$115,068 untuk Maksud B. 50 di bawah Jabatan Perdana Menteri jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujui.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$1,949,094 untuk Maksud B. 1; \$17,850 untuk Maksud B. 2; \$1,273,511 untuk Maksud B. 3; \$189,970 untuk Maksud B. 4; \$346,116 untuk Maksud B. 5; 7,463 untuk Maksud B. 6; \$166,320 untuk Maksud B. 7; \$6,822,413 untuk Maksud B. 8; \$362,000 untuk Maksud B. 12; \$184,600 untuk Maksud B. 49 dan \$115,068 untuk Maksud B. 50 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Tuan Pengerusi: Demikian juga saya kemukakan sekarang soalnya bahawa perbelanjaan sebanyak \$97,346,537 yang disebutkan dalam Maksud P. 8 dalam Anggaran Pembangunan Tambahan Kedua bagi tahun 1980 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$97,346,537 untuk Maksud P. 8 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 2), 1980.

Maksud B. 15, B. 16, B. 17, B. 18, B. 19 dan B. 20 (Jadual)—

Maksud P. 15 dan P. 20 (Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 2), 1980)—

Tuan Pengerusi: Sekarang Maksud Bekalan B. 15-B. 20 dan Maksud Pembangunan P. 15 dan P. 20 di bawah Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan terbuka untuk perbincangan.

Kalau tak ada Ahli-ahli yang hendak mengambil bahagian dalam perbincangan ini, saya kemuka bagi diputuskan bahawa wang sejumlah \$501,700 untuk Maksud B. 15; \$220,280 untuk Maksud B. 16; \$4,521,980 untuk Maksud B. 17; \$114,890 untuk Maksud B. 18; \$96,691 untuk Maksud B. 19 dan \$892,000 untuk Maksud B. 20 di bawah Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujui.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$501,700 untuk Maksud B. 15; \$220,280 untuk Maksud B. 16; \$4,521,980 untuk Maksud B. 17; \$114,890 untuk Maksud B. 18; \$96,691 untuk Maksud B. 19 dan \$892,000 untuk Maksud B. 20 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Tuan Pengerusi: Demikian juga soalnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak \$36,787,527 yang disebutkan dalam Maksud P. 15 dan \$1,754,332 untuk Maksud P. 20 dalam Anggaran Pembangunan Tambahan Kedua bagi tahun 1980 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$36,787,527 untuk Maksud P. 15 dan \$1,754,332 untuk Maksud P. 20 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 2), 1980.
Maksud B. 22 (Jadual)—

Tuan Pengerusi: Sekarang Majlis menimangkan Maksud Bekalan B. 22 di bawah Kementerian Wilayah Persekutuan sekarang terbuka untuk perbincangan. Ahli Yang Berhormat dari Sabak Bernam.

3.43 ptg.

Tuan Jamaluddin bin Haji Suhaimi (Sabak Bernam): Tuan Pengerusi, saya bangun untuk menyokong Perbekalan Tambahan yang dipohon oleh Kementerian Wilayah Persekutuan.

Izinkan saya bercakap sedikit mengenai perkara tempat letak kereta dalam bandar Kuala Lumpur. Di mana-mana pun kita pergi pada masa ini yang menjadi satu kesulitan kepada awam dalam bandar Kuala Lumpur ini ialah kerana kurangnya tempat letak kereta. Saya mengharapkan kepada Kementerian Wilayah supaya dapat mengambil perhatian yang agak berat dalam perkara ini supaya dapat diadakan lebih banyak lagi tempat-tempat kereta dalam bandar Kuala Lumpur ini walaupun kita faham di Kuala Lumpur kekurangan tanah dan kawasan tetapi rasa saya kalau kita teliti akan kita dapati beberapa kawasan lagi yang boleh dijadikan kawasan tempat letak kereta.

Selain daripada itu ialah kita perlu barangkali menyesuaikan perkembangan yang ada. Tempat-tempat yang sudah tidak sesuai lagi yang sepatutnya menerima perubahan bolehlah dicadangkan untuk diletak tempat kereta itu. Umpamanya walaupun perkembangan pesat dan bangunan-bangunan banyak telah didirikan tetapi masih kita dapati banyak tanah-tanah kosong di belakang-belakang kedai yang keadaannya tidak digunakan dan kotor dan banyak rumah-rumah buruk dan kita pun maklum juga itu barangkali bukan tanah Wilayah tetapi ialah tanah kepunyaan orang tetapi tentulah ada ikhtiar-ikhtiar untuk cara mengatasinya.

Selain daripada itu juga barangkali padang Selangor Kelab yang telah sekian lama diadakan dan kita tahu tujuannya ialah untuk mengindahkan keadaan Kuala Lumpur dan kegunaan-kegunaan yang lain tetapi perlu juga ditimbang kalau sekiranya rakyat sudah menjadi begitu susah, padang Selangor Kelab itu boleh diambil separuh untuk tempat simpan kereta umpamanya, dan begitulah tempat-tempat yang lain. Tetapi ini semuanya sebagai contoh sahaja yang saya sebutkan bukanlah perkara itu kita mesti rosakkan tetapi perkara yang penting bagi rakyat biasa ialah tempat letak kereta. Dengan tidak adanya tempat meletak kereta yang sempurna maka keselesaan orang-orang luar bandar, pegawai-pegawai pada masa yang tertentu sehingga tidak boleh berhenti di tengah bandar Kuala Lumpur. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ada lain-lain Ahli Yang Berhormat yang hendak bercakap? Tiada. Saya jemput Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Shahrir bin Abdul Samad): Tuan Pengerusi, saya ucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Sabak Bernam yang telah menimbulkan masalah tentang tempat letak kereta di kawasan Wilayah Persekutuan di mana Ahli Yang Berhormat itu menyatakan bahawa oleh kerana kesesakan kereta-kereta maka tempat letak kereta tidak mencukupi di Wilayah Persekutuan dan Ahli Yang Berhormat itu telah juga mengeluarkan pandangan umpamanya kalau padang Selangor Kelab itu digunakan sebagai satu kawasan untuk meletak kereta-kereta supaya pelawat-pelawat

dan mereka yang datang daripada luar tidaklah menghadapi masalah untuk mencari tempat-tempat kereta bagi kereta kepunyaan mereka.

Sukalah saya menegaskan bahawa dalam perkara ini hakikat yang perlu dihadapi dalam soal menyediakan tempat letak kereta ialah bahawa masalah tanah akan berkurangan dari masa ke semasa dan kemungkinan keadaan yang selesa ini tidak dapat diteruskan. Oleh itu haruslah kita daripada awal-awal lagi menyedari bahawa masalah tempat letak kereta yang kurang akan bertambah lebih serius daripada masa sekarang ini. Walau bagaimanapun, saya percaya bahawa Kementerian Wilayah Persekutuan akan mengambil segala tindakan mengikut peraturan-peraturan dan kuasa yang ada padanya untuk melaksanakan tanggungjawabnya supaya segala kemudahan dapat disediakan untuk mereka yang memandu kereta daripada rumah pergi ke pejabat dan juga untuk pelawat-pelawat daripada luar kawasan Wilayah Persekutuan.

Tuan Pengerusi, saya rasa tiada apa-apa lain yang hendak dijawab kepada masalah ini dan saya memberi jaminan bahawa perkara ini akan dirujuk kepada Kementerian yang berkenaan untuk pertimbangan dan dilaksanakan mengikut kemampuan Kementerian dan badan penguasa di Wilayah Persekutuan.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah bahawa wang sejumlah \$681,514 untuk Maksud B. 22 di bawah Kementerian Wilayah Persekutuan jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujukan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Wang sebanyak \$681,514 untuk Maksud B. 22 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Maksud B. 24 (Jadual)—

Maksud P. 24 (Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 2) 1980)—

Tuan Pengerusi: Sekarang Maksud Bekalan B. 24 dan Maksud Pembangunan P. 24 di bawah Kementerian Pertanian terbuka untuk perbincangan. Yang Berhormat dari Sabak Bernam.

3.48 ptg.

Tuan Jamaluddin bin Haji Suhaimi: Tuan Pengerusi, izinkan saya bercakap mengenai FAMA. Saya berharap supaya FAMA ini kiranya dapat lagi bertindak untuk menye-laras atau mengawal keadaan harga-harga dari hasil pertanian di luar bandar, khususnya saya hendak bercakap bagi daerah Sabak Bernam. Saya berharap kepada pihak FAMA supaya dapat membuat kilang minyak kelapa di daerah Sabak Bernam, kerana dengan ada-nya kilang minyak kelapa, saya percaya kelapa akan lebih berharga lagi dan petani-petani di Sabak Bernam dan sekitarnya akan mendapat faedah daripada kilang kelapa yang tersebut.

Selain daripada itu, saya berharap juga kepada FAMA supaya dapat memproses koko sehingga menjadi tepung dan daripada hasil tepung itu akan boleh dieksportkan keluar negeri dengan harga yang lebih baik lagi. Saya juga berterima kasih kepada FAMA yang sekarang ini ada membuat kompleks untuk koko. Tetapi yang saya ketahui hanyalah untuk membeli dan menge-ring dan sekiranya hanya setakat itu kurang-lah memberi faedah yang lebih berkesan kepada penanam-penanam koko.

Tuan Pengerusi: Sila Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab—Timbalan Menteri Kewangan hendak menjawab!

3.50 ptg.

Dato' Shahrir bin Abdul Samad: Tuan Pengerusi, saya sekali lagi mengucapkan banyak terima kasih kepada Yang Berhormat dari Sabak Bernam yang telah menekan tentang pentingnya peranan FAMA di dalam menghadapi masalah kemiskinan dan masalah pendapatan rendah di kalangan rakyat kita yang duduk di kampung dan juga yang terlibat di dalam perusahaan pertanian. Cadangan-cadangan Ahli Yang Berhormat itu memanglah merupakan cadangan-cadangan yang perlu dipertimbangkan. Tetapi sukalah saya mengambil kesempatan ini menjelaskan bahawa peranan FAMA di dalam soal ini akan ditingkatkan dari semasa ke semasa dan di dalam soal menambahkan pendapatan pekebun-pekebun kecil FAMA akan ditingkatkan peranannya. Pertamanya, di dalam soal pemasaran bahan-bahan keluaran daripada pekebun-pekebun kecil dan juga petani-petani

yang duduk di luar bandar. Kedua, di dalam aspek untuk menyelidiki masalah-masalah sepertimana yang diutarakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Sabak Bernam itu.

Umpamanya, di dalam soal harga kelapa yang murah memanglah benar bahawa per-kara ini telah menimbulkan berbagai-bagai masalah kepada penanam-penanam kelapa. Untuk mengatasi masalah ini pihak FAMA bersama dengan MARDI telahpun mengga-lakkan penanam-penanam kelapa untuk menanam tanaman selingan iaitu menanam koko di kawasan tanaman kelapa dan dengan cara ini kedua-dua hasil pertanian ini akan dapat meningkat lagi pendapatan petani-petani kita yang terlibat di dalam menanam kelapa dan koko. Buat masa ini dengan adanya harga koko agak di paras yang rendah kiranya dibandingkan dengan harga di masa-masa yang lalu tentulah sekali bahawa penanam-penanam kelapa dan juga penanam koko terasa sedikit beban daripada keadaan semasa dan di dalam konteks ini cadangan Ahli Yang Berhormat supaya koko itu di-galakkan untuk diproses menjadi tepung, ini memanglah satu cadangan yang sentiasa dikaji dan ditimbang oleh Kerajaan. Di atas pandangan Ahli Yang Berhormat dari Sabak Bernam saya mengucapkan berbanyak terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah bahawa wang sejumlah \$7,185,273.00 untuk Maksud B. 24 di bawah Kementerian Pertanian jadi sebahagian dari-pada Jadual hendaklah disetujukan.

Masaah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Wang sebanyak \$7,185,273.00 untuk Maksud B. 24 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Tuan Pengerusi: Begitu juga soalnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak \$10,000,010 yang disebutkan dalam Maksud P. 24 dalam Anggaran Pembangunan Tambahan Kedua bagi tahun 1980 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Wang sebanyak \$10,000,010 untuk Mak-sud P. 24 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan (Tambahan) (Bil. 2), 1980.

Maksud B. 25 (Jadual)—

Tuan Pengerusi: Sekarang Majlis akan menimbalan Anggaran Belanja Mengurus Tambahan Kedua Tahun 1980 bagi Kementerian Perdagangan dan Perindustrian iaitu Kepala Bekalan B. 25, sekarang terbuka untuk perbahasan. Ahli Yang Berhormat dari Tanah Merah.

3.55 ptg.

Tuan Hussein bin Mahmood (Tanah Merah): Tuan Pengerusi, saya ingin membangkitkan masalah Bahagian Penguatkuasa yakni Butiran (3) di bawah Kementerian Perdagangan dan Perindustrian. Masalah kekurangan bahan-bahan utama, terutama sekali gula dan bahan-bahan lain sering ditimbulkan sama ada di Dewan yang mulia ini ataupun di luar dan berbagai-bagai jawapan telah diberi oleh pihak Yang Berhormat Menteri, Timbalan Menteri ataupun Setiausaha Parlimen Kementerian berkenaan. Namun demikian, memang terasa sangat, Tuan Pengerusi, di kawasan-kawasan luar bandar seperti kawasan saya di Tanah Merah, Kelantan dan tidak hairanlah kalau sekali sekala kita mendapat liputan akhbar harga gula melintasi harga \$1.00 sekati bahkan kadang-kadang juga sampai \$1.45 sekati.

Ini, Tuan Pengerusi, adalah masalah kekurangan, mungkin juga kekurangan ini kekurangan yang sengaja diadakan oleh pihak pemborong-pemborong atau pengedar-pengedar tempatan. Dengan ini saya mencadangkan kepada pihak Kementerian berkenaan melalui dua cara. Cara pertama, kalau dapat melalui Pegawai-pegawai Penguatkuasa yang saya mendapat tahu akan ditambah dengan begitu ramai tidak berapa lama lagi setelah ditambah begitu ramai baru-baru ini, kita mintalah Pegawai-pegawai Penguatkuasa ini benar-benar berada di tempat jualan gula tersebut. Misalnya, di kawasan Tanah Merah, Kelantan tidak banyak pemborong-pemborong gula. Kita tentukan seorang Pegawai Penguatkuasa ini berada di hari-hari tertentu dan diumumkan kepada masyarakat di hari-hari inilah peruncit-peruncit boleh membeli gula daripada pemborong-pemborong tersebut. Dengan cara demikian, Tuan Pengerusi, tidaklah akan timbul masalah peruncit-peruncit tidak dibenarkan membeli gula sekiranya tidak disertai pembelian bahan-bahan yang lain.

Selain daripada itu juga tidak akan timbul lagi masalah walaupun gulanya ada tetapi tidak dibenarkan peruncit-peruncit membeli lebih daripada satu kampil. Jadi dengan cara demikian sedikit sebanyak dapat meredakan masalah pengedaran gula kepada peruncit-peruncit, terutama sekali di kawasan-kawasan yang jauh daripada pekan Tanah Merah yang memang kecil itupun, Tuan Pengerusi.

Perkara yang kedua, Tuan Pengerusi, jikalau sekiranya cadangan saya tadi tidak dapat diadakan, saya ingin mencadangkan supaya satu cara yang drastic diambil iaitu melibatkan Pegawai-pegawai Daerah, melibatkan Penghulu-penghulu atau di Kelantan dipanggil Penggawa dan melibatkan Ketua-ketua Kampung, kita edarkan dengan kuatkuasa mereka ini. Apalah salah kalau suatu masa dahulu pernah di Trengganu, D.O. jual beras. Apalah salahnya, Tuan Pengerusi, kita buat percubaan di kawasan Parlimen Tanah Merah dahulu ataupun dalam jajahan Tanah Merah dahulu, D.O. Tanah Merah mungkin boleh dibantu oleh Wakil Parlimen Tanah Merah untuk mengedarkan gula kepada pihak-pihak yang benar hendak gula supaya harga gula ini tidak akan sampai kepada \$1.45 sekati atau lebih daripada \$1.00 sekati.

Saya percaya, Tuan Pengerusi, selain daripada perkara ini telah dibuat kepada beras, saya juga membaca di dalam buku-buku sejarah bahawa perkara ini pernah dibuat pada masa B.M.A. tahun 1945-1946 dahulu dan pernah juga dibuat pada masa pendudukan Jepun di negara ini dahulu. Ini hendaklah dipandang dengan begitu serius, kerana, Tuan Pengerusi, dengan cara Pegawai-pegawai Penguatkuasa pergi melihat sekali sekala ini tidak menjadi masalah dan apatah lagi kalau kita mengingatkan bahawa Pegawai-pegawai Penguatkuasa ini juga adalah merupakan manusia biasa dan tertakluk kepada undang-undang biasa, kepada sentimen biasa dan sesuatu perkara itu mungkin berlaku di pertengahan jalan daripada satu-satu tempat ke satu tempat itu, Tuan Pengerusi.

Seterusnya, Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh juga mengenai Butiran 1200, Aktiviti (10)—Bahagian Penyertaan Bumi-putra. Saya ingin menarik perhatian Yang Berhormat Setiausaha Parlimen yang mungkin akan menjawab pada perkara-perkara yang

saya bangkitkan ini, Tuan Pengerusi, iaitu mungkin mereka yang memohon ke Kementerian di atas nama bumiputra ini perlu disemak kembali, mungkin mereka ini lantaran untuk mencukupi 51% penyertaan equiti bumiputra dalam sesebuah syarikat itu hanya sebagai satu syarat tetapi yang sebenarnya yang akan makan isi dan sebagainya adalah orang-orang bukan bumiputra dan bahagian bumiputra hanya dapat setakat kuahnya sahaja. Saya tidak menyalahkan walaupun penyertaan Bumiputra buat permulaannya 51%, Tuan Pengerusi, tetapi yang saya minta dipentingkan oleh pihak Kementerian Perdagangan dan Perindustrian ialah biarlah adanya active participation dari pihak bumiputra ini walaupun buat permulaannya penyertaan hanya 51%, sekurang-kurangnya 51% ini dapat di'adikan asas kepada perkembangan syarikat-syarikat bumiputra pada satu masa nanti. Yang saya takut, Tuan Pengerusi, seperti mana yang saya katakan tadi syarikat-syarikat ini hanya menggunakan nama bumiputra sahaja pada hakikatnya perlaksanaan dan penguasaan dari segi equiti yang sebenarnya yang hakiki kepunyaan bukan bumiputra.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Sabak Bernam.

4.02 ptg.

Tuan Jamaluddin bin Haji Suhaimi (Sabak Bernam): Tuan Pengerusi, saya bangun untuk menyokong perbekalan tambahan bagi Kementerian Perdagangan dan Perindustrian. Izinkan saya bercakap mengenai cukai kertas yang masuk ke dalam negara.

Sebagaimana kita sedia maklum kertas yang masuk ke negara ini adalah dikenakan cukai 25%. Jadi cukai 25% ini pada pendapat saya adalah tinggi sedangkan kita maklum bahawa kertas adalah satu alat penting dalam perkembangan negara kita yang pesat dalam bidang pelajaran, dalam bidang persuratkhabaran, kesusasteraan dan sebagainya. Semuanya memerlukan kertas dan bidang-bidang tersebut adalah sangat dikehendaki dalam negara kita yang sedang berkembang dan membangun ini. Dengan adanya cukai kertas sebanyak 25% masuk ke negara ini maka dengan sendirinya alat-alat percetakan itu akan menjadi mahal. Saya mohon supaya

dapat Kerajaan kalau boleh hilangkan langsung cukai kertas ini supaya penuntut-penuntut kita dan rakyat kita yang miskin dapat membeli buku-buku dengan harga murah.

Tuan Pengerusi, selain daripada itu izinkan saya bercakap mengenai dengan peniaga-peniaga kecil. Sebagaimana yang kita maklum peniaga-peniaga besar adalah mendapat pelepasan cukai. Apa salahnya pula kalau peniaga-peniaga kecil yang baharu hendak belajar ini kita lepaskan juga daripada membayar cukai dalam tempoh yang tertentu—3 tahun, 5 tahun atau 10 tahun—kerana dalam pengetahuan dan pendapat saya terutama bumiputra yang baharu hendak belajar berniaga belum pun dapat untung malah rugi tetapi telah banyak tanggungjawab untuk menyelesaikan kerja-kerja pembayaran cukai selain daripada membayar cukai itu juga menguruskan perbelanjaan membuat pengiraan untuk bayaran cukai. Jadi diharapkan Kerajaan akan menimbangkan semula dalam perkara pembayaran cukai bagi peniaga-peniaga kecil.

Tuan Pengerusi, izinkan saya bercakap sedikit mengenai PETRONAS. Saya rasa sudahlah sampai masanya yang PETRONAS ini akan membuka perniagaannya itu kepada peniaga-peniaga. Ini adalah saya pandang penting oleh kerana keadaan yang telah kita saksikan beberapa masa yang lalu bagi rakyat kita yang di luar-luar bandar ataupun yang di bandar-bandar juga sangat susah untuk mendapat bekalan seperti minyak diesel dan minyak tanah sedangkan minyak tanah itu adalah satu keperluan yang sangat penting bagi rakyat yang tinggal di kampung-kampung. Begitu susah sekali rakyat hendak mendapat bekalan-bekalan ini. Jadi kalau sekiranya PETRONAS dapat melantik wakil-wakil, penjual-penjual atau pekedai-pekedai dapatlah bekalan itu diatur oleh pihak PETRONAS di mana sepatutnya mereka akan meletakkan wakil-wakilnya terutama di luar-luar bandar.

Selain daripada itu, Tuan Pengerusi, izinkan saya bercakap mengenai barang-barang penting. Saya rasa dengan keadaan yang kita telah alami baharu-baharu ini kita dapat kesan bahawa rakyat jelata sentiasa menanggung kesusahan, baharu-baharu ini ialah mengenai gula, tidak berapa lama dahulu ialah seperti mancis api juga susah sampai berharga 30-40 sen satu kotak dan juga ada

masanya seperti tepung, minyak tanah dan sudah tentulah diesel dan oleh kerana itu sudah sampai masanya pada pendapat saya supaya Kerajaan menubuhkan satu perbadanan barang-barang perlu, perbadanan untuk mengedarkan barang-barang perlu yang dikelolakan oleh Kerajaan. Jadi, dengan ada badan itu boleh juga perbadanan ini mengatur wakil-wakil ke tiap-tiap kawasan dan daerah. Jika sekiranya Kerajaan ada mempunyai badan yang mengelolakan agihan gula ini saya percaya gula tidak akan menempuh krisis yang ada sekarang, sebab baharu sekarang kita maklum bahawa negara kita ini hanya mengeluarkan 10% daripada kehendak gula negara dan 90% diimport dari luar negeri. Rakyat kebanyakan percaya bahawa 90% gula adalah dari dalam negeri dan 10% dari luar negeri. Sebab kita ada terbacu di sana sini kilang gula menghadapi kemerosotan tetapi apa yang berlaku kiranya ialah sekarang baharu rakyat faham bahawa gula yang kita keluarkan dalam negara adalah hanya 10% dan 90% dari luar negeri. Saya percaya Kerajaan tentunya sudah mengimport yang 90% itu, jadi bermakna kita mesti ada juga bekalan gula 100%, 10% dari dalam negeri dan 90% dari luar negeri, maknanya gula di negara ini cukup. Tetapi oleh kerana keadaan perniagaan kita yang bebas dan barangkali perjalanannya membenarkan tiap-tiap siapa yang pandai berniaga boleh dapat banyak gula dan sebagainya maka keadaan telah menjadi seperti sekarang. Gula ini satu contoh sahaja, sebenarnya gula itu bukan satu perkara yang penting sangat tetapi gula itu adalah perkara yang disukai.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mempergunakan Jawatankuasa*)

Jadi oleh kerananya tidak ada pengurusan maka berlakulah keadaan yang ada sekarang. Oleh kerana itu bila kita adakan perbadanan maka Kerajaan cuba mengumpulkan barang-barang perlu ini dan perbadanan ini boleh meletakkan wakilnya di daerah-daerah mengenai penjualan barang-barang penting sahaja.

Dengan adanya ini, saya percaya kita akan dapat mengatasi apa yang kita selalu tempuh selama ini dan saya percaya jika kita tidak ada satu tindakan yang tegas kita akan menempuh banyak lagi perkara bukan gula sahaja dan akan berulang lagi perkara ini beberapa kali.

Tuan Pengerusi, mengenai barang yang difikirkan perlu dikawal oleh perbadanan ini terpulanglah kepada badan yang saya syorkan itu.

Tuan Pengerusi: Saya jemput Yang Berhormat Setiausaha Parlimen menjawab.

4.10 ptg.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik): Tuan Pengerusi, saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberikan pandangan masing-masing dalam soal yang berkaitan dengan kegiatan dan dasar Kementerian saya. Saya suka mengulas satu demi satu tentang apa yang ditimbulkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat agar pemahaman seperti ini perlu diketahui bukan sahaja oleh Dewan ini tetapi juga oleh orang ramai di luar Dewan.

Ahli Yang Berhormat dari Tanah Merah misalnya menimbulkan soal penguatkuasaan, menimbulkan soal kekurangan gula dan mengesyorkan beberapa cadangan. Saya berterima kasih kepada beliau atas cadangan-cadangan yang telah diberikan itu, misalnya penempatan Pegawai-pegawai Penguatkuasa ditempatkan di mana gula ini sebenarnya diedar dan diberikan kepada peruncit-peruncit ataupun pengguna-pengguna. Memanglah menjadi hasrat Kementerian saya bahawa soal-soal seperti ini akan dapat diambil perhatian yang berat, yang serius, apatah lagi setelah kita membuat keputusan untuk menambahkan jumlah anggota Pegawai-pegawai Penyiasat ataupun Merinyu Penguatkuasa ini kepada satu angka yang agak besar yang telah diumumkan baru-baru ini. Saya percaya dengan lebih daripada 600 orang merinyu yang akan kita miliki, soal penguatkuasaan ini saya percaya dan yakin menjadi lebih berkesan demi kepentingan peruncit-peruncit dan juga pengguna-pengguna di seluruh negara.

Selain daripada itu beliau mencadangkan juga penglibatan Pegawai Daerah, Penghulu-penghulu dan juga Ahli-ahli Parlimen dari segi mengedarkan soal gula ini. Saya juga mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dan saya suka menyatakan di sini di antara langkah-langkah yang berkesan yang sedang ditimbang oleh Kementerian saya ini ialah sebagaimana

yang dicadangkan oleh Ahli Yang Berhormat itu. Konsep mencatukan gula ini kalau kita sampai kepada peringkat yang perlu kita berbuat demikian, maka Kerajaan akan memastikan bahawa sistem yang akan kita bentuk ini akan tidak atau kurang menyusahkan orang ramai di mana kita sekurang-kurangnya akan dapat memenuhi keperluan minima gula bagi tiap-tiap rakyat di mana terutamanya kepada kawasan-kawasan kekurangan ini dilanda dengan begitu serius. Jadi sekali lagi saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada saudara. Untuk pengetahuan, lain-lain langkah juga yang akan kita ambil sedang ditimbang dan telahpun kita ambil beberapa langkah sebagaimana diumumkan sebelum daripada ini.

Beliau menyentuh juga mengenai penyer-taan bumiputra dan meminta Kementerian saya lebih mengawasi tentang orang yang menggunakan nama-nama bumiputra atau nama-nama syarikat bumiputra untuk mendapatkan faedah daripada keuntungan ataupun daripada dasar-dasar yang sedang dijalankan pada masa sekarang. Saya suka menyatakan bahawa Kementerian saya memang sedar dan insaf tentang perkara ini dan beberapa peraturan telahpun kita bentuk agar penyelewengan yang seperti ini dapat kita minimakan daripada masa ke masa, malah sebagaimana yang diumumkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri semalam sebarang penyelewengan, misalnya, dalam pemberian AP akan dibatalkan dengan serta-merta sekiranya penyelewengan itu akan menjejaskan dan menggagalkan dasar yang sedang kita jalankan pada masa sekarang.

Mengenai komen daripada Ahli Yang Berhormat dari Sabak Bernam cukai kertas, import duti 25% itu saya suka menyatakan bahawa pada masa sekarang Kerajaan berpendapat kenaikan harga bagi kertas ini tidak terlalu tinggi kerana dalam masa 4 tahun (1976 hingga 1980) cuma 24% sahaja pada keseluruhannya harga kertas ini naik. Jadi memandangkan jangka masa tersebut dan memandangkan faktor inflasi dalam dan luar negeri kita percaya kenaikan itu tidaklah tinggi dan tidaklah menyusahkan rakyat, lebih-lebih lagi pembekalannya terdapat di mana-mana sahaja di seluruh negara pada masa sekarang. Lebih daripada itu dalam Budget yang baru lalu diumumkan oleh Yang Berhormat Mulia Tengku Tan Sri

Razaleigh cukai tokok sebanyak 5% telahpun dimansuhkan dan kita percaya ini juga akan memberikan keringanan kepada mereka yang berminat untuk menggunakan kertas yang lebih dari segi mendapatkan bahan-bahan yang telah disebutkan tadi.

Mengenai peniaga-peniaga kecil, beliau mencadangkan supaya pengecualian cukai dibuat. Saya percaya dan yakin bahawa memang hasrat Kerajaan terutamanya melalui Kementerian saya, kita memberikan perhatian yang berat dan serius mengenai kebajikan dan masa depan peniaga-peniaga kecil yang ada di merata negara kita pada masa sekarang. Saya percaya dan yakin beberapa banyak langkah telahpun dijalankan oleh Kementerian saya, Kementerian-kementerian lain, Jabatan-jabatan lain dan agensi-agensi yang berkaitan dengan kebajikan dan kemajuan peniaga-peniaga kecil.

Untuk kemajuan peniaga-peniaga kecil, seterusnya saya suka menyatakan bahawa Kementerian saya pada masa sekarang menimbang dengan serius kemungkinan menubuhkan satu unit kemajuan perniagaan kecil dan perusahaan kecil yang mana tujuan unit ini ialah untuk menyelaras dan mengawasi setiap perkembangan perusahaan kecil dan perniagaan kecil. Saya rasa sekiranya unit ini ditubuhkan, ianya akan memberi faedah kepada seluruh peniaga-peniaga kita di serata negara dan saya rasa soal pengecualian cukai ini mungkin dapat ditimbang apabila unit ini dilaksanakan.

Mengenai PETRONAS, sebenarnya PETRONAS belum ada lagi stesyen minyak, yang ada ialah cuma "skid tank" yang mengeluarkan diesel dan juga minyak tanah. Saya percaya pada peringkat ini sudah pasti penubuhan skid tank ini adalah bertujuan untuk membendung sebarang kemungkinan kekurangan minyak diesel dan minyak tanah yang pernah satu masa menjadi masalah kepada negara ini. Oleh sebab ini sangat penting kepada kepentingan rakyat maka saya fikir pada peringkat ini bahawa PETRONAS perlu mengawasi seterusnya penubuhan-penubuhan skid tank ini di merata-rata negara pada masa sekarang. Sama ada dasar ini akan diubah, dipindahkan kepada orang ramai saya rasa akan ditimbang daripada masa ke semasa mengikut keadaan.

Tentang cadangan menubuhkan perbadanan mengenai bahan-bahan perlu dan mancis, minyak yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Sabak Bernam tadi, malah beliau mengatakan bahawa 90% gula diimport daripada luar negeri. Saya suka membetulkan di situ, iaitu sebenarnya cuma 40% sahaja gula yang diimport untuk keperluan negara pada masa sekarang. Oleh yang demikian saya percaya dan yakin apa yang telah dicadangkan oleh Ahli Yang Berhormat ini ada baiknya, tetapi pada masa yang sama kita haruslah mengetahui bahawa sistem ekonomi yang kita sedang amalkan pada masa sekarang ialah sistem ekonomi bebas dan kita khuatir kalau penubuhan perbadanan-perbadanan seperti ini akan merupakan satu campurtangan yang begitu drastic di dalam sistem yang sedia kita amalkan pada masa sekarang dan mungkin juga akan menimbulkan ketakutan dan kekhawatiran pada setengah-setengah pihak, terutamanya kepada sektor yang terlibat dan menyumbangkan tenaga kepada pembangunan ekonomi negara pada masa sekarang. Walau bagaimanapun, saya percaya dan yakin sekiranya kekurangan masalah krisis bahan-bahan perlu ini berlaku daripada masa ke masa, kita dengan jentera Kerajaan yang ada pada masa sekarang bersedia untuk menghadapi sebarang keadaan dan memenuhi keperluan dan memperbaiki sistem pasaran yang ada demi kepentingan orang ramai.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah bahawa wang sejumlah \$3,728,558 untuk Maksud B. 25 di bawah Kementerian Perdagangan dan Perindustrian jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujui.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$3,728,558 untuk Maksud B. 25 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Maksud B. 26 dan B. 27 (Jadual)—

Maksud P. 26 (Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 2), 1980)—

Tuan Pengerusi: Sekarang ini Maksud Bekalan B. 26 dan B. 27 sebanyak \$1,289,540 dan juga Maksud Pembangunan P. 26 ber-

jumlah \$1,430,296 di bawah Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan terbuka untuk dibahas.

Ahli Yang Berhormat dari Tanah Merah.

4.19 ptg.

Tuan Hussein bin Mahmood: Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh mengenai B. 26, Butiran 1100, Perkara (2) Kebudayaan.

Sudah banyak disebut mengenai kebudayaan dan berbagai-bagai konsep timbul mengenai kebudayaan nasional. Walau bagaimanapun, pihak Kerajaan telahpun mempunyai konsep apakah yang dimaksudkan dengan kebudayaan nasional, namun demikian bagi konsep kebudayaan nasional sepertimana yang diterima oleh Kerajaan dan juga oleh rakyat agaknya memakan masa yang lama untuk direalisasikan. Dan supaya proses-proses kebudayaan nasional dan juga di bawah Butiran (3) Perpaduan Belia dapat diwujudkan dan ini akan dengan sendirinya dapat menjamin perpaduan negara dan akan mewujudkan satu masyarakat Malaysia yang bersatupadu suatu masa kelak, maka saya ingin mencadangkan beberapa perkara melalui Dewan yang mulia ini.

Tuan Pengerusi, saya nampak pada hari ini masih banyak lagi badan-badan belia yang bercorak satu kaum ataupun yang dianggotai oleh hampir-hampir satu kaum. Dari segi Akta Pertubuhan, kita sudahpun mempunyai satu Akta Pertubuhan yang mana sesuatu pertubuhan itu adalah terbuka kepada semua kaum dan terbuka kepada semua golongan, tetapi pada lazimnya masih lagi terdapat pada hari ini persatuan-persatuan atau pertubuhan-pertubuhan yang suka dianggotai oleh satu-satu kaum atau golongan agama atau satu puak yang tertentu. Rasanya tidak perlu bagi saya untuk menyebut nama-nama kerana Timbalan Menteri yang berkenaan lebih arif daripada saya mengenai nama-nama badan-badan yang saya maksudkan itu.

Ertinya dari segi perundangan telahpun pihak Kerajaan menjalankan sejak tahun 1966 lagi tetapi nampaknya dari segi perundangan ini tidak dapat dipraktikkan dengan begitu berkesan sekali kerana masih ada lagi badan-badan belia ini satu badan belia yang

agak besar juga di negara ini yang ditubuhkan selepas kuatkuasa undang-undang tersebut yang dianggotai oleh hampir-hampir satu kaum sahaja.

Untuk mengatasi soal ini, Tuan Pengerusi, saya mencadangkan supaya perundingan di antara badan-badan belia sama ada melalui diactivatekan Majlis Belia Malaysia ataupun Majlis Perundingan Belia Negara hendaklah diadakan kerap kali dan ini dapat meruntuhkan barrier atau sekatan-sekatan kaum, meruntuhkan sekatan-sekatan ugama, mungkin juga sekatan-sekatan professional di antara badan-badan belia yang saya sebutkan tadi. Sementara di peringkat bawah hendaklah sentiasa diadakan perjumpaan-perjumpaan di peringkat negeri dan juga di peringkat daerah di mana belia-belia daripada berbagai-bagai badan ini dikumpulkan dan dengan cara yang demikian belia-belia ini akan dapat mengenali satu sama lain dengan lebih baik lagi.

Saya sedar, Tuan Pengerusi, bahawa belia-belia ini memang sedar apa itu tugas belia lain daripada belianya tetapi yang penting di sini ialah kita dapat merasai bagaimana golongan di sebelah sana itu dan kita dapat rapport, perhubungan yang lebih baik di antara satu golongan belia dari satu golongan belia lain terutama sekali golongan-golongan belia yang saya sebutkan tadi yang terdirinya daripada kaum-kaum yang berlainan pada keseluruhannya.

Selain daripada itu, saya juga mengharapkan supaya diadakan satu rancangan yang dapat dianggapkan sebagai jangka panjang untuk mewujudkan satu keadaan belia yang lebih harmoni dari segi kaum-kaum yang saya sebutkan tadi yakni apalah salahnya Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan dengan kerjasama Kementerian Pelajaran mengadakan khemah-khemah kerja, mengadakan perjumpaan-perjumpaan di kalangan murid-murid sekolah, bukan sahaja diadakan setakat murid-murid sekolah di Tingkatan VI pada sekali sekala, murid-murid sekolah Tingkatan V yang pernah diadakan, tetapi juga apalah salahnya kita mulakan dengan murid-murid di Darjah VI kerana mengikut sistem pelajaran kita pada hari ini murid-murid sekolah di Darjah VI tidak begitu banyak kerjanya kalau hendak dibandingkan dengan murid-murid sekolah Darjah V, Darjah III, Tingkatan II, III, V atau VI. Kita

kumpulkan anak-anak kita yang berumur kira-kira 12 tahun ini—tidak perlu dibuat peringkat kebangsaan, memadai dibuat di peringkat daerah atau di peringkat mukim supaya anak-anak ini daripada awal lagi dapat mengenali keadaan hidup antara satu sama lain. Dengan cara yang demikian sedikit sebanyak maka sekatan-sekatan, dengan izin, barrier ugama, kaum, kebudayaan, bahasa, prasangka akan dapat dikikis perlahan-lahan dari satu masa ke satu masa.

Mungkin juga, Tuan Pengerusi, Timbalan Menteri akan mengatakan bahawa hakikat ini telahpun dibuat oleh Kementerian Pelajaran bersama dengan Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan sejak beberapa tahun dahulu.

Sebenarnya, Tuan Pengerusi, saya adalah seorang yang datangnya hasil daripada usaha yang dibuat 20 tahun dahulu tetapi seberapa banyak yang telah dibuat hari ini pada hemat saya adalah tidak memuaskan. Yang pentingnya di sini seperti mana saya katakan tadi kita mengadakan di banyak peringkat dan penglibatan seramai-ramai yang boleh anak-anak sekolah ini. Dengan cara yang demikian walaupun agaknya sekolah ini, katakan dapat berjumpa dalam masa dua hari cukup, tidak perlu sampai berminggu-minggu sampai mengadakan Work Camp atau sebagainya, dua hari pun cukup asalkan adanya peluang bertembung, bertembung kebudayaan, bertembung bahasa, bertembung cara hidup, bertembung segala-galanya. Dengan cara demikian agaknya banyak boleh ditolong. Kalau dikira dari segi bilangan, kuantiti lebih dipeningkan daripada kualiti, ertinya ramai peserta daripada banyak acara-acara dimasukkan dalam acara-acara tersebut dan saya ingin melihat mungkin inilah salah satu cara insya Allah dapat kita wujudkan satu kebudayaan nasional yang benar-benar dalam masa tidak berapa lama yang akan datang.

Seterusnya Tuan Pengerusi, Maksud B. 26, Butiran 1200, Aktiviti (4) Sukan. Saya hanya ada sedikit sahaja hendak sentuh mengenai sukan. Saya dapati lantaran terlalu banyak mungkin lantaran terlalu banyak pertandingan-pertandingan diadakan terutama sekali bola ataupun mungkin juga kerana keadaan disiplin masyarakat kita telah mulai pudar ataupun disiplin pemain-pemain bola kita telah mulai pudar ataupun keadaan-keadaan pihak pentadbir telah mulai relaxed, dengan

izin, maka akhir-akhir ini terlalu kerap sangat kita kedengaran berlakunya perkara-perkara yang tidak diingini di padang. Seheinggakan Final Cup FAM yang akan diadakan di antara Negeri Sembilan Indians dengan Kuantan FA, kalau tidak silap saya, juga berlaku sedikit kekecuan.

Saya tidak hendak menimbulkan soal typing error atau masalah Pentadbiran FAM. Ini perkara biasa. Yang saya pentingkan ialah perkara-perkara yang berlaku on the ground, perkara-perkara yang berlaku on the field, dengan izin, di padang-padang permainan. Kenapakah apabila sampai kepada satu peringkat pemain-pemain kita kadang-kadang tidak dapat menerima kekalahan. Kadang-kadang pemain kita sedikit silap ada sahaja perkara yang hendak menimbulkan perasaan mereka itu dan tindakan liar diambil sama ada terhadap pengadil ataupun terhadap pemain-pemain lawannya. Jadi mungkin pengadilannya tidak betul atau tidak cekap atau perkara-perkara yang tidak betul, saya mintalah supaya pihak Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan melihat perkara ini supaya tidak berlaku perkara-perkara ini di kalangan pemain-pemain kita kerana pada dasarnya tujuan permainan itu adalah lain, tetapi apabila permainan atau pertandingan-pertandingan itu sudah ditukar kepada pertarungan, ertinya satu pergelutan, satu fight, dengan izin, maka semangat sukan atau semangat pertandingan yang asal yang hendak digerakkan oleh Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan ini telah hilang dan patutlah diperhatikan, mungkin juga pihak-pihak pengadil, pihak pengurusan dan juga pihak-pihak lain patut sekali sekala diberi kursus supaya perkara-perkara ini tidak berbangkit.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Kulim Bandar Baharu.

4.29 ptg.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir (Kulim-Bandar Baharu): Tuan Pengerusi saya hendak menyentuh dengan ringkasnya iaitu pada keseluruhannya dua-dua sekali Maksud B. 26 mengenai belanja pengurusan dan Maksud P. 26 mengenai pembangunan iaitu dalam bidang sukan.

Tuan Pengerusi, kita semua sedar bahawa memanglah terdapat satu kekosongan yang amat ketara sekali iaitu dari segi pembangunan kemudahan sukan di luar bandar. Perkara ini memang sudah menjadi satu problem besar khasnya dalam negeri-negeri yang kurang maju seperti Kedah, satu deficit State.

Kita kebanyakan Wakil Rakyat selalulah dihujani dengan permohonan-permohonan dari rakyat untuk mengadakan padang permainan bola tetapi susahlah kita hendak memperjuangkan perkara ini oleh sebab kalau pergi kepada Kerajaan Negeri sudah tentulah perkara ini sukar sekali oleh sebab tidak ada wang.

Dan kebetulan saya dapati bahawa sekarang ini Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan sudahpun mula dapat satu peruntukan khas dalam beberapa tahun ini untuk mengadakan padang permainan bola di luar bandar. Sungguhpun sekarang mereka sudah mulai dengan pembinaan stadium, mini stadium di bandar tetapi dari segi pelaksanaan padang permainan di luar bandar memang agak ketinggalan sedikit. Jadi sudah sampai masanya, saya rasa Kementerian memberi keutamaan dari segi mengadakan padang-padang permainan bola di luar bandar. Oleh sebab perkara ini bukan sahaja boleh digunakan untuk permainan bola tetapi juga untuk permainan hoki, athletic dan sebagainya dan juga untuk mengadakan rapat umum dan kadangkalanya ada pula sekolah-sekolah yang tidak ada padang permainan dan oleh sebab itu dengan adanya kemudahan itu maka sekolah-sekolah yang tidak ada tanah misalnya untuk mengadakan padang permainan boleh juga menggunakan padang-padang itu.

Saya difahamkan baru-baru ini bahawa timbul pula satu masalah dalam soal mengadakan padang permainan bola di luar bandar iaitu mengenai soal pengurusan, siapa hendak maintain padang permainan itu. Saya rasa perkara ini tidaklah seharusnya menjadi satu masalah, sudah tentu dengan mengadakan satu peruntukan kecil di Pejabat-pejabat Belia Daerah maka mereka sendiri boleh memberi Jawatankuasa Kemajuan Kampung ataupun persatuan belia tempatan saguhati dan dengan cara gotong royong dapat maintain padang permainan itu.

Saya rasa kalaulah Kementerian bersungguh-sungguh menyediakan padang permainan bola itu dengan serius di luar bandar—di bandar memang sudah banyak sangat—tetapi di luar bandar, saya rasa ini akan merupakan satu kemajuan yang begitu nampak bagi rakyat kerana ini memanglah satu kekosongan, satu gap yang ketara sekali khasnya dalam negeri-negeri yang deficit. Jadi itulah sahaja, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Kangar.

4.32 ptg.

Tuan Shaari bin Jusoh (Kangar): Tuan Pengerusi, saya bercakap dalam B. 26 Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan.

Tuan Pengerusi, saya bercakap dari segi belia dan latihan belia. Saya berharap sebarang peruntukan yang akan dikeluarkan itu biarlah berapa banyak sekalipun, supaya peruntukan itu akan memberi faedah kepada belia-belia sendiri. Maksud saya belia-belia kita ini selalu diberi latihan, berkursus di Perak dan sebagainya, kadang-kadang ini menjadi sebagai satu keseronokan, hiburan kepada belia-belia, kadang-kadang memakan masa 1-3 minggu. Maksud saya biarlah kursus-kursus yang kita adakan itu satu kursus yang cukup bererti memberi kejayaan kepada belia-belia yang masuk ke kursus itu, biarlah kita hantar sedikit belia-belia yang dapat pergi ke kursus, kalaulah kita kekurangan kewangan, tetapi biarlah yang pergi kursus itu selepas mereka balik pula kalaulah ia tak dapat bekerja dengan Kerajaan sekali pun, ia dapat membuka perusahaan atas kursus yang didapati tadi. Janganlah terjadi apabila masuk 4B, MAYC dan sebagainya di hantar ke kursus belia kadang-kadang seorang belia itu boleh dikatakan setahun sampai 5-6 kali dihantar pergi berkursus sesudah dia menjadi Setiausaha MAYC atau 4B misalnya, bila ada kursus, dia pergi tetapi bila balik dari kursus, duduk ditakuk lama, jadi tak ada perubahan. Saya harap biarlah satu-satu kursus yang akan diadakan oleh Kementerian ini, supaya ada jaminan kepada tiap-tiap peserta yang akan mengambil kursus dan berilah peserta kursus itu masa yang cukup sehingga dapat ia menjalankan apa yang dia belajar

ke kursus itu dan janganlah semata-mata kursus itu untuk berkenalan satu dengan lain—Perlis tak kenal Pulau Pinang, dapat berkenalan dalam kursus itu. Jadi untuk keseronokan begitu sahaja. Saya harap perkara ini akan dapat membawa satu perubahan.

Tuan Pengerusi, berkenaan sukan kita tak menafikan, kerana sebagai manusia kita berkehendakkan kepada hiburan. Ini tak dapat dielakkan. Dengan adanya Kementerian ini melatih belia-belia membawa pergaulan cara baik, cara mengikut peraturan, umpamanya main bola mengikut peraturan, main badminton mengikut peraturan kerana sukan ini satu permainan ataupun satu cara yang boleh menarik belia ke satu tempat yang cukup baik selain daripada segi kesihatan dan sebagainya. Dengan sebab itu saya berharap perhatian yang lebih serius diutamakan juga ke luar bandar sebagaimana kata wakil daripada Kulim Bandar Baharu tadi. Sebab saya kata luar bandar, setakat hari ini kita dapati sudahlah padang bola itu kekurangan, kerana pembangunan pesat, kalau dibangunkan sekolah pun muda mudi hendak tumpang bermain di padang bola itu agak terhad, kerana padangnya amat sempit. Maka dengan sebab itu saya berpendapat dalam hal sukan ini patutlah Kementerian ini membanyakkan Tepian Gelanggang seperti yang ada hari ini.

Setahu saya macam di Perlis hanya ada satu Tepian Gelanggang dan kalau tak silap tiap-tiap satu negeri ada satu, kerana dalam Tepian Gelanggang inilah satu tempat pemuda-pemuda boleh bergaul. Kalau hendak main bola tangkis misalnya, dia boleh main selalu, kerana padang bola tangkis di luar bandar dibuat di tanah lapang, malangnya kalau musim hujan tak boleh main, kerana basah. Kalau musim angin bola tangkis tak boleh main. Pendek kata yang boleh main bola tangkis selalu hanyalah pemuda dalam bandar yang ada tempat Tepian Gelanggang yang cukup, padang permainan dan sebagainya. Saya harap perkara ini dapat diatasi.

Tuan Pengerusi, perkara ini betul berlaku, kerana saya dapati hari ini banyak pemuda yang ingin bermain bola tangkis tetapi tak dapat bermain. Dicapada pengalaman saya sendiri di Perlis di masa yang lepas kita selalu mengambil pemain bola sepak di kawasan Kangar. Selama itu Kangar atau Perlis tak pernah menang, tetapi bila kita adakan league Persatuan Bola Sepak, piala

itu piala ini, dengan kita pilih daripada pasukan di kampung-kampung di mana ada bakat-bakat pemain bola dan sebagainya, hari ini saya tak mahulah kata Perlis itu bagus tetapi tak macam dahulu kalau satu permainan bola sepak lawan dengan Pulau Pinang misalnya atau lawan dengan negeri lain misalnya kerap kali dia kira 3 draw, dua draw dan sebagainya, tentang kalah tetap kalah Perlis, cuma seperti saya kata tadi pemain itu tak diambil daripada seluruh negeri Perlis tetapi setakat hari ini oleh sebab banyak pemain itu ada disegenap kampung macam padang bola dan sebagainya maka dapatlah ia dipilih.

Begitu juga, saya percaya dengan bola tangkis. Saya harap apa yang saya cadangkan tadi iaitu bangunan Tepian Gelanggang itu patut dibanyakkan kerana ini boleh menarik pemuda ke jalan kebaikan walaupun kita terpaksa mengeluarkan wang yang banyak. Kalau muda mudi tak dapat bergaul cara baik, macam saya kata tadi, mereka bergaul cara seronok, menghisap dadah, itu lebih berbahaya kepada negara, lebih bahaya kepada diri sendiri.

Saya selalu berkata, kita tak boleh marah kanak-kanak main satu-satu benda yang merbahaya dia akan menangis, melainkan ia ditukarkan permainan kepada satu permainan lain yang tak merbahaya, budak itu tak menangis, begitulah cara kita tarik muda mudi. Saya harap Kementerian ini akan memainkan peranan walaupun terpaksa minta wang lagi saya percaya Dewan ini tak susah untuk memberi sokongan bagi mendapatkan peruntukan.

Tuan Pengerusi, bercakap saya mengenai P. 27—Museum, mengenai bangunan-bangunan lama.

Hari ini saya tengok kita ambil rumah-rumah buruk dibubuh dalam Museum, ambil binatang-binatang seperti burung dan sebagainya sedangkan ada bangunan lama di Kuala Lumpur ini kalau tak silap saya ada satu bank dari bangunan lama yang cukup cantik begitu juga di Perlis dan negeri-negeri lain. Saya berpendapat walaupun kita hendak bangunan baru tetapi biarlah menjadi satu kesan bagi bangunan-bangunan lama yang indah ditengok, itu patutlah dijaga walaupun kita tak boleh bubuh dalam Museum menjadi kenangan kepada jenerasi muda yang akan datang. Janganlah segala

bangunan yang dibuat masa dahulu itu diruntuhkan kerana hendak buat bangunan lain. Kalau boleh saya cadangkan segala bangunan-bangunan yang menjadi kemegahan di masa yang lampau dan cantik maka bangunan itu tak usahlah diruntuhkan untuk menjadi pandangan ataupun kenangan kepada jenerasi muda yang akan datang kerana apa yang kita simpan dalam Museum itu benda yang tak menasabah, biarlah bangunan yang lebih baik itu jangan kita robohkan.

Tuan Pengerusi, sekali lagi saya ucapkan terima kasih dan menyokong peruntukan yang diminta.

Tuan Pengerusi: Sekarang saya jemput Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

4.40 ptg.

Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Dato' Chin Hon Ngian): Tuan Pengerusi, terlebih dahulu saya ingin mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telahpun memberi pandangan-pandangan tentang beberapa perkara di bawah Kementerian saya ini. Saya juga mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Tanah Merah yang telahpun memberi pandangan-pandangan tentang kebudayaan nasional atau kebudayaan kebangsaan dan badan-badan belia dan sukan juga.

Tuan Pengerusi, memang adalah menjadi hasrat Kerajaan untuk mewujudkan satu kebudayaan nasional, tetapi memandangkan hakikat yang kita ada di negara kita ini bahawa negara kita adalah satu negara yang berbilang kaum dan untuk mewujudkan satu kebudayaan kebangsaan memang akan memakan masa lebih panjang sedikit. Walaupun begitu adalah hasrat Kerajaan untuk mengadakan satu kebudayaan kebangsaan yang mana kebudayaan-kebudayaan rakyat yang berbilang kaum di negara kita ini akan diberi pertimbangan sama ada unsur-unsur kebudayaan ini sesuai atau tidak untuk dijadikan unsur kebudayaan nasional.

Mengenai badan-badan belia, pandangan Ahli Yang Berhormat dari Tanah Merah memang adalah satu pandangan yang baik dan boleh dikatakan satu pandangan yang sempurna, tetapi memandangkan hakikat dalam negara kita ini iaitu belia-belie kita

datang dari berbagai kaum dan juga pada masa sekarang ini boleh dikatakan sukar sedikit untuk mengadakan suatu badan belia yang mana semua kaum dapat mengambil bahagian dalam badan yang sama. Walau bagaimanapun kita telah memula kegiatan dan aktiviti-aktiviti di mana belia-belia dari berbagai badan belia telahpun mengambil kegiatan bersama. Umpamanya baru-baru ini Kementerian saya telahpun mengadakan satu rancangan iaitu Briged Belia yang mana belia-belia dari berbagai-bagai badan belia, sama ada dari 4B atau GBB atau lain-lain badan belia yang mana belia dari berbagai kaum telahpun dikumpulkan untuk mengadakan satu Briged untuk menjalankan kegiatan bersama.

Mengenai sukan suka saya mengatakan di sini kedudukan sukan di negara ini boleh dikatakan telahpun memberi satu kebanggaan kepada kita, boleh dikatakan mutu sukan di negara kita ini boleh tahan, oleh kerana walaupun negara Malaysia adalah satu negara yang kecil kalau dibandingkan dengan negara-negara yang lain dan juga negara kita sedang membangun tetapi di beberapa jenis sukan pemain-pemain kita telahpun menjadi World Champions, dengan izin. Umpamanya kita pernah menjadi "Thomas Cup" champions dan juga dalam bidang bowling kita juga adalah world champions.

Dalam sukan bola sepak umpamanya, bola sepak adalah sejenis sukan yang boleh dikatakan amatlah popular dan mutu permainan pasukan kita boleh dikatakan amatlah baik dan telahpun memberi imej pada negara kita, imej yang baik, yang tinggi kepada negara kita.

Tuan Pengerusi, tentang belia yang telahpun diberi latihan oleh Kementerian saya, buat masa sekarang kedudukannya boleh dikatakan baik juga oleh kerana Kementerian saya telahpun mengadakan berbagai projek-projek umpamanya projek untuk Belia Niaga dan Belia Peladang yang mana boleh dikatakan ramai belia-belia telah dapat latihan ekonomi yang mana mereka telah menggunakan pengetahuannya untuk menjalankan perniagaan dan juga Kementerian saya memberi bantuan kewangan kepada mereka yang ada minat untuk menjalankan perniagaan sendiri. Boleh dikatakan kita telah mengambil langkah follow-up dan banyak juga belia-belia yang telah dapat latihan telahpun menjalankan kerja mereka

dengan baik. Walau bagaimanapun, kita sedar ada juga kegagalan, tetapi itu tidak banyak.

Mengenai Muzium, Tuan Pengerusi, saya mengucapkan ribuan terima kasih atas pandangan Yang Berhormat dari Kangar, memang menjadi hasrat Kementerian saya dan juga Kerajaan yang mana bangunan-bangunan yang boleh dikatakan yang ada nilai sejarah (historical value), kita telahpun cuba supaya bangunan-bangunan ini jangan diruntuhkan iaitu untuk mengadakan bangunan itu selama-lamanya untuk generasi-generasi yang akan datang.

Tuan Pengerusi, setakat inilah yang saya dapat memberi sedikit sebanyak jawapan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dan sekali lagi saya mengucapkan ribuan terima kasih atas pandangan-pandangan yang bernilai itu, yang baik itu, yang telah disampaikan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah bahawa wang sejumlah \$966,540 untuk Maksud B. 26 dan \$323,000 untuk Maksud B. 27 di bawah Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujui.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$966,540 untuk Maksud B. 26 dan \$323,000 untuk Maksud B. 27 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Tuan Pengerusi: Begitu juga soalnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak \$1,430,296 yang disebutkan dalam Maksud P. 26 dalam Anggaran Pembangunan Tambahan Kedua bagi tahun 1980 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$1,430,296 untuk Maksud P. 26 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 2), 1980.

Maksud B. 29 (Jadual)—

Tuan Pengerusi: Maksud B. 29 berjumlah sebanyak \$193,243,765 di bawah Kementerian Pelajaran terbuka sekarang ini untuk dibahas. Ahli Yang Berhormat dari Kangar.

4.50 ptg.

Tuan Shaari bin Jusoh (Kangar): Tuan Pengerusi, saya mengambil peluang sedikit dalam perkara ini bercakap mengenai Butiran (Kod) 1100, perkara (2) Pelajaran Teknik dan Vokesyenal.

Sebagaimana saya kata dalam menyentuh sukan tadi, saya berharap sangat-sangat sesudah kita mengadakan sekolah vokesyenal tetapi yang kita sedih, Tuan Pengerusi, sesudah murid-murid ini dapat kelulusan dengan ada certificate yang sepatutnya mereka akan masuk dalam kerja-kerja engineering, pertukangan dan sebagainya tetapi bila mereka memasuki temuduga kepada sesuatu jawatan yang bersangkutan dengan ini, saya amat dukacita kerana kelulusan mereka ini seolah-olah tidak diambil hirau oleh pihak-pihak yang berkenaan.

Jadi saya berharap kalau boleh satu-satu jurusan kerja yang bersangkutan dengan teknik dan sebagainya maka berilah keutamaan kepada murid-murid yang masuk di dalam sekolah vokesyenal. Ini saya harap sangat-sangat kerana apa yang saya kata ini, Tuan Pengerusi, benda ini berlaku, murid-murid itu kita percaya masuk ke situ kerana mereka tidak begitu dapat hendak mengikuti bahagian lain, jadi secara tidak langsung masuk bahagian vokesyenal kerana mereka ini lebih pakar dalam pertukangan tangan dan sebagainya. Kalau kerja yang bersangkutan dengan ini saya harap kalau ada satu-satu pihak hendak menemuduga dan sebagainya hendaklah pihak Kerajaan beri keutamaan, ini menjadi satu markah yang tinggi sesudah murid-murid ini masuk sekolah yang saya maksudkan tadi. Ini saya harap sangat-sangat kerana benda yang saya katakan ini telah berlaku dan tidak diambil hirau langsung oleh pihak penemuduga yang berkenaan walaupun temuduga itu bersangkutan dengan segi teknik dan sebagainya.

Yang kedua, Tuan Pengerusi, dalam segi ini juga saya bercakap berkenaan dengan Kebajikan Penuntut-penuntut. Saya mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan yang telah membuat banyak kebajikan kepada penuntut-penuntut ini seperti memberi makanan pagi dan sebagainya. Saya selalu bercakap perkara ini biarlah kita dahulukan dan

kalau boleh Kebajikan Penuntut-penuntut ini banyak cara boleh dijalankan, kalau di luar negeri kita memberi wang, asrama dan sebagainya. Jadi saya harap sangat-sangat, kalau boleh, biarlah tiap-tiap sekolah diadakan satu Jawatankuasa Kebajikan khas dicari beberapa orang kanak-kanak yang didapati agak miskin apatah lagi anak yatim untuk dijadikan sebagai anak angkat kepada sekolah yang berkenaan. Kanak-kanak yang yatim dan miskin ini ramai yang otaknya baik tetapi malangnya oleh sebab kemampuan keluarga mereka tidak dapat hendak belajar dengan baik. Maklumlah mereka tidak dapat makanan pagi yang sempurna dan pakaianpun tidak sempurna macam orang lain. Ini membawakan satu perkara yang dia selalu memikirkan dirinya sendiri. Saya berharap selain daripada apa yang Kerajaan beri seperti makanan pagi dan sebagainya, sepatutnya tiap-tiap sekolah mengadakan satu Jawatankuasa Khas, menjadi bapa angkat kepada anak-anak angkat yang didapati tiap-tiap sekolah ini ada anak-anak miskin dan yatim.

Tuan Pengerusi, bersangkut dengan ini juga saya bercakap dalam perkara (5) Perancang, Penyelidikan dan Penilaian Perancangan Pelajaran.

Saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Kementerian yang berkenaan yang berura-ura akan mengadakan salah satu matapelajaran dalam sekolah iaitu bahasa Arab. Saya kata begitu kerana ki'a hendak banyak bahasa, kalau boleh biarlah banyak itu bernilai, jangan seorang hamba Allah itu dia boleh bercakap bahasa Arab sedikit, bahasa Inggeris sedikit, bahasa Thai sedikit tetapi bila ditanya semua tidak boleh. Kalau bahasa Thai, dengan izin, Tuan Pengerusi, dia cuma tahu cakap 'Pai nai' (Hendak pergi ke mana?) lain daripada itu dia tidak tahu. Saya berharap kalau hendak adakan satu bahasa biar dilengkapkan dengan bahasa itu biar dia boleh bercakap. Begitu juga bahasa-bahasa lain. Saya menyalu-alukan rancangan yang diadakan tetapi biarlah bahasa yang akan diajar itu lenekap dan boleh difahami. Jangan kita kata ada matapelajaran, misalnya, orang ini belajar bahasa Arab, tidak boleh bercakap, setakat belajar, dengan izin, Tuan Pengerusi, 'anta', 'ana' begitu sahaja. Itu yang saya tidak mahu, biarlah dia faham betul-betul, boleh bercakap dengan apa yang diajar.

Yang akhir sekali, Tuan Pengerusi, tentang Latihan Guru. Saya berpendapat kerana guru adalah satu jawatan yang paling banyak sekali, saya hendak mengesyorkan dua perkara. Pertama, macam di negeri saya patutlah diadakan. Yang kedua, latihan guru dan pengambilan guru-guru saya berpendapat tidak payahlah beri tanggungjawab kepada Suruhanjaya Perkhidmatan Pelajaran kerana Suruhanjaya ini hendak ambil jawatan lain pun banyak sedangkan guru saya ingat tidak kurang daripada 60,000 orang—kalau tidak silap saya, sayapun tidak tahu angka yang tepat. Kalaulah semua hendak bergantung kepada pihak Suruhanjaya hendak ambil amatlah sukar. Jadi biarlah ada satu Jawatankuasa yang mengkaji khas dan menemuduga guru ini supaya lebih licin.

Satu lagi saya harap di dalam Latihan Guru ini juga, hari ini kalau boleh kursus itu dipanjangkan sedikit, biarlah guru itu dipandang sebagai pendidik yang bernilai tinggi yang mana kita tahu kebanyakan daripada pejuang-pejuang kemerdekaan kita daripada tahun 1955 pun kita tidak menafikan saya berani kata 50% daripadanya datang daripada golongan guru. Tetapi guru dahulu masuk kursus, jika seseorang itu balik daripada kursus SITC, dihormati oleh orang ramai. Tetapi kalau guru hari ini, saya berani kata anak saudara saya sendiri pun guru, bukanlah saya kata tidak baik tetapi masyarakat tidak begitu memandang tinggi. Jadi saya berharaplah kalau boleh berilah pelajaran yang lebih tinggi lagi dan ubahsuaikan dengan guru itu, kalau boleh rambut guru yang masuk latihan itu janganlah terlampau panjang sangat. Saya kata ini sebab ada kenyataan, anak saudara saya sendiri dalam latihan guru rambutnya saya tengok cukup dahsyat. Saya hendak marah pun bukan rambut anak saudara saya seorang sahaja, bahkan kebanyakan guru yang masuk dalam latihan boleh dikatakan begitu semua keadaannya. Biarlah guru sebagai tauladan murid-murid dan guru juga sebagai tauladan kepada masyarakat. Saya harap pihak Kementerian yang berkenaan akan mengambil ingatan dan kalau boleh melaksanakan apa yang saya syorkan ini moga-moga akan menjadi kebaikan bersama.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Kulim-Bandar Bahru.

4.57 ptg.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir (Kulim-Bandar Bahru): Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh soal pengurusan iaitu mengenai Butiran 1100—Gaji dan Upahan dan lain-lain.

Apabila saya membaca segala yang dipohon itu saya rasa bimbang sedikit, kebimbangan saya ini oleh sebab peruntukan untuk pihak Perancang Pembangunan di Kementerian ini, seharusnya inilah satu bidang di mana peruntukan harus diperbanyakkan, malangnya ini tidaklah diberi keutamaan dalam senarai kita di sini.

Sebagaimana kita sedar hanya lebih kurang 60% sahaja dari jumlah projek-projek yang telahpun diluluskan oleh Rancangan Malaysia Ketiga telahpun dilaksanakan dan di mana-mana kita dapat melihat sekolah-sekolah yang tergendala, buat sekerat jalan sahaja, tetapi sudah 3 tahun naik hutan, tidak habis. Inilah bukti-bukti yang menunjukkan bahawa sudah sampai masanya Kementerian Pelajaran memikirkan sama ada sekurang-kurangnya untuk jangka masa Rancangan Malaysia Keempat ianya mengambilalih secara terus menerus iaitu bukan sahaja dari segi merancang pembangunan tetapi juga dari segi pelaksanaannya, dari segi menyediakan project brief, dari segi mengeluarkan tender dan juga dari segi mengawasi pelaksanaan pembinaan bagi bangunan-bangunan yang berkenaan.

Saya rasa perkara ini adalah serius disebabkan kalau kita lihat pula peruntukan bagi Rancangan Malaysia Keempat sudahpun berlipatganda dan ini akan diambilalih pula sebanyak 40% projek-projek yang tidak selesai dalam Rancangan Malaysia Ketiga dan semuanya akan dibebankan kepada Jabatan Kerja Raya yang sudah tentu saya rasa sungguhpun berbagai-bagai usaha yang sedang dijalankan oleh JKR untuk memenuhi kakitangan dan sebagainya, tetapi saya sangat bimbang bahawa ianya tidak akan cukup tenaga kakitangan untuk menyelesaikan semua projek Kementerian-kementerian; lebih-lebih Kementerian Pelajaran yang mana begitu besar sekali.

Satu lagi perkara, Tuan Pengerusi, saya rasa Kementerian Pelajaran mampu untuk mengambilalih pelaksanaan projek-projeknya sendiri oleh sebab ianya merupakan lebih specialised sebab kalau hospital memanglah ada berbagai-bagai jenis hospital, rumah kesihatan dan sebagainya tetapi untuk sekolah-sekolah saya rasa tidaklah begitu berlainan sangat oleh sebab ada berbagai-bagai standardised version dan sebagaimana yang dikatakan juga oleh Timbalan Menteri dalam soal jawab kelmarin, kalau tidak salah saya, sekarang ini Kementerian sedang pula memikirkan tentang prefabricated building. Jadi ini satu bukti yang menyatakan uniformitynya memang ada. Oleh sebab itu, saya rasa tidaklah mustahil ataupun rumit sangat untuk pihak Kementerian mengambilalih pelaksanaan bangunan-bangunan ataupun projek-projek di bawah jagaannya.

Saya difahamkan tiga tahun sudah satu kajian yang mendalam sudahpun dibuat oleh satu jawatan yang dipengerusikan oleh Dr Elyas Omar, kalau tidak salah saya, iaitu mengenai masa yang hilang dalam soal penyelarasan antara Jabatan Kerjaya dengan Jabatan-jabatan pelanggannya, iaitu mereka juga telah mengkaji bagaimana soal penyelarasan antara Kementerian dengan Kementerian, di antara Jabatan Pelajaran di peringkat negeri kemudian di district pula.

Soal penyelarasan di peringkat daerah lepas itu di peringkat Negeri dan juga di peringkat Federal memakan masa yang begitu panjang sekali dan juga kalau tidak salah saya dalam kajian itu terdapat satu kesimpulan bahawa kalau sesuatu jabatan itu mampu dari segi pegawai tekniknya mengambilalih pelaksanaan projek-projek sendiri, masa penyelarasan yang hilang begitu banyak dapat dipendekkan. Inilah saya rasa satu bidang yang seharusnya Kementerian Pelajaran memikirkan iaitu untuk melaksanakan sekurang-kurangnya untuk jangka masa Rancangan Malaysia Keempat ini, mula dari perancangan dan selepas itu menyediakan project brief dan terus meneruskan sehingga selesai perlaksanaannya. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Pasir Puteh.

5.03 ptg.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad (Pasir Puteh): Tuan Pengerusi, saya ingin bercakap dalam Butiran 1100, (3) Pentadbiran Am. Saya hendak menyentuh tentang Perkhidmatan Pelajaran merupakan perkhidmatan yang paling ramai sekali iaitu terdiri dari guru-guru, tetapi malangnya perkhidmatan ini adalah perkhidmatan yang paling kurang sekali untuk peluang-peluang naik pangkat perkhidmatan-perkhidmatan pelajaran. Peluang-peluang naik pangkat ini adalah mustahak di dalam perkhidmatan kerana bukan sahaja peluang-peluang naik pangkat ini boleh memberi dorongan atau daya usaha yang lebih di dalam pekerjaan, tetapi peluang-peluang naik pangkat ini akan merupakan matlamat atau akan merupakan satu peluang yang patut diberi kepada semua perkhidmatan, terutama dalam perkhidmatan perguruan.

Saya telah mendengar satu masa dahulu bahawa di dalam perkhidmatan pelajaran ini akan diwujudkan jawatan Timbalan Pengarah Pelajaran Dua. Sehingga sekarang jawatan Timbalan Pengarah Dua ini tiada lagi wujud dan katanya Timbalan Pengarah ini akan menjalankan masalah pentadbiran kewangan dan peluang-peluang naik pangkat seperti ini patutlah diberi kepada mereka di dalam Perkhidmatan Pelajaran, bukan diberi kepada orang lain yang di luar daripada Perkhidmatan Pelajaran. Kalau sekiranya ada kekurangan di dalam Perkhidmatan Pelajaran, pihak Kementerian Pelajaran dapat memberi latihan kerana pernah saya katakan bahawa sepandai-pandai pentadbiran di dalam perkara-perkara lain atau pentadbir daripada jabatan lain yang masuk dalam Perkhidmatan Pelajaran adalah tidak akan sama dan tidak akan tahu sebagaimana mereka yang telahpun ada di dalam Perkhidmatan Pelajaran. Oleh itu, saya minta supaya peluang naik pangkat ini diberi kepada mereka yang di dalam Perkhidmatan Pelajaran bahkan Timbalan Pengarah Dua yang akan diwujudkan itu hendaklah diberi kepada mereka yang di dalam Perkhidmatan Pelajaran.

Kedua, dalam Butiran yang sama saya dapati di dalam Perkhidmatan Pelajaran juga terdapat penilaian untuk memberi naik pangkat untuk menjadi Guru Besar, untuk menjadi Pengelola, untuk menjadi apa-apa jawatan yang penting di Jabatan Pelajaran. Ini

berdasarkan nilai kehendak masing-masing Pengarah Pelajaran. Sepatutnya Kementerian Pelajaran mempunyai satu garisan ataupun mempunyai satu peraturan apakah yang patut diukur bagi seseorang itu untuk mendapat kenaikan pangkat dalam perkhidmatan pelajaran. Misalnya kalau Pengarah Pelajaran itu suka kepada sukan, maka orang yang kuat dalam sukan, tidak mengajar tidak apa, tinggal kelas tidak apa, kuat sukan, MSSK sana, MSSK sini maka sampai masa orang ini akan jadi Guru Besar, orang ini akan duduk di Sekolah A, orang ini akan menjadi Pengelola. Garis-garis ini patut diambil berat oleh pihak Kementerian Pelajaran. Biarlah orang-orang yang bijak dalam pentadbiran, orang-orang ahli akademik juga atau orang-orang yang berkebolehan lain diukur sebagai merit bagi mendapat kenaikan pangkat di dalam Perkhidmatan Pelajaran. Janganlah mengikut selera Pengarah-pengarah Pelajaran yang ada di peringkat Negeri yang dihantar syor itu kepada pihak Kementerian dan Kementerian hanya meluluskan sahaja tanpa memandang balik kepada rekod Perkhidmatan cemerlang yang dijalankan oleh seseorang guru itu. Perkara ini patut diambil berat oleh pihak Kementerian Pelajaran kerana kita tidak mahu pentadbiran kenaikan pangkat dan segala-galanya yang berlaku di tiap-tiap negeri itu mengikut selera dan kehendak Pengarah Pelajaran atau pentadbiran Jabatan Pelajaran Negeri-negeri sahaja.

Saya juga hendak bertanya kepada Butiran yang sama iaitu sama ada Kementerian ini mempunyai satu rekod yang besar atau mempunyai satu master-list atau senarai yang besar semua guru-guru di dalam Malaysia ini, kerana ini adalah merupakan rujukan yang penting untuk Kementerian Pelajaran mengetahui di mana gurunya berada. Setahu saya pernah berlaku bahawa seorang yang bertukar di antara satu negeri ke satu negeri itu pihak Kementerian Pelajaran tidak dapat mengetahui dan gajinya masih dibayar walaupun guru itu tiada di tempat itu, dan guru itu telah berhenti beberapa lama tetapi oleh kerana tidak dapat diketahui oleh Pengarah Pelajaran maka gajinya tetap dibayar. Ini pernah berlaku di Kementerian Pelajaran. Saya minta supaya pihak Kementerian ini mengadakan satu senarai yang besar bilangan guru-guru yang ada yang tersimpan di Kementerian Pelajaran supaya dapat membuat rujukan ke mana guru itu berada di masa dan

saat tersebut dan merupakan satu rekod yang senang dilihat, bukan rekod perkhidmatan tetapi rekod senarai di mana guru berada dan juga perkhidmatan-perkhidmatan yang lama diambil kira untuk memberi satu kenaikan pangkat atau segala-galanya.

Saya hendak menyentuh Bahagian I iaitu Pelajaran Rendah dan Menengah, ini menyentuh sedikit kerana kekurangan di sekolah-sekolah rendah. Kekurangan di sekolah rendah ini walaupun hasrat Kerajaan hendak mengadakan dalam Rancangan Malaysia Keempat, Kelima dan mungkin yang akan datang hendak mengadakan satu sesi sahaja. Tetapi apa yang saya hendak membentangkan di sini ialah ada sekolah yang dua sesi-pun bangunan tidak mencukupi. Misalnya, saya boleh sebut di Pasir Puteh, di tempat lain saya tidak tahu, misalnya Sekolah Rendah Kamil I dan Sekolah Rendah Kamil II, ini merupakan dua buah sekolah terbesar di sana tetapi biliknya tidak cukup untuk mengadakan dua sesi. Maknanya tiada bilik yang kosong untuk membuat kelas tambahan atau dijadikan bilik-bilik lain bagi kegunaan untuk keselesaan sekolah. Di dalam projek akan datang mintalah pihak Kementerian Pelajaran mengutamakan sekolah-sekolah seperti ini.

Selain daripada itu juga saya suka hendak menyebut tentang Butiran (4) Kebajikan Penuntut-penuntut. Kita telah mendengar bahawa ramai petani-petani mendapat subsidi dan juga pegawai-pegawai Kerajaan mendapat kenaikan gaji, tetapi saya tidak tahu sama ada pihak Kementerian telahpun menaikkan biasiswa kepada pelajar-pelajar kerana kita tidak bolehlah dengan keadaan sekarang kalau kita melupakan pihak pelajar maka wang yang kita beri itu sudah tidak mencukupi. Oleh itu, saya mencadangkan pihak Kementerian ini cuba menaikkan bayaran biasiswanya supaya sesuai dengan keadaan sekarang kerana sekarang ini nilai duitnya adalah sangat rendah jika dibandingkan dengan masa-masa yang lepas. Itulah beberapa syor yang saya bentangkan dan saya menyokong peruntukan tambahan ini. Terima kasih.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Tanah Merah.

5.10 ptg.

Tuan Hussein bin Mahmood (Tanah Merah): Tuan Pengerusi, saya ingin menumpang sepetah dua di bawah B. 29, Kementerian Pelajaran.

Tuan Pengerusi, saya merujuk kepada Butiran 1100, Perancang, penyelidikan dan penilaian Perancangan Pelajaran.

Tuan Pengerusi, setelah kajian mengenai pelaksanaan Dasar Pelajaran Kebangsaan iaitu Jawatankuasa Kabinet telah dikeluarkan pada akhir tahun 1979 dan telah banyak syor-syor saya difahamkan diterima oleh pihak Yang Berhormat Menteri Pelajaran dan ini sedang dikaji. Mungkin juga, sebelum keputusan muktamad atau pengumuman muktamad mengenai keputusan-keputusan ini saya ingin mengesyorkan satu dua perkara kepada pihak Kementerian ini terutama sekali Bahagian Perancangan, Penyelidikan dan Penilaian Perancangan Pelajaran (EPRD).

Tuan Pengerusi, satu dilema yang dihadapi oleh guru-guru juga guru besar di sekolah rendah hari ini ialah sama ada masalah peperiksaan hendak diutamakan ataupun masalah untuk mengujudkan di mana suasana pelajaran dan pembelajaran itu adalah lebih baik. Ertinya sama ada tujuan pelajaran itu untuk menyediakan anak-anak di sekolah rendah untuk Peperiksaan Darjah III ataupun Peperiksaan Penilaian Darjah V ataupun untuk menyediakan anak-anak ini apabila mereka keluar daripada sekolah rendah nanti, mereka ini sekurang-kurangnya dapat pelajaran-pelajaran yang asas sesuai dengan mereka itu berumur 12 tahun terutama sekali dalam keadah 3M.

Maka perlu dibuat penyelidikan dan kajian oleh Bahagian ini yang mana perkara pertama hendak diutamakan, supaya delima yang dihadapi oleh guru-guru dan Guru-guru Besar ini hendaklah dipecahkan lebih awal lagi. Saya rasa, kalau kita hendak menunggu satu kurikulum yang baru mungkin akan mengambil masa yang lama ataupun kita hendak menunggu atau latihan guru yang baru, latihan semula untuk disesuaikan dengan kehendak Perakuan 2 Jawatankuasa yang saya sebutkan tadi iaitu lebih mengutamakan 3M, mungkin ini memakan masa yang lama.

Maka buat sementara ini, adalah perlu dikaji kalau matlamat kita adalah untuk mengeluarkan anak-anak yang berkelulusan 5A di peringkat Peperiksaan Penilaian Darjah V maka masalah ini ditekankan masalah peperiksaan. Tetapi kalau matlamat kita adalah untuk menyediakan bakal-bakal warganegara yang sekurang-kurangnya dapat membaca, menulis dan mengira setelah mereka meninggalkan bangku sekolah-sekolah rendah maka orientasi ataupun pendekatan terhadap kaedah peperiksaan ini hendaklah diubah ataupun sekurang-kurangnya hendaklah diubah-suaikan.

Ertinya, kalau matlamat untuk menyediakan anak-anak ini kepada pelajaran-pelajaran yang asas seperti yang saya maksudkan tadi maka tekanan kepada masalah-masalah peperiksaan ini hendaklah dikurangkan. Ertinya apabila guru-guru atau guru-guru besar berhadapan dengan masalah apakah hendak dihabiskan sukatan pelajaran yang terdapat dalam sukatan pelajaran yang diperuntukkan oleh Kementerian Pelajaran ataupun untuk menentukan anak-anak faham ataupun pandai apa yang diajarkan maka kita menentukan bahawa sukatan pelajaran ini adalah perkara yang secondary.

Saya pernah mendengar guru-guru bahkan guru-guru besar menyatakan bahawa ada setengah pihak mengatakan bahawa menghabiskan sukatan pelajaran itu tidak menjadi matlamat yang penting. Ini terutama sekali timbulnya daripada golongan-golongan career guidance yang kedapatan di bawah Kementerian Pelajaran. Tetapi dari pihak Nazir-nazir Sekolah, dari pihak Pentadbiran Jabatan Pelajaran dan sebagainya adalah sangat-sangat mementingkan sukatan pelajaran di tiap-tiap kelas atau darjah itu ditamatkan.

Sekiranya, sukatan pelajaran ini tidak dapat ditamatkan maka sudah tentu peluang anak-anak kita apabila memasuki Peperiksaan Penilaian Darjah V mereka itu tidak akan bersedia dengan sepenuh-penuhnya untuk menghadapi peperiksaan tersebut.

Jadi ertinya, Tuan Pengerusi, kita hendaklah memotong sebahagian daripada sukatan pelajaran buat langkah awalan supaya sekurang-kurangnya diadakan satu kaedah option atau selective. Misalnya memadai sekiranya sukatan pelajaran ini ditamatkan atau dihabiskan 2/3 ataupun 60% dan ada-lah pilihan-pilihan yang tertentu supaya

dalam 60% ini anak-anak kita dapat mengambil peperiksaan dan ada soalan-soalan yang boleh dipilih yang mungkin akan dapat mencangkupi 60% daripada sukatan pelajaran tadi. Ini bukannya perkara baru kerana dalam sukatan pelajaran School Certificate yang pernah saya belajar dahulu kita tidak semestinya mempelajari semua isi sukatan pelajaran kerana adanya selective ataupun optional topic. Dengan cara demikian maka pengajaran secara detail dalam satu-satu perkara itu dapat ditekankan. Tetapi dalam masalah peringkat sekolah rendah ini bukannya pelajaran secara detail tetapi ialah penekanan supaya mereka ini dapat membaca, menulis dan mengira.

Aspek yang kedua, Tuan Pengerusi, masalah Butiran ini juga hendaklah difikirkan secara mendalam oleh pihak EPRD sama ada anak-anak kita di Darjah I mampu hendak menerima lebih daripada satu bahasa. Walaupun pernah dicadangkan oleh seorang Profesor dan Vice Canselor di salah sebuah universiti di negara ini, rasanya setakat hari ini saya tidak tahu apakah response daripada pihak-pihak penyelidikan ini.

Saya sendiri berpendapat setelah memikirkan begitu lama tentang soal ini, anak-anak kita yang sederhana tidak mampu untuk menerima lebih daripada satu bahasa di peringkat Darjah I, kecuali anak-anak ini telahpun dididik di dalam peringkat pra-persekolahan (kindergarten). Ertinya, kalau anak-anak ini tidak disediakan dengan satu bahasa pun lagi kepada mereka telah disogokkan dengan dua bahasa, kadang-kadang terpaksa tiga bahasa. Ini akan mendatangkan masalah berkecamuk kepada anak-anak itu sendiri.

Saya hendak memberi contoh, Tuan Pengerusi, misalnya di Darjah I, macam mana anak-anak ini hendak membezakan bagi mengeja perkataan "kucing" dalam bahasa Inggeris "cat"—c.a.t. "C" disebut dengan "K" tetapi bila mengeja perkataan cat di dalam bahasa Malaysia, Tuan Pengerusi, "cat". Bagi orang-orang dewasa kita dapat membezakan di antara yang ini cat dan ini "cat". Tetapi bagi anak-anak di darjah I yang baru berumur enam tahun susah sedikit, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi, saya mencadangkan walaupun ada hue and cry mengenai the revival ataupun kebangkitan kembali perlu-

nya pelajaran bahasa Inggeris ini biarlah jangan keterlaluan sangat berkehendakkan sesuatu itu walhal kita tidak berkemampuan.

Saya ingin mencadangkan supaya pelajaran bahasa yang kedua ini hanya mesti dimulakan pada peringkat Darjah III bagi kanak-kanak biasa. Ertinya mata pelajaran bahasa Inggeris hanya boleh mula pada peringkat Darjah III. Manakala di peringkat Darjah I dan Darjah II, sesuai dua tahun ini untuk menentukan mereka ini pandai menulis, membaca dan mengira.

Tuan Pengerusi, saya menyatakan ini berpandu kepada pengalaman-pengalaman yang sudah-sudah, pada tahun-tahun 40an dan 50an dahulu, orang-orang Melayu daripada Sekolah Melayu pada masa itu dan akhirnya dinamakan Sekolah Kebangsaan setelah empat tahun atau tiga tahun belajar di Sekolah Melayu diberi drilling hanya setahun sahaja mereka ini dapat mempelajari bahasa Inggeris dengan betul dan tidak kurang juga daripada golongan-golongan mereka dalam masa tujuh tahun selepas daripada itu atau yang ada promotion lima tahun sahaja selepas daripada itu, berjaya mendapat distinction dalam bahasa Inggeris. Ini bererti, Tuan Pengerusi, kita adakan pelajaran ini berperingkat-peringkat yang dahulu didahulukan, yang kemudian dikemudiankan. Bagitu juga, saya ingin mencadangkan secara approach; sekali lagi saya suka sebutkan di sini pengajaran di peringkat darjah I dan II ini hendaklah diubahsuai kembali, sesuai dengan matlamat yang saya katakan untuk menentukan anak-anak kita dapat menerima asas-asas pelajaran dalam bentuk sekurang-kurangnya membaca dan menulis.

Dalam hakikat ini, Tuan Pengerusi, mungkin ada kaitannya dengan perkara 7—Latihan Guru. Saya mengharapkan dengan adanya kesedaran-kesedaran yang tertentu melalui Laporan Jawatankuasa Kabinet tersebut maka mungkin Latihan Guru mulai pada tahun hadapan boleh memulakan dengan approach yang saya sebutkan ini. Di samping itu dalam masalah Latihan Guru ini juga patut kita menekankan soal disiplin di sekolah. Kerana akhir-akhir ini masalah disiplin adalah begitu ketara di beberapa buah sekolah sehingga menjadi

satu perkara yang unbecoming of students—murid-murid sekolah berkelakuan demikian. Mungkin juga ada setengah orang mengatakan setengah-setengah guru perlu didisiplinkan, boleh jadi ada betulnya, mungkin ada salahnya. Walau bagaimanapun, hakikat ini perlu diperhatikan kiranya kedapatan disiplin perlu dikenakan terhadap guru maka disiplin dikenakan ke atas mereka dan kiranya disiplin perlu ditambahkan kepada guru maka ditambahkan disiplin itu kepada guru.

Tuan Pengerusi, sesuai dengan Latihan Guru mulai tahun ini kalau tidak silap saya telah menjadikan tiga tahun, maka saya mencadangkan bagi tahun yang ketiga mungkin telah dibuat dan kalau belum dibuat lagi tahun yang ketiga bagi Latihan Guru ini hendaklah dikenakan sebagai tahun specialist—pengkhususan kepada mata-pelajaran-matapelajaran yang tertentu. Kerana pada hari ini selain daripada guru-guru ini hendaklah mempelajari semua kaedah perguruan dan pengajaran serta pembelajaran itu, guru-guru juga patut memberi pengkhususan dan dengan ini setelah tamat latihan mereka itu tiga tahun maka tidak perlu lagi mereka itu masuk ke STTI di Cheras seperti mana yang telah berlaku sehingga hari ini. Dengan ini saya ucapkan terima kasih dan saya menyokong.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Ulu Muda.

5.24 ptg.

Tuan Haji Hashim bin Endut (Ulu Muda):

Tuan Pengerusi, saya bangun menyokong peruntukan tambahan yang diminta oleh Kementerian Pelajaran iaitu Maksud B. 29. Saya ingin bercakap kepada Butiran 2100, Tajuk 1—Pelajaran Rendah dan Menengah.

Sebelum daripada itu, saya ingin merakamkan penghargaan yang tinggi kepada Kementerian Pelajaran mengenai perancangan yang begitu elok sekali kerana mengikut peratus dengan kelulusan penilaian Darjah V seperti mana yang diumumkan kepada orang ramai baharu-baharu ini lebih daripada 4,000 murid-murid di dalam Malaysia ini telah berjaya mendapat 5A. Ini adalah satu kejayaan cemerlang dan saya ingin mengucapkan syabas kepada Kementerian kerana perancangan dan penyelidikan yang dibuat

oleh Kementerian ini begitu berkesan sekali sehingga boleh membuahkan begitu banyak sekali murid-murid dengan kelulusan penilaian Darjah V 4,000 lebih angkanya.

Bercakap berkenaan dengan Pelajaran Rendah dan Menengah, Tuan Pengerusi, ingin saya menyentuh sedikit sebanyak tentang mengapa dan sebab apa di kawasan saya sungguhpun di tempat-tempat lain pencapaian peratus kelulusan Darjah V begitu tinggi tetapi di kawasan saya, satu kawasan pendalaman iaitu Sik dan Pendang masih terdapat banyak lagi, apabila pemeriksaan penilaian diumumkan maka didapati beberapa buah sekolah gagal mencapai 1% pun, kebanyakan peratus kelulusannya 'O'. Oleh yang demikian, saya mintalah kalau boleh pihak Kementerian pelajaran supaya memberi perhatian yang serius kepada mereka ini kerana mereka ini adalah datangnya daripada orang-orang miskin. Kalaulah anak-anak mereka yang menjadi harapan masa depan mereka itu gagal di peringkat Darjah V entah apa akan jadi kepada mereka itu semua dikemudian hari kelak.

Tuan Pengerusi, selain daripada itu bukanlah tidak ada murid-murid dalam kawasan saya yang bersekolah rendah, ada juga mencapai kejayaan selain daripada beberapa buah sekolah yang saya maksudkan tadi dapat dipilih pergi ke sekolah-sekolah menengah yang mana didapati tidak berapa cukup sekolah menengah di kawasan pendalaman dan terpaksa dihantar mereka ini pergi ke bandar-bandar besar seperti Alor Setar, Sungai Petani ataupun lain-lain sekolah berasrama penuh. Tetapi apa yang saya ingin hendak bercakap di sini berkenaan dengan murid-murid yang dipilih pergi ke Alor Setar ataupun Sungai Petani, maka oleh kerana tidak ada cukupnya asrama-asrama di sekolah di bandar-bandar besar ini maka menjadi kesulitan kepada ibubapa untuk menempatkan anak-anak mereka itu di bandar-bandar besar, mereka ini terpaksa mencari rumah-rumah sewa. Maka kalaulah mereka ini mencari rumah sewa, mereka terpaksa memasak nasi sendiri, membasuh dan sebagainya. Itu adalah menjadi satu beban kepada kanak-kanak itu. Maka di sini eloklah sangat kalau boleh pihak Kementerian membuatkan asrama khas bagi mereka yang datang daripada luar bandar.

Pada hari ini di Alor Setar, Sungai Petani dan mungkin juga di seluruh bandar di Malaysia ini tidak mencukupi asrama, maka buatlah sebuah asrama yang meliputi seluruh sekolah-sekolah yang ada dalam bandar itu, janganlah buat asrama macam Asrama Sultan Abdul Hamid School khas kepada murid-murid itu sahaja tetapi boleh juga Kerajaan membuat asrama yang boleh menempatkan beratus orang murid dan murid-murid ini boleh pergi ke sekolah-sekolah lain kerana kos pentadbiran asrama ini adalah kurang kalau kita buat begitu. Beberapa buah sekolah mengadakan sebuah asrama di dalam bandar memberi kemudahan kepada murid-murid daripada luar bandar datang ke bandar. Ini mungkin dapat dikaji oleh pihak Kementerian sama ada baik atau buruk.

Bercakap mengenai masalah asrama, Tuan Pengerusi, inginlah saya menarik perhatian Kementerian bahawa kadar makanan penghuni asrama sebanyak \$2.10 sehari untuk seorang murid itu pada hari ini nampaknya perlu dikaji semula kerana maklumlah inflasi begitu tinggi sekarang, telah meningkat naik. Dengan \$2.10 yang diberi peruntukan kepada seorang murid itu sudah tentu tidak mencukupi. Kalaupun peruntukan itu tidak mencukupi maka bagi kontraktor-kontraktor yang membekalkan makanan kepada murid-murid di asrama itu sudah tentulah makanannya tidak sempurna dan kalau diberikan juga maka harus kontraktor yang mendapat kontrak membekalkan makanan itu harus cabut lari. Ada pernah berlaku kontraktor tidak sanggup membekalkan makanan di asrama, pernah lari daripada tugasnya maka jikalau kontraktor itu ataupun pemborong itu lari tidak lagi membekalkan, timbullah masalah bagi Pengetua Sekolah berikhtiar supaya kanak-kanak itu tidak lapar mendapatkan makanan yang sempurna, malah masyarakatpun merasa marah.

Kalaupun perkara yang semacam itu berlaku, sudah tentulah masyarakat akan naik marah dan meradang maka perlulah sangat diberi pertimbangan semula di atas kadar bayaran kepada seorang murid yang tinggal di asrama. Mungkin juga selain daripada asrama kadar-kadar yang diberi oleh Kementerian berkenaan dengan kadar bantuan seperti Sains \$15 setahun kepada seorang murid, itu juga perlu dikaji, library, indus-

trial art dan sebagainya, apa juga peruntukan-peruntukan yang diberi oleh Kementerian itu kepada tiap-tiap sekolah berasas kepada seorang murid itu perlu dikaji semula oleh kerana inflasi telah melambung naik begitu tinggi di dalam negara kita maka benda itu juga perlu diberi pertimbangan, kalau tidak masalah pentadbiran sekolah itu akan kucar-kacir.

Tuan Pengerusi, saya ingin menarik perhatian berkenaan dengan tajuk 3, Pentadbiran Am. Pada keseluruhannya Pentadbiran Am di Jabatan Pelajaran, saya berasa puas hati tetapi ada benda yang sedikit sebanyak yang perlu diberi teguran oleh pihak-pihak yang berkenaan apatah lagi ditegur oleh saya di dalam Dewan yang mulia ini.

Pernah berlaku apabila Mesyuarat Tindakan Daerah ataupun perjumpaan-perjumpaan yang dianjurkan oleh Pegawai Daerah terdapat pengelola-pengelola tidak dapat pergi hadir sama. Apabila ditanya mengapa tidak hadir, Pengelola itu jawab, saya tidak boleh jalanlah Tuan kerana peruntukan mileage yang diberi kepada saya itu setakat 200 batu sahaja. Kalaupun kawasan begitu luas, begitu banyak sekolah yang Tuan Pengelola itu hendak kena melawat dengan had maksima 200 batu perjalanan itu adalah tidak munasabah kerana kehadiran Pengelola-pengelola di sekolah-sekolah adalah sangat penting dan mustahak kerana dalam lawatan itu kita ketahui bahawa Pengelola akan mengkaji, menyiasat, akan membetulkan apa benda-benda yang tidak dapat dibuat oleh guru itu supaya dibetulkan, tetapi oleh kerana hamba Allah itu hendak berjalan dengan duitnya sendiri yang dihadkan 200 batu sahaja perjalanan ini adalah tak munasabah dan kalau boleh berikanlah peruntukan yang lebih banyak sedikit. Ini juga mungkin kerana perjalanan Pengelola itu dihadkan maka sebab itulah kawasan-kawasan pendalaman, yang jauh tidak dapat diawasi oleh Pengelola-pengelola maka sebab itulah guru-guru mungkin juga ponteng dari segi menjalankan tugasnya. Maka sebab itulah peratus kelulusan yang saya maksudkan tadi tidak tercapai begitu baik.

Tuan Pengerusi, selain daripada menambatkan peruntukan perjalanan kepada Pengelola-pengelola perlu juga kita beri, lihat kalau ada kekosongan jawatan-jawatan di dalam Jabatan Pelajaran itu perlulah diisi

dengan segera kerana janganlah biar kosong lama, mungkin kalau kosong lama kerja-kerja tidak dapat dibuat.

Tuan Pengerusi, saya ingin merujuk kepada Butiran 1100, Perkara (4) Kebajikan Penuntut-penuntut. Bercakap berkenaan dengan kebajikan penuntut-penuntut ini saya ingin merakamkan penghargaan tinggi kepada Kementerian kerana memberi segala kemudahan kepada penuntut-penuntut, khususnya penuntut-penuntut di luar bandar memberi susu, memberi roti, memberi makanan dan sebagainya, ini adalah sangat baik. Di samping itu melalui kebajikan penuntut-penuntut ini juga saya ingin juga menyarankan bahawa bimbingan kerjaya bagi tiap-tiap sekolah menengah perlu sangat diberi perhatian kerana melalui bimbingan kerjaya ini dapatlah murid-murid itu memilih satu-satu career di masa depannya. Kalau tidak ada bimbingan kerjaya yang betul-betul maka apabila murid-murid keluar sekolah mereka tak tahu di mana mereka akan pergi, hanya mengadu nasib minta satu jawatan ke satu jawatan, wal hasilnya kalau kita kuatkan bimbingan kerjaya di tiap-tiap sekolah itu yang mana saya tahu ada guru-gurunya, dengan izin, make sure that the teachers are working, maka sudah tentu kita percaya budak-budak ini apabila tamat sekolah mereka dapat mencari kerja dengan betul dan tepat, kena pada tempatnya.

Selain daripada itu kebajikan penuntut-penuntut juga, Tuan Pengerusi, ingin saya menarik perhatian Kementerian ini berkenaan dengan sekolah-sekolah khas. Di Alor Setar kita ada sekolah khas yang mana penuntut-penuntut jenis ini perlu diberi bimbingan sama, iaitu mereka tak dengar, bisu, pekak dan sebagainya. Segala welfare, baik welfare penuntut ataupun cikgu yang mengajar di situ perlulah diberi istimewa sedikit kerana maklumlah guru-guru yang mengajar di situ bukanlah guru biasa, mereka dilatih khas dan ada juga apabila guru dilatih khas untuk sekolah khas ini apabila mereka balik ditempatkan pula di sekolah biasa maka ini adalah satu perkara yang ganjil. Dan pelajaran-pelajaran yang diberi kepada penuntut-penuntut khas ini perlulah disemak semula, janganlah kita tekankan sangat dari segi akademiknya, biarlah kita beri perhatian dari segi vokasional lebih daripada yang lain kerana mereka ini ada kepandaian (skill) dari segi muzik, dari segi kerja tangan, dari segi jahit menjahit dan sebagainya.

nya. Maka segala murid-murid dan juga guru-guru yang berada dalam sekolah ini perlulah diberi perhatian yang sewajarnya oleh pihak Kementerian.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Tuan Pengerusi, lagi satu berkenaan dengan Butiran yang sama, Perkara (7) Latihan Guru-guru. Latihan guru-guru ini kita tengok di negeri Kedah masih ada lagi guru-guru sementara mengajar, daripada satu tahun ke satu tahun masih ada guru-guru sementara. Ini menunjukkan bahawa kita tidak cukup guru. Sebab itulah terpaksa mengambil guru sementara ataupun disebabkan menggantikan guru yang bercuti sementara digantikan oleh mereka ini. Bagi golongan guru-guru sementara yang mengajar jenis ini, ada yang mengajar setahun, dua tahun dan sebagainya kalau ada peluang memasuki pusat-pusat latihan perlu sangat mereka ini diberi keutamaan supaya pilih mereka ini lebih dahulu kerana mereka telah pun ada pengalaman mengajar di bawah kelolaan Guru Besar sungguhpun mereka tidak ada latihan yang sewajarnya lagi. Apabila kita beri latihan yang cukup kepada guru-guru sementara ini maka sudah tentu guru-guru ini akan menjadi guru yang dedikasi dan bertanggungjawab.

Tuan Pengerusi, berbalik saya kepada Perkara (3) sekali lagi berkenaan dengan Guru-guru C-1 yang saya bangkitkan berkali-kali di dalam Dewan yang mulia ini. Entahlah mengapa jawab Timbalan Menteri berkali-kali, katanya peluang naik pangkat guru ini ada tetapi apabila saya semak di negeri Kedah, negeri Kedah tidak ada peluang ini. Mengapa dan sebab apa mintalah pihak Kementerian menyiasat mengapa negeri Kedah tidak diberi peluang langsung kepada guru-guru C-1 ini.

Tuan Pengerusi, guru-guru di dalam kategori C-1 ini adalah satu golongan guru-guru yang malang anggapan mereka. Mereka berjumpa dengan saya minta tolong saya bercakap dengan Menteri berkenaan supaya mereka juga diberi pertimbangan ataupun perhatian oleh pihak Kementerian. Peluang hendak naik pangkat tidak ada sungguhpun Menteri jawab kata ada, di negeri lain mungkin ada, tetapi di Kedah tidak ada. Bagi mereka ini mereka ada kelulusan Sijil Tinggi Pelajaran (HSC). Mereka ini bukanlah berpuas hati

duduk di mana mereka berada, mereka ingin hendak melanjutkan pelajaran kerana kelulusan masuk ke universiti ada tetapi malangnya akhir-akhir ini Kementerian menganjurkan pelajaran off campus. Mereka ini boleh pergi ke off campus tetapi malang juga, apabila off campus ini dibuat, golongan ini tidak diterima juga. Jadi kalau boleh, kalau tidak naik pangkat kepada mereka berilah sebagai ganti (alternative) peluang kepada mereka ini melanjutkan pelajaran melalui off campus yang dijalankan oleh Universiti Sains Malaysia di Pulau Pinang. Dengan demikian maka mereka ini tidak lagi akan duduk di takok C-1 sepertimana yang mereka tak puas hati pada hari ini.

Tuan Pengerusi, dengan kata-kata itu saya inginlah lagi sekali merakamkan penghargaan yang tinggi kepada Kementerian ini kerana Kementerian ini sepertimana kita semua tahu dapat peruntukan tahun 1981 adalah yang nombor dua tingginya selepas Kementerian Pertahanan. Dengan peruntukan yang begitu banyak, dengan seorang Menteri dan dua orang Timbalan Menteri yang muda-muda kita percaya Kementerian ini akan memberi kesan yang lebih banyak kepada rakyat jelata untuk kepentingan negara aman makmur dan Bahagia.

Tuan Pengerusi: Saya jemput Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

5.38 ptg.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato' Najib bin Tun Haji Abdul Razak): Tuan Pengerusi, terlebih dahulu saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan di peringkat Jawatankuasa Peruntukan Tambahan Belanja Mengurus yang dikehendaki oleh Kementerian Pelajaran.

Tuan Pengerusi, biasanya sesiapa dalam Kementerian Pelajaran ini terpaksa menghadapi dua hakikat. Hakikat yang pertama ialah bidang pelajaran menarik minat ramai pihak dan dalam perbahasan pada kali ini tidak berbeza dengan tiap-tiap kali kita mengadakan perbahasan. Hakikat kedua dalam bidang pelajaran ini bolehlah dikatakan setiap pandangan dan setiap pendapat kita ada yang bersetuju dan ada yang tidak bersetuju; ada pro dan ada kontranya. Umpamanya Ahli

Yang Berhormat dari Tanah Merah mengatakan bahawa mengikut pendapatnya dan pendapat setengah-setengah pihak dari para pendidik bahawa tidak perlu kita mengajar dua bahasa kepada kanak-kanak di Darjah I ataupun Darjah II, tetapi sebaliknya ramai yang berpendapat bahawa kita patut mengajar dua bahasa kepada anak-anak kita walaupun di Darjah II, atau Darjah I. Ini bukan pendapat saya sendiri, Tuan Pengerusi, tetapi pendapat sebahagian besar daripada para pendidik di dalam dan di luar negara kita bahawa taraf ataupun tahap mental kanak-kanak kita boleh menerima perjalanan dalam dua bahasa walaupun semasa mereka di Darjah I. Barangkali apa yang perlu disesuaikan ialah dari segi kurikulum di sekolah rendah dan perkara ini telahpun saya jawab pada hari kelmarin dalam masa soal jawab yang mana Kementerian Pelajaran bercadang untuk mengubahsuaikan kurikulum di sekolah rendah supaya kurikulum yang ada pada masa ini yang dirasakan muatannya terlampau padat dapat dikurangkan dan sukacita saya menyatakan bahawa pelaksanaan kurikulum baru ini akan mula tidak berapa lama lagi.

Tuan Pengerusi, Ahli Yang Berhormat dari Kangar telah menyatakan berhubung dengan kelulusan daripada sekolah-sekolah vokasional. Sukalah saya menyatakan bahawa tindakan telahpun diambil oleh Kementerian Pelajaran untuk memberi taraf yang sama kepada kelulusan yang dinamakan SPVM supaya sama dengan sijil-sijil seperti SPM dan SC (School Certificate).

Apa yang saya dapat tahu, pada masa ini bolehlah dikatakan pelajar-pelajar kita yang keluar daripada sekolah-sekolah vokasional tidak menghadapi banyak kesulitan untuk mendapatkan pekerjaan dan bolehlah dikatakan andainya kalau kita tambah bilangan sekolah-sekolah vokasional dan ini memang adalah cadangan kita di bawah Rancangan Malaysia Keempat bahawa mereka yang lulus daripada sekolah-sekolah vokasional akan terus mendapat peluang pekerjaan di dalam sektor swasta.

Berhubung dengan soal kebajikan penuntut-penuntut ataupun pelajar-pelajar kita seperti yang disentuh oleh Ahli Yang Berhormat dari Kangar, saya sukalah menyatakan bahawa Kementerian Pelajaran ada memberi bantuan-bantuan tertentu kepada kanak-kanak dan murid-murid kita terutama sekali mereka yang tinggal di kawasan luar

bandar dan kawasan-kawasan yang terpencil. Walau bagaimanapun, perlulah disedari bahawa Kementerian Pelajaran telah memberi banyak pertolongan dan bantuan supaya kanak-kanak kita yang kurang bernas' baik tidak ketinggalan dalam bidang pelajaran.

Umpamanya, Skim Pinjaman Buku Teks Percuma telah dilaksanakan sejak beberapa tahun ini dan kemajuan yang kita dapat lihat semenjak skim ini telah dilancarkan amatlah menggalakkan. Bolehlah dikatakan pukol rata seorang murid menerima bantuan percuma bernilai \$80 tiap-tiap tahun daripada Kementerian Pelajaran dan saya rasa bantuan ini adalah merupakan satu tindakan yang sangat berkesan ke arah meringankan lagi beban yang dipikul oleh ibubapa mereka.

Selain daripada itu, Kementerian Pelajaran juga telah melancarkan Skim Makanan Tambahan dan skim ini telah juga menolong ibubapa serta menambahkan lagi zat-zat yang diperlukan oleh kanak-kanak kita.

Selain daripada itu, Tuan Pengerusi, kalau sekiranya ada tempat-tempat yang mana anak-anak kita menghadapi kesulitan yang berat untuk melanjutkan pelajaran mereka, maka Kementerian Pelajaran boleh mendirikan asrama-asrama ataupun memberi tempat dalam asrama-asrama yang sedia ada dengan biasiswa-biasiswa yang berpatutan.

Tuan Pengerusi, berhubung dengan pengajaran mata pelajaran bahasa Arab, sukalah saya menyatakan bahawa mulai tahun depan mata pelajaran dalam bahasa Arab ini akan diajar sebagai satu mata pelajaran pilihan (optional subject) di sekolah-sekolah berasrama penuh dan di sekolah-sekolah agama memanglah sudah menjadi satu mata pelajaran yang diwajibkan. Saya mengambil perhatian pandangan Ahli Yang Berhormat itu supaya pembelajaran bahasa Arab ini mencapai matlamat yang dikehendaki.

Tuan Pengerusi, ramai yang telah menyentuh berhubung dengan latihan guru-guru. Sukalah saya menyatakan bahawa pada dasarnya Kementerian Pelajaran telah bersetuju supaya pengambilan guru-guru pelatih ini dibuat oleh Bahagian Latihan Perguruan dan bukan lagi oleh Suruhanjaya Perkhidmatan Pelajaran, cuma yang belum kita tentukan ialah tarikh bilakah Bahagian Latihan Perguruan ini akan mengambilalih

pengambilan guru-guru pelatih yang pada masa ini sedang dibuat oleh Suruhanjaya Perkhidmatan Pelajaran.

Tuan Pengerusi, memanglah menjadi hasrat Kementerian Pelajaran untuk menambahkan lagi pengetahuan dan pengkhususan kepada guru-guru kita. Oleh sebab itulah maka mulai pada tahun depan guru-guru pelatih akan dikehendaki mengikuti latihan setahun lebih daripada masa-masa yang lalu iaitu tiga tahun, bukan lagi dua tahun. Tujuan kita menambahkan lagi setahun ini ialah supaya guru-guru yang akan mengajar kelak akan mendapat latihan yang secukupnya supaya mereka dapat menyampaikan ataupun dapat mengajar anak-anak kita dengan taraf ataupun mutu pengajaran yang lebih tinggi daripada masa-masa yang lalu. Pada tahun yang terakhir kita akan menitikberatkan pengetahuan sivik, nilai-nilai etika, soal teknik mengajar anak-anak dan juga daripada segi dasar-dasar Kerajaan dan dasar-dasar Kementerian.

Tuan Pengerusi, Ahli Yang Berhormat dari Kulim Bandar Bahru telah menyentuh berkenaan dengan prestasi Kementerian Pelajaran untuk melaksanakan projek-projek pembangunan yang telah diserahkan kepadanya.

Saya memanglah suka dan suka hendak menyetujui pandangan Ahli Yang Berhormat dari Kulim Bandar Bahru yang mengatakan bahawa Kementerian Pelajaran patut mengambilalih kerja-kerja yang sedang diselenggarakan oleh Jabatan Kerjaraya. Tetapi, Tuan Pengerusi, pada dasarnya Kerajaan tidaklah begitu suka kalau tiap-tiap Kementerian ada Bahagian Kejuruteraan masing-masing. Umpamanya Kementerian Pelajaran ada badan JKRnya, Jabatan Telekom ada badan JKRnya, Kementerian Kesihatan ada badan JKRnya, kerana ini akan wujud satu keadaan yang mana kita menubuhkan sebuah Kerajaan dalam Kerajaan. Jadi kita tidak suka keadaan bertindih-tindih ini timbul di dalam negara kita lebih-lebih lagi di dalam sebuah negara yang sedang membangun seperti negara Malaysia ini sudah tentu kita menghadapi beberapa masalah yang bukan senang hendak diatasi seperti kekurangan tenaga mahir dan golongan professional di dalam negara kita.

Tuan Pengerusi, oleh itu maka kita telah mengambil beberapa tindakan selain daripada mewujudkan satu badan kejuruteraan dalam Kementerian Pelajaran dan tindakan-tindakan adalah seperti berikut iaitu:

Pertamanya, mengkaji kemungkinan melaksanakan projek-projek pembinaan secara fabricated ataupun sekolah-sekolah pre-fab dan seperti mana yang saya telah menyatakan cara ini telah mendatangkan satu kesan yang baik dalam negara-negara lain yang mana cara ini diamalkan.

Kedua, mengadakan satu sistem pengawasan atau monitoring yang lebih sistematik dan comprehensive supaya kita dapat melihat tanda-tanda lebih awal lagi tentang kesulitan-kesulitan atau kebuntuan dalam melaksanakan mana-mana projek.

Ketiga, kita dibenar menggunakan kemahiran yang sedia ada dalam swasta seperti juru akitek dan juga consultants di dalam sektor swasta dan tidak lagi projek-projek tertentu akan dikelolakan oleh Jabatan Kerjaraya (JKR). Di sini sukalah saya mengatakan bahawa dalam tempoh Rancangan Malaysia Keempat beberapa buah projek yang penting dan besar akan diserahkan di bawah skim package deal ini kepada sektor swasta untuk dilaksanakan dan kita berasa bahawa cara ini akan mempercepatkan lagi prestasi dan kemajuan kita melaksanakan projek-projek tersebut.

Keempat, ialah dengan kita membereskan segala kerja pentadbiran seperti menyediakan project brief lebih awal lagi. Satu arahan telahpun dikeluarkan kepada Bahagian Pembangunan dalam Kementerian Pelajaran supaya semua project brief untuk projek di bawah Rancangan Malaysia Keempat akan diserahkan pada awal tahun hadapan kepada pihak JKR dan kita harap kalau project brief ini diserahkan lebih awal lagi maka tindakan-tindakan segera boleh diambil oleh pihak JKR.

Tuan Pengerusi, berhubung dengan perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Tanah Merah iaitu berhubung dengan keputusan ataupun perakuan-perakuan yang telah dibuat oleh Jawatankuasa Kabinet iaitu sama ada kita hendak menitikberatkan peperiksaan ataupun penguasaan kemahiran 3M iaitu membaca, mengira, menulis, saya rasa tak payah saya ulas

panjang lebar perkara ini. Sebenarnya sangat jelas dalam Laporan Kabinet bahawa kita akan memberi penekanan kepada penguasaan 3M dan bukan sahaja setakat ini, tetapi struktur peperiksaan kita juga akan diubahsuai supaya peperiksaan-peperiksaan kita masa akan datang akan menitikberatkan bukan sahaja penguasaan fact ataupun pengetahuan seperti yang sedia ada pada masa itu tetapi akan menguji sejauh manakah pelajar-pelajar kita dapat menguasai kemahiran yang basic dan inilah yang akan dinamakan sebagai criterion reference test yang akan menggantikan peperiksaan yang ada pada masa ini.

Tuan Pengerusi, berhubung dengan perkara yang telah disentuh oleh Ahli Yang Berhormat dari Pasir Puteh berkenaan dengan peluang naik pangkat, yang juga telah disentuh oleh Ahli Yang Berhormat dari Ulu Muda, sukacitalah saya menyatakan bahawa Kementerian Pelajaran memang memberi pertimbangan yang serius kepada permohonan dan permintaan golongan professional, golongan guru dalam Kementerian Pelajaran untuk mendapat peluang kenaikan pangkat. Yang sebenarnya ini ialah satu masalah sebuah Kementerian yang bercantum ataupun integrated yang mana kita ada golongan Pegawai Tadbiran dan Diplomatik (PTD) dan kita ada golongan professional. Apa yang perlu ditentukan ialah bukan mana satu golongan yang dapat peluang menyandang sesuatu jawatan itu tetapi kesesuaian satu-satu jawatan itu sama ada disandang oleh golongan professional ataupun golongan PTD.

Tuan Pengerusi, berhubung dengan rekod yang lengkap, saya sukalah menyatakan bahawa kita memang ada rekod yang lengkap berhubung dengan guru-guru dan juga di mana mereka berkhidmat. Saya juga merasa bahawa cara kita menyimpan rekod itu perlu juga diperbaiki pada masa-masa yang akan datang, lebih-lebih lagi memandangkan bahawa kita ada lebih kurang 120,000 guru di seluruh negara. Saya nampak tidak ada jalan lain lagi iaitu kita komputeraiskan rekod-rekod kita supaya kita dapat satu rekod yang up-to-date yang boleh memberi rekod kepada kita segala butiran yang diperlukan. Walau bagaimanapun, Kementerian akan mengkaji perkara ini.

Tuan Pengerusi, berhubung dengan sekolah rendah dan sekolah menengah yang tidak cukup, ini memanglah tujuan Kementerian Pelajaran untuk menambahkan lagi bilangan sekolah rendah dan sekolah menengah. Perlu dinyatakan bahawa kalau kita hendak membesarkan sesebuah sekolah itu ada limitnya walaupun sekolah itu terbaik, sekolah premier tetapi ada limit, ada hadnya kita boleh membesar sekolah itu.

Tuan Pengerusi, berhubung dengan kadar biasiswa yang disentuh oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dari Pasir Puteh dan dari Ulu Muda, suka saya menyatakan bahawa perkara ini dalam peringkat terakhir pertimbangan pihak Kerajaan. Jadi kadar biasiswa ini akan diputuskan oleh sebuah Jawatankuasa Kabinet mengenai hal ehwal pelajaran dan saya percaya satu keputusan berhubung dengan kadar biasiswa untuk pelajar-pelajar di dalam dan di luar negara kita akan dapat diumumkan oleh Kerajaan tidak lama lagi.

Tuan Pengerusi, berhubung dengan masalah murid-murid kita di luar bandar yang mana ramai tidak begitu maju dalam bidang pelajaran, sebenarnya kita memang akui bahawa kalau kita membuat perbandingan daripada murid-murid di luar bandar dan dalam bandar daripada sekolah-sekolah besar dan sekolah kecil kita boleh lihat bahawa ada perbezaan yang besar di antara murid-murid di luar bandar dan murid-murid di dalam bandar. Itulah sebabnya, Tuan Pengerusi, kita selalu menegaskan bahawa salah satu matlamat Dasar Pelajaran Kebangsaan ialah untuk menegakkan keadilan dalam bidang pelajaran tetapi keadilan itu tidak boleh dicapai dengan sekelip mata kerana masalah pelajaran dan pembelajaran anak-anak kita di kawasan luar bandar adalah masalah warisan; kedua, masalah sosial; dan ketiga masalah ekonomi. Ini akan memakan masa dan saya suka menyatakan bahawa semajak kita melaksanakan Dasar Pelajaran Kebangsaan satu kejayaan yang boleh dibanggakan dapat kita lihat di dalam negara kita khususnya dalam bidang kema'uan pelajaran kanak-kanak kita di luar bandar. Namun demikian, kita tidak akan putus-putus dengan usaha kita untuk menentukan bahawa segala kepincangan dan segala perbezaan dapat diperbetulkan. Oleh sebab itulah pada masa-masa yang akan datang kita akan membina

lebih banyak lagi sekolah-sekolah berasrama penuh, sekolah-sekolah menengah sains, sekolah maktab rendah sains dan juga kita akan tentukan bahawa bantuan-bantuan kewangan, guru-guru yang terlatih, bahan-bahan pembelajaran dan pengajaran kepada sekolah-sekolah kecil, sekolah-sekolah di luar bandar akan dapat ditingkatkan.

Tuan Pengerusi, saya rasa setakat inilah sahaja yang dapat saya ulaskan dan perkara-perkara yang lain yang tidak dapat saya sentuh dalam jawapan saya, saya telahpun catitkan di sini dan tindakan sewajarnya akan diambil.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah bahawa wang sejumlah \$199,243,765 untuk Maksud B. 29 di bawah Kementerian Pelajaran jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujukan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$199,243,765 untuk Maksud B. 29 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Maksud B. 31, B. 32, B. 34 dan B. 35 (Jadual)—

Maksud P. 31 (Anggaran Pembangunan) (Tamb.) (Bil. 2), 1980

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang Maksud Bekalan B. 31, B. 32, B. 34 dan B. 35 dan Maksud P. 31 di bawah (Anggaran Pembangunan (Tambahan) (Bil. 2), 1980)—Kementerian Kewangan dibuka untuk dibahaskan. Ahli Yang Berhormat dari Jerai.

6.00 ptg.

Tuan Ismail bin Arshad (Jerai): Tuan Pengerusi, saya bangun turut menyokong di atas peruntukan tambahan yang diminta oleh Kementerian Kewangan di bawah Maksud B. 31 Perbendaharaan.

Di sini saya ingin menyentuh di dalam Butiran 1100, tajuk (3) Program Perkhidmatan dan Kawalan Kewangan dan tajuk (4)—Program Perkhidmatan Perakaunan.

Tuan Pengerusi, Perbendaharaan adalah tempat tumpuan di dalam sesebuah negara bagi mengendalikan, mengurus dan mentadbir

perbelanjaan dan kewangan negara. Perbelanjaan pengurusan dan pentadbiran kewangan di negara kita ini boleh dikatakan di dalam keadaan yang baik dan pengurusannya adalah boleh dikatakan terjamin dan sangat menggalakkan. Walau bagaimanapun, sungguhpun Perbendaharaan ini mengendalikan masalah kewangan merupakan memegang satu amanah yang diberikan oleh rakyat terhadap kewangan awam, perlulah satu pengawasan dan pengurusan yang begitu baik diuruskan oleh pihak Perbendaharaan di dalam masalah kewangan ini.

Saya tidak menafikan bahawa selama ini harapan rakyat terhadap Perbendaharaan di dalam pengurusan kewangan dapat berjalan dengan baik dan sempurna. Tetapi kita merasai kebimbangan di atas wujudnya Jabatan-jabatan dan agensi-agensi Kerajaan yang sehingga ini masih lagi belum dapat menguruskan kewangannya dengan sempurna dan dapat menunjukkan kira-kira ataupun perakaunannya kepada Juru Odit Negara dalam masa yang dikehendaki ataupun mengikut jadual yang sebenar.

Apa yang mendukacitakan kita, kita dapati ada Jabatan-jabatan dan agensi-agensi Kerajaan sehingga bertahun-tahun masih lagi belum dapat menyerahkan perakaunan ataupun kira-kira yang dipertanggungjawabkannya kepada pihak Jabatan Odit Negara untuk dapat diudit.

Di Dewan ini sebuah Jawatankuasa kira-kira Wang Negara (PAC) telah diwujudkan di mana peranan PAC adalah bertujuan bagi dapat menganalisa dan memastikan semua perbelanjaan dan pengurusan kewangan terutama sekali kewangan am di negara ini dapat berjalan dengan baik ataupun diuruskan dengan sempurna.

Apa yang mendukacitakan kita juga ialah sehingga ini PAC juga tidak banyak menyampaikan laporan-laporannya bagi dibentangkan di Dewan ini, khususnya berhubung dengan pengurusan dan perbelanjaan wang negara yang ditadbir atau diberikan amanah kepada agensi-agensi Kerajaan, Jabatan-jabatan Kerajaan di bawah kelolaan Perbendaharaan ini. Perkara ini perlulah diberi perhatian oleh pihak Perbendaharaan kerana Perbendaharaan adalah bertanggungjawab ataupun memegang amanah rakyat, rakyat memberi kepercayaan kepada Kerajaan bagi

mengendalikan segala khazanah negara dan sekarang ini rakyat tertanya-tanya bagaimana dan cara mana perbelanjaan dan pengurusan kewangan negara itu dapat diuruskan dengan sebaik-baiknya, setelah rakyat sendiri mendapati desas-desus yang dibangkitkan terdapatnya agensi-agensi dan Jabatan-jabatan Kerajaan sendiri yang menjalankan pengurusan dan pentadbiran kewangannya tidak beres sehingga beberapa lama.

Di sini saya berharap semoga pihak Perbendaharaan dan Kementerian Kewangan dapat mengambil perhatian yang serius dan dapat memberikan perkhidmatan dan kawalan kewangan dengan lebih sempurna supaya masalah-masalah di dalam kewangan ini tidak lagi akan menjadi satu masalah yang akan menghancurkan keseluruhannya apa yang diberikan oleh rakyat sebagai amanah rakyat terhadap Kerajaan.

Tuan Pengerusi, saya juga ingin menyentuh dalam P. 31 iaitu di bawah Butiran 10, di mana baru-baru ini Yang Berhormat Menteri Kewangan telahpun mengumumkan berbagai-bagai kemudahan khususnya di atas pinjaman sehingga \$50,000 oleh pihak bank-bank tanpa cagaran terutama sekali peluang ini diberikan kepada peniaga-peniaga kecil bumiputra.

Tuan Pengerusi, apa yang saya ingin sebutkan di sini ialah tentang sejauh mana penyelarasan dan arahan-arahan sesuatu pengumuman itu dibuat, kerana apa yang kita dapati banyak pihak-pihak yang begitu tertarik hati dengan pengumuman Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan ini apabila menemui bank ataupun pegawai-pegawai yang bertanggungjawab di dalam pengurusan kewangan ini, mereka ini semua membuka tangan dan menafikan mereka tidak pun mengetahui apakah yang telah diumumkan ataupun apakah perancangan pengumuman Yang Berhormat Menteri Kewangan itu sendiri. Dan ada pula pegawai-pegawai kewangan di dalam bank yang tidak langsung bertanggungjawab mencemuh-cemuhkan apa yang diumumkan oleh Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan itu sebagai perkara omong-omong kosong sahaja sedangkan ianya tidak mempunyai satu praktis yang dapat dipegang.

Sukalah saya menarik perhatian di sini supaya sebarang pengumuman, sebarang perancangan dasar mestilah diselaraskan, diserentakkan penguatkuasaannya supaya ianya tidak menjadi satu kelemahan atau pencemuran balik kepada dasar yang diumumkan, sehingga ada setengahnya mengatakan ini mungkin Menteri Kewangan sendiri akan memberi peruntukan pinjaman tanpa cagaran. Mintalah kepada Menteri itu sendiri kerana kata mereka pinjaman yang kecil-kecil \$2,000-\$3,000 yang berkehendakkan cagaran pun tidak dapat dibereskan inikan pula hendak diberi pinjaman sehingga \$50,000 tanpa cagaran.

Tuan Pengerusi, di dalam hal-hal yang seumpama ini sekiranya tidak dapat dibetulkan dan tidak dapat diambil perhatian sebagai satu perkara yang serius kemungkinan bukan sahaja imej, tetapi pelaksanaan dasar yang diumumkan itu juga tidak akan dapat berjalan dengan sempurna dan sekiranya keadaan ini berlaku sekali lagi akan mencerminkan kepada negara dan rakyat seluruhnya bahawa perancangan yang dibuat selalunya tidak praktik dan selalunya perancangan yang dibuat itu juga tidak dikaji dengan teliti dan dengan ini akan melemahkan pandangan umum terhadap Kerajaan sendiri yang mana dikatakan bahawa Kerajaan sendiri tidak mempunyai satu ketegasan di dalam perlaksanaan. Dengan ini Tuan Pengerusi, saya menyokong di atas peruntukan Kementerian Kewangan ini untuk diluluskan.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Kangar.

6.08 ptg.

Tuan Shaari bin Jusoh (Kangar): Tuan Pengerusi, saya hendak mengambil bahagian sedikit sahaja di dalam Maksud B.35, Butiran (3)—Pungutan Cukai-cukai Butiran (7)—Pemeriksaan dan Pendaftaran Perniagaan, Butiran (8) Perangkaan dan Rekod.

Tuan Pengerusi, telah menjadi lazim kepada Kerajaan ataupun undang-undang negara kita sesiapa yang hendak berniaga hendaklah mendaftarkan perniagaannya, kalau perseorangan dikenakan \$25 dan syarikat \$50. Begitulah caranya, kalau tidak seseorang itu tidak dapat meminjam wang

daripada MARA ataupun lain-lain agensi kerana satu-satu peminjam disyaratkan mesti ada pendaftaran perniagaannya.

Tuan Pengerusi, kita berasa seronok kerana setengah yang mendaftar \$25 sahaja perniagaannya maju dan yang mendaftar \$50 juga maju. Tetapi malangnya kadang-kadang setengahnya berniaga tidak sampai setahun perniagaan terpaksa ditutup. Ini yang mendukacitakan dan perkara ini selalu berlaku. Izinkan saya berkata terus terang, di rumah saya sendiri banyak kawan-kawan yang dihantar untuk membuat perangkaan dan disuruhnya memberi laporan atau kenyataan, kalau tidak diberi dalam masa sekian-sekian diberi amaran, bila tidak jawab diberi amaran lagi, yang mendukacitakan perkara ini berlaku betul-betul.

Pihak pendaftar yang mendaftarkan perniagaan, oleh sebab dia tidak dapat berniaga, tidak sampai 6 bulan dihantar kepada pendaftar perniagaan dengan mengisi Borang C mengatakan pendaftaran saya sudah ditutup kerana saya tidak dapat berniaga. Tetapi yang menjadi hairan kepada saya surat daripada Perangkaan yang meminta cukai atau kenyataan itu selang 15 hari sampai dan selang 15 hari lagi sampai. Walau apapun dijawab, surat itu meminta juga ditulis kenyataan. Pihak peniaga mengatakan saya sudah tutup perniagaan tetapi dia hantar lagi.

Saya berharap kerana saya tidak mahu bercakap benda yang tidak berlaku tetapi saya bercakap benda yang betul-betul berlaku dan saya ingat pada minggu hadapan saya sendiri akan bawa perkara-perkara itu pergi ke tempat yang berkenaan, kalau tidak silap saya di Jalan Young, kerana penduduk-penduduk dan pengundi-pengundi di kawasan saya lebih kurang 20 orang yang pendafatarannya perniagaannya telah ditutup tetapi masih sampai surat itu. Barangkali diberi amaran kalau tidak beri kenyataan dalam 15 hari dia akan didenda sampai \$600 oleh pihak yang mengutip cukai ini.

Jadi saya berharap sangat, kita akan mengutip cukai daripada kastam dan sebagainya, begitu juga cukai-cukai yang lain. Apa yang saya kata ini, Tuan Pengerusi, didapati ramai orang-orang kita yang telah berlaku kadang-kadang pendaftaran perniagaannya telah ditutup tetapi mereka dituduh lagi sedangkan banyak perkara-perkara yang

saya berpendapat sendiri kata pepatah: Orang lena makanan orang jaga, orang yang tidak berapa cerdik makanan orang cerdik. Kadang-kadang ahli yang betul-betul berniaga dia mengadakan 2-3 buku untuk wang keluar masuk. Ada satu buku wang keluar masuk yang tidak bersih—itu yang ditunjukkan dan dikatakan tidak ada untung; buku yang betul itu tidak ditunjukkan, maka cukai tidak diambil daripadanya. Kepada manusia-manusia yang saya kata tadi sudah berhenti berniaga pun diulang berkali-kali diminta lagi supaya diberi taksiran dan kalau tidak diberi dia akan didenda dan sebagainya. Orang ini tidak tahu hendak beri kenyataan kerana perniagaannya telah ditutup tetapi diminta juga. Ini saya boleh tunjukkan kenyataan kepada Timbalan Menteri yang berkenaan, biarlah minggu hadapan saya akan bawa kenyataan-kenyataan yang saya katakan tadi. Saya berharap perkara yang saya katakan ini tidak akan berlaku untuk kebaikan rakyat kita, sudahlah untung pun tidak ada, kena denda pula.

Saya tidak mahu mengambil bahagian yang panjang, dengan ini saya menyokong peruntukan ini dan semoga pandangan yang saya syorkan ini mendapat perhatian daripada Timbalan Menteri yang berkenaan.

Tuan Pengerusi: Sila Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

6.14 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Shahrir bin Abdul Samad): Tuan Pengerusi, terlebih dahulu saya juga mengucapkan banyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian membahaskan peruntukan bagi Kementerian Kewangan. Saya mengalu-alukan pandangan berat yang telah diberikan oleh Ahli Yang Berhormat dari Jerai terhadap perlunya diadakan sistem pengurusan dan pentadbiran kewangan yang baik supaya wang awam yang telah diamanahkan kepada Kerajaan dapat ditadbirkan untuk faedah dan kepentingan rakyat pada keseluruhannya.

Saya juga mengalu-alukan pandangan Ahli Yang Berhormat itu kerana beliau berasa bimbang di atas wujudnya keadaan di mana agensi-agensi Kerajaan yang belum lagi menjalankan sistem perakaunan yang sempurna dan juga tidak membentangkan laporan-laporan tahunannya mengikut jadual yang telah ditetapkan. Memanglah telah menjadi

hasrat Kerajaan supaya pengurusan dan pentadbiran kewangan bukan sahaja di Kementerian Kewangan tetapi juga di Kementerian-kementerian dan Jabatan-jabatan Kerajaan yang lain dapat ditingkatkan dari semasa ke semasa.

Prestasi ekonomi negara kita yang begitu cemerlang adalah sebenarnya datang daripada keadaan stabil di dalam bidang ekonomi dan politik dan kestabilan di dalam bidang ekonomi ini sebahagian besarnya adalah datang daripada perancangan serta pengurusan yang amat baik dan lengkap. Dalam keadaan itu Kerajaan memanglah menyedari bahawa perlu ditegaskan tentang pentingnya sistem pengurusan dan pentadbiran kewangan dijalankan dengan sempurna bukan sahaja daripada peringkat negara pada keseluruhannya tetapi daripada peringkat sekecil-kecilnya di peringkat Jabatan ataupun Kementerian Kerajaan.

Walau bagaimanapun, saya lebih tertarik dengan dakwaan Ahli Yang Berhormat dari Jerai itu tentang masalah yang disebutkan berhubung dengan pinjaman sehingga \$50,000 tanpa cagaran yang telah diumumkan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan di dalam Ucapan Belanjawan beliau baru-baru ini iaitu Ahli Yang Berhormat dari Jerai telah merujuk kepada satu Skim Pinjaman Khas yang telah diumumkan dalam Ucapan Belanjawan itu tetapi oleh kerana keadaan yang berlaku sekarang Ahli Yang Berhormat itu memikirkan bahawa seolah-olah Kerajaan telah mengisytiharkan sesuatu skim itu tanpa memikirkan pelaksanaannya sehingga Kerajaan akhirnya menjadi sasaran serta cemuh daripada orang ramai dan juga daripada badan-badan yang berkenaan.

Sukalah saya menjelaskan kepada Ahli Yang Berhormat dari Jerai bahawa Skim Pinjaman Khas ini di mana pinjaman-pinjaman bank sehingga \$50,000 tiap-tiap satu tanpa sebarang cagaran adalah sedang dirangka dan akan dikuatkuasakan mulai bulan Januari tahun 1981. Kenyataan ini telah terkandung di dalam Ucapan Belanjawan Menteri Kewangan dan saya berharap bahawa Ahli Yang Berhormat sebagai seorang Wakil Rakyat yang bertanggungjawab bukan sahaja kepada Kerajaan tetapi juga kepada rakyat akan mengambil berat tentang detail-detail yang penting sepertimana yang saya sebutkan itu tarikh pelaksanaan dan kuatkuasanya iaitu mulai bulan Januari tahun 1981. Hanyalah kita sebagai Wakil

Rakyat kiranya dapat memainkan peranan kita yang lebih baik, yang lebih serius dalam soal-soal pengumuman Kerajaan dan mengambil kira detail-detail setiap pengumuman itu, setiap skim dan projek yang diumumkan oleh Kerajaan hanyalah dengan cara itu maka rakyat akan lebih memandang tinggi dan memberi sokongan kepada Kerajaan yang telah diberi mandat oleh mereka untuk mentadbirkan negara ini selama 5 tahun.

Saya berharap dengan penjelasan itu Ahli Yang Berhormat dari Jerai akan dapat menjelaskan keadaan yang sebenar supaya kelam-kabut dan salah faham yang telah timbul akibat daripada fahaman secara meluas, secara umum dapat dijelaskan dengan maklumat yang lebih tepat tentang tarikh penguatkuasaan serta pelaksanaan Skim Pinjaman Khas yang telah diumumkan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan di dalam Ucapan Belanjawan beliau.

Selain daripada itu, Tuan Pengerusi, saya hanya mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Kangar yang telah juga mengambil bahagian di dalam membahaskan peruntukan bagi Kementerian Kewangan di mana beliau telah menarik perhatian tentang kehendak-kehendak perangkaan yang pada pandangan Ahli Yang Berhormat tersebut merupakan satu bebanan yang tidak patut lebih-lebih lagi kepada syarikat-syarikat perniagaan yang telahpun ditutup setengah jalan. Sukalah saya menjelaskan kepada Ahli Yang Berhormat itu bahawa di bawah Maksud B. 35 iaitu bagi Jabatan Hasil Dalam Negeri perangkaan dan rekod yang diperlukan bagi Jabatan Hasil Dalam Negeri adalah sebenarnya untuk tujuan mengutip cukai dan adalah dianggapkan bahawa perangkaan dan rekod itu penting dikemaskinikan dari semasa ke semasa supaya pengutipan cukai itu tidak akan terjejas oleh kerana ketiadaan rekod dan sebagainya. Walau bagaimanapun, sekiranya ada masalah-masalah yang tertentu dan perhatian kepada masalah yang ditimbulkan tepat, saya tidaklah keberatan untuk memberi oleh Ahli Yang Berhormat dari Kangar itu.

Sekianlah sahaja, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah bahawa wang sejumlah \$9,472,595 untuk Maksud B. 31; \$232,000,000 untuk Maksud B. 32; \$12,544,448 untuk Maksud B. 34 dan \$5,130,825 untuk Maksud B. 35

di bawah Kementerian Kewangan jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujukan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Wang sebanyak \$9,472,595 untuk Maksud B. 31; \$232,000,000 untuk Maksud B. 32 \$12,544,448 untuk Maksud B. 34 dan \$5,130,825 untuk Maksud B. 35 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Tuan Pengerusi: Begitu juga soalnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak \$230,000,000 yang disebutkan dalam Maksud P. 31 dalam Anggaran Pembangunan Tambahan Kedua bagi tahun 1980 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Wang sebanyak \$230,000,000 untuk Maksud P. 31 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 2), 1980.

Maksud B. 36 (Jadual)—

Maksud P. 36 (Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 2), 1980—

Tuan Pengerusi: Sekarang Maksud Bekalan B. 36 sejumlah \$953,593 dan Maksud Pembangunan P. 36 sejumlah \$5,337,000 di bawah Kementerian Perusahaan Awam terbuka untuk perbahasan. Ahli Yang Berhormat dari Jerai.

6.23 ptg.

Tuan Ismail bin Arshad (Jerai): Tuan Pengerusi, di dalam Maksud B. 36 ini saya ingin menyentuh Butiran 1100, Aktiviti (1)—Pentadbiran Am.

Tuan Pengerusi, Kementerian Perusahaan Awam ini adalah satu Kementerian yang sentiasa mendapat perhatian di kalangan kaum bumiputra kerana lebih banyak perancangan-perancangan yang khusus kepada pembangunan ekonomi dan juga peluang-peluang kepada ketinggian ekonomi menerusi Kementerian Perusahaan Awam ini. Dengan ini beretilah sebarang pengumuman ataupun sebarang perancangan akan sentiasa menjadi perhatian dan harapan rakyat sama ada perancangan ataupun perhatian ini akan mendapat faedah ataupun sebaliknya. Apa yang

saya ingin menarik perhatian di dalam pentadbiran ini ialah berhubung dengan agensi Lembaga Padi dan Beras Negara di bawah Kementerian ini yang mana pada satu masa dalam bulan Januari dan Februari dahulu telah melancarkan skim subsidi padi yang bermula sebanyak \$2 bagi tiap-tiap satu pikul. Skim subsidi \$2 tiap-tiap satu pikul yang diumumkan mulai Januari lalu ialah untuk dapat petani-petani menyimpannya menerusi saluran Bank Simpanan Nasional, Tabung Haji dan Amanah Saham MARA. Itu pada permulaannya. Tetapi setelah dikaji tentang betapa sukarnya perancangan itu dapat dijalankan akhirnya diumumkan semula kepada mana-mana petani-petani yang dapat subsi sebanyak \$2 setiap sepikul yang dijualkannya itu bolehlah memilih sama ada hendak disimpan dalam Bank Simpanan Nasional, sama ada hendak disimpan di dalam Tabung Haji ataupun sama ada untuk membeli saham MARA ataupun boleh ditukar mendapat tunai menerusi kompleks LPN atau menerusi kilang atau agen-agen yang telah ditetapkan.

Apa yang mendukacitakan saya dan apa yang saya ingin menarik perhatian di Dewan ini terutama sekali kepada pihak Kementerian Perusahaan Awam ialah di atas adanya petani-petani yang menyetujui untuk memasuki simpanan di dalam Tabung Haji dan juga Bank Simpanan Nasional menerusi resip-resip kupon yang telah dikeluarkan yang mana pada permulaannya tidak diumumkan bagaimana cara untuk menyimpan di dalam Tabung Haji atau juga Bank Simpanan Nasional dan akhirnya telah dinyatakan bahawa mana-mana petani yang ingin menyimpan di dalam Bank Simpanan Nasional ianya hendaklah terlebih dahulu membuka akaun kira-kira Bank Simpanan Nasional dan selepas itu membawa buku akaun simpanan itu ke tempat jual padi dan boleh diambil nombor akaunnya untuk direkod dan wangnya akan dimasukkan di dalam akaun penerima tadi.

Begitu juga urusannya dengan Tabung Haji. Saham MARA tidak banyak petani-petani menyertainya kerana berkehendakkan unit saham atau jumlah yang mencukupi untuk membeli sesuatu unit yang mana ini begitu susah sedikit. Tetapi di dalam penyer-taan untuk menyimpan di dalam Tabung Haji dan Bank Simpanan Nasional petani-petani amat mendukacitakan sekali dan saya amat begitu susah hati apabila balik ke

kawasan pilihanraya saya kerana banyak petani-petani yang datang ke rumah saya membawa buku akaun simpanan kira-kira mereka dan membawa akaun kira-kira simpanan Tabung Haji di mana keadaan ini sekarang ini masih lagi belum beres iaitu sejak Januari 1980 sampai sekarang ini dan banyak petani-petani yang membawa buku kira-kiranya bertanya kepada kompleks LPN dan pegawai LPN sendiri, tetapi mereka pun tidak tahu perkara ini, kononnya mereka telah hantar ke Ibu Pejabat di Kuala Lumpur untuk masuk komputer untuk check dan meluluskannya dan mereka suruh pula kepada petani-petani ini bertanya ke Kuala Lumpur. Petani-petani hendak bertanya Kuala Lumpur mereka pun tidak tahu mana tempat, mereka cari Wakil Rakyat sahaja untuk tempat bertanya dan membangkitkan masalah-masalah ini.

Jumlah yang petani-petani bersetuju untuk menyimpan di dalam Bank Simpanan Nasional dan juga di dalam Tabung Haji ialah lebih kurang \$2 juta tetapi sampai sekarang ini tidak dimasukkan di dalam mana-mana akaun petani yang telah diberikan. Apa yang difahamkan bahawa urusan ini masih belum lagi dibereskan, apa lagi bila timbulnya subsidi yang \$8 dikemudian ini semua pegawai-pegawai bekerja untuk itu dan yang dahulunya dibekukan begitu sahaja.

Petani-petani sekarang ini telahpun mengetahui bagaimana kewangannya yang sepatutnya mendapat keuntungan sekiranya mereka menyimpan di dalam Bank Simpanan Nasional hampir 11 bulan sampai sekarang dan kalau disimpan di dalam Bank Simpanan Nasional tentulah mereka sudah mendapat faedah ataupun keuntungan di sana. Tiap-tiap seorang petani ada yang sampai \$400-\$500 kuponnya yang masih belum beres sampai sekarang ini. Inilah yang mendukacitakan saya. Saya ingin menarik perhatian di sini kalaulah urusan yang begitu susah sekali hendak diselesaikan kerana memang perancangan yang dibuat ini tidak begitu diselaraskan dengan agensi-agensi yang berkenaan dan saya percaya agensi-agensi ini tidak dapat membereskannya dengan secepat mungkin. Kalau soal ini tidak dapat diselesaikan, saya mencadangkan supaya diumumkan semula tiap-tiap petani yang mendapat kupon yang bersetuju untuk menyimpan dalam Tabung Haji atau Bank Simpanan Nasional supaya pergi semula ke pusat-pusat LPN dan serah balik kupon-kuponnya dan

tukar dengan tunai, biar petani-petani itu sendiri menyimpan atau memasukkan wang tadi di dalam simpanan kira-kiranya kerana urusan yang ada sekarang ini tidak dapat dibereskan dan saya tidak tahu sampai bila urusan ini akan dapat dibereskan. Kalau sekiranya ini tidak dapat dibereskan ini satu lagi, satu seperti yang saya katakan tadi di bawah Kementerian Kewangan yang akan menjadi masalah dan menjadi tohmah di dalam masyarakat mengatakan Kerajaan bercakap tidak begitu bertanggungjawab dan tidak dapat menyelesaikan apa yang diperkatakan selama ini.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat hendak menyambung lagi ucapan?

Tuan Ismail bin Arshad: Ada sedikit lagi.

Tuan Pengerusi: Boleh sambung pada minggu depan. Perbahasan di bawah Kementerian Perusahaan Awam ini akan disambung pada minggu depan.

Dewan bersidang semula sebagai Majlis Mesyuarat.

Majlis Mesyuarat bersidang semula.

Tuan Yang di-Pertua: Dewan ditangguhkan hingga pukul 2.30 petang hari Isnin, 8hb Disember, 1980.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.